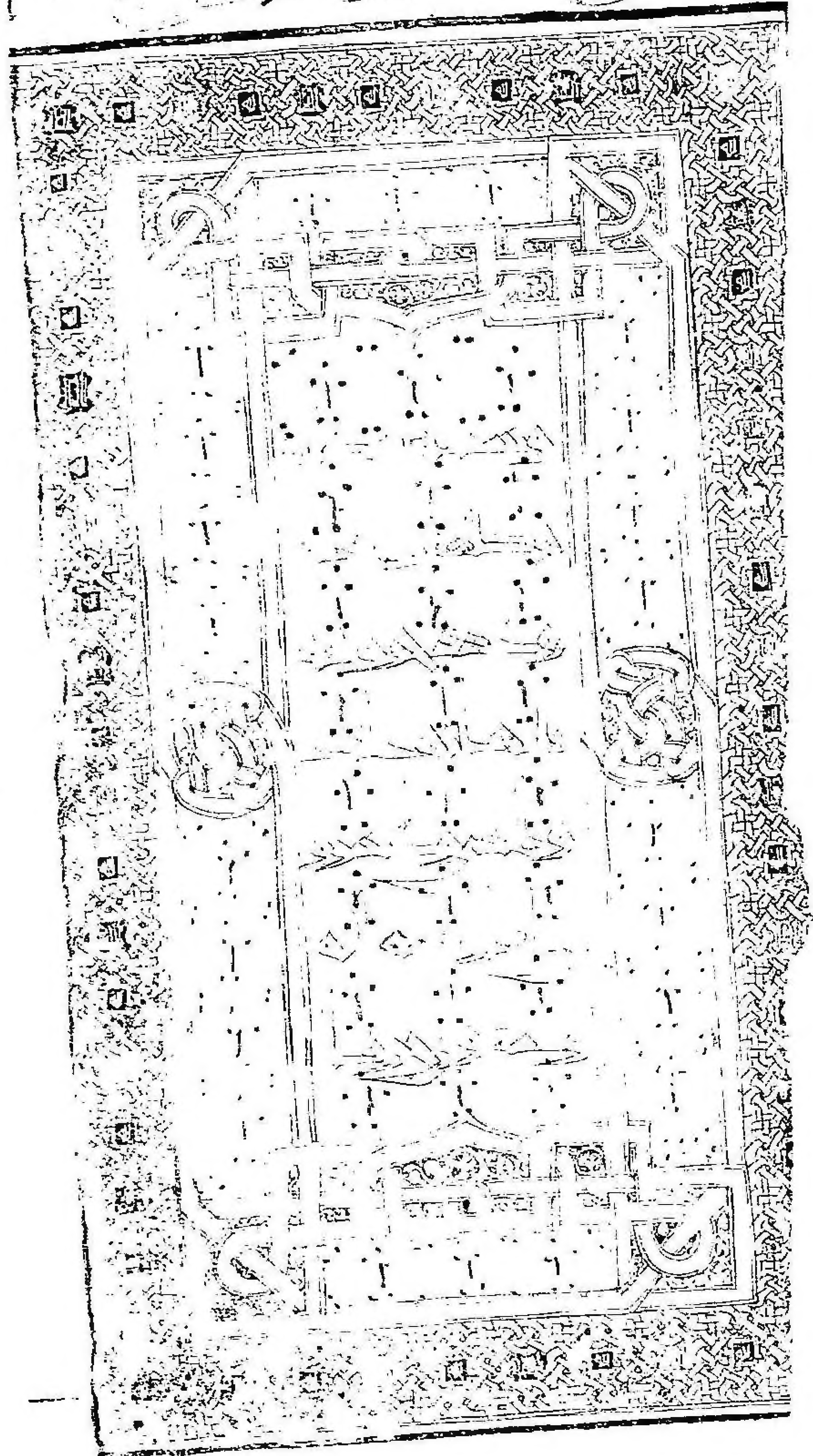

۲۸

کارهای [illegible]

۱ـ [illegible]

۲ـ [illegible]

۳ـ [illegible]

[illegible]

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

الرحمن الرحيم ملك

إياك نعبـ

ماءً وأنزل من السماء ماءً فأخرج به من الثمرات

رزقاً لكم فلا تجعلوا لله أنداداً وأنتم

تعلمون وإن كنتم في ريب مما نزلنا على

عبدنا فأتوا بسورة من مثله وادعوا شهداءكم

من دون الله إن كنتم صادقين فإن لم تفعلوا

ولن تفعلوا فاتقوا النار التي وقودها الناس

محیط بالکافرین یکاد البرق یخطف

ابصارهم کلما اضاء لهم مشوا فیه واذا اظلم

علیهم قاموا ولو شاء الله لذهب بسمعهم وابصارهم

ان الله علی کل شیء قدیر یا ایها الناس اعبدوا

ربکم الذی خلقکم والذین من قبلکم لعلکم

تتقون الذی جعل لکم الارض فراشا والسماء

هم الخاسرون کیف تکفرون بالله وکنتم

امواتا فاحیاکم ثم یمیتکم ثم یحییکم ثم الیه

ترجعون هو الذی خلق لکم ما فی الارض جمیعا

ثم استوی الی السماء فسویهن سبع سموات

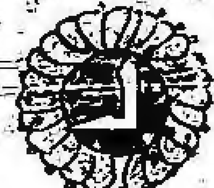
وهو بکل شیء علیم واذ قال ربک للملائکة

انی جاعل فی الارض خلیفة قالوا اتجعل فیها من

يفسد فيها ويسفك الدماء ونحن نسبح بحمدك

ونقدس لك قال إني أعلم ما لا تعلمون وعلم

آدم الأسماء كلها ثم عرضهم على الملائكة فقال

[أنبئوني] بأسماء هؤلاء إن كنتم صادقين قالوا

سبحانك لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت

العليم الحكيم قال يا آدم أنبئهم بأسمائهم فلما

أنبأهم بأسمائهم قال ألم أقل لكم إني أعلم

غيب السماوات والأرض وأعلم ما تبدون وما

كنتم تكتمون وإذ قلنا للملائكة اسجدوا لآدم

فسجدوا إلا إبليس أبى واستكبر وكان من

الكافرين وقلنا يا آدم اسكن أنت وزوجك

الجنة وكلا منها رغدا حيث شئتما ولا

تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظالمين فأزلهما

ونزدیک مشوید — این — درخت — که آنگه — از ستمکاران گردید — بلغزانید ایشان

الشيطان عنها فأخرجهما مما كانا فيه وقلنا

ابلیس — ازان بهشت — بیرون کرد ایشان — از آنچه بودند دران — و گفتیم آدم را و حوا را و طاوس و مار و ابلیس را

اهبطوا بعضكم لبعض عدو ولكم في الارض

فرود آیید — بعضی شما — بعضی را — دشمن — و شما را — در زمین

مستقر ومتاع الى حين فتلقى آدم من ربه

آرامگاه — و برخورداری — تا — وقت مرگ — پس فرا گرفت — آدم — از خدای خویش

كلمات فتاب عليه انه هو التواب الرحيم

سخنانی — پس باز پذیرفت توبه او را — بدرستیکه او — توبه پذیرنده — بخشاینده

قلنا اهبطوا منها جميعا فاما يأتينكم مني هدى

گفتیم — فرود آیید — ازین بهشت — همه جمله — اگر بیاید بشما — از نزد من — کتابی و پیغامبری

فمن

فمن تبع هداي فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون

هرکه پس روی کند — راه نمای مرا — پس نبود بیم — بر ایشان — و نه ایشان — اندوهگین شوند

والذين كفروا وكذبوا بآياتنا اولئك اصحاب

و آن کسها که — کافر باشند — و دروغ داشتند — آیتهاء ما را — ایشان — دوزخیان باشند

النار هم فيها خالدون يا بني اسرائيل اذكروا

آتش — ایشان اندران — جاودان باشند — ای فرزندان — یعقوب — یاد کنید

نعمتي التي انعمت عليكم واوفوا بعهدي اوف

نعمت مرا — آن نعمت که — نهادم — بر شما — و وفا کنید — بعهد من — تا وفا کنم

بعهدكم واياي فارهبون وآمنوا بما انزلت مصدقا

بعهد شما — و از من — بترسید — و بگروید — بدانچه فرو فرستادم — استوار دارنده

لما معكم ولا تكونوا اول كافر به ولا تشتروا

مر آنچه با شماست — و نباشید — اول کافر — بقرآن — و مخرید

يا بآياتي ثمنا قليلا وإياي فاتقون ولا تلبسوا الحق بالباطل

وتكتموا الحق وأنتم تعلمون وأقيموا الصلوة

وآتوا الزكوة واركعوا مع الراكعين أتأمرون

الناس بالبر وتنسون أنفسكم وأنتم تتلون الكتاب

أفلا تعقلون واستعينوا بالصبر والصلوة

وإنها لكبيرة إلا على الخاشعين الذين يظنون

أنهم ملاقوا ربهم وأنهم إليه راجعون يا بني إسرائيل

اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم وأني فضلتكم

على العالمين واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا

ولا يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ منها عدل

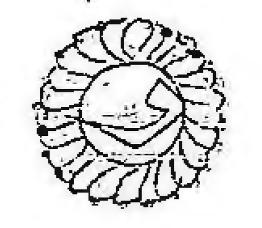
ولا هم ينصرون وإذ نجيناكم من آل فرعون

يسومونكم سوء العذاب يذبحون أبناءكم

وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ

وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ وَإِذْ وَاعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً

ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ثُمَّ

عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ وَإِذْ

آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

وإذ قال

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ

بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ

ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ

التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ

حَتَّىٰ نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ

تَنْظُرُونَ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ

تشكرون وظللنا عليكم الغمام وانزلنا عليكم المن

والسلوى كلوا من طيبات ما رزقناكم وما ظلمونا

ولكن كانوا انفسهم يظلمون واذ قلنا ادخلوا

هذه القرية فكلوا منها حيث شئتم رغدا

وادخلوا الباب سجدا وقولوا حطة نغفر لكم

خطاياكم وسنزيد المحسنين فبدل الذين ظلموا

قولا

قولا غير الذي قيل لهم فانزلنا على الذين ظلموا

رجزا من السماء بما كانوا يفسقون واذ استسقى

موسى لقومه فقلنا اضرب بعصاك الحجر

فانفجرت منه اثنتا عشرة عينا قد علم كل

اناس مشربهم كلوا واشربوا من رزق الله ولا

تعثوا في الارض مفسدين واذ قلتم يا موسى لن

نصبر على طعام واحد فادع لنا ربك يخرج

لنا مما تنبت الارض من بقلها وقثائها وفومها

وعدسها وبصلها قال اتستبدلون الذى

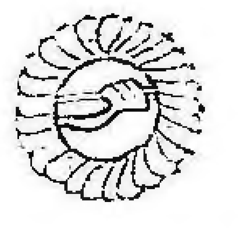
هو ادنى بالذى هو خير اهبطوا مصرا فان

لكم ما سالتم وضربت عليهم الذلة والمسكنة

وباو بغضب من الله ذلك بانهم كانوا

يكفرون

يكفرون بايات الله ويقتلون النبين بغير الحق

ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون ان الذين

امنوا والذين هادوا والنصارى والصابين من

امن بالله واليوم الاخر وعمل صالحا فلهم

اجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم

يحزنون واذ اخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم

الطور خذوا ما آتيناكم بقوة واذكروا ما فيه

لعلكم تتقون ثم توليتم من بعد ذلك فلولا فضل

الله عليكم ورحمته لكنتم من الخاسرين ولقد

علمتم الذين اعتدوا منكم في السبت فقلنا

لهم كونوا قردة خاسئين فجعلناها نكالا

لما بين يديها وما خلفها وموعظة للمتقين

واذ قال

واذ قال موسى لقومه ان الله يأمركم ان

تذبحوا بقرة قالوا اتتخذنا هزوا قال اعوذ

بالله ان اكون من الجاهلين قالوا ادع لنا ربك

يبين لنا ما هي قال انه يقول انها بقرة لا

فارض ولا بكر عوان بين ذلك فافعلوا ما

تؤمرون قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما لونها

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا
تَسُرُّ النَّاظِرِينَ قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ
إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ
وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا
الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ع

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَّارَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا
كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ
يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ
ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ
أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ
الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ

وان منها لما يهبط من خشية الله وما الله بغافل

عما تعملون افتطمعون ان يؤمنوا لكم وقد كان

فريق منهم يسمعون كلام الله ثم يحرفونه

من بعد ما عقلوه وهم يعلمون واذا لقوا الذين

آمنوا قالوا آمنا واذا خلا بعضهم الى بعض

قالوا اتحدثونهم بما فتح الله عليكم ليحاجوكم

به عند ربكم افلا تعقلون اولا يعلمون ان الله

يعلم ما يسرون وما يعلنون ومنهم اميون لا يعلمون

الكتاب الا اماني وان هم الا يظنون فويل للذين

يكتبون الكتاب بايديهم ثم يقولون هذا من عند

الله ليشتروا به ثمنا قليلا فويل لهم مما كتبت

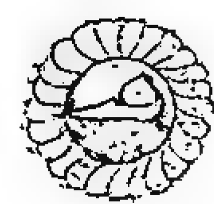
ايديهم وويل لهم مما يكسبون وقالوا لن تمسنا

النار الا ایاما معدودة قل اتخذتم عند الله

عهدا فلن یخلف الله عهده ام تقولون علی

الله ما لا تعلمون بلی من کسب سیئة واحاطت

به خطیئته فاولئك اصحاب النار هم فیها

خالدون والذین آمنوا وعملوا الصالحات

اولئك اصحاب الجنة هم فیها خالدون واذ

اخذنا میثاق بنی اسرائیل لا تعبدون الا الله

وبالوالدین احسانا وذی القربی والیتامی

والمساکین وقولوا للناس حسنا واقیموا الصلوة

واتوا الزکوة ثم تولیتم الا قلیلا منکم وانتم

معرضون واذ اخذنا میثاقکم لا تسفکون

دماءکم ولا تخرجون انفسکم من دیارکم ثم

أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ثُمَّ أَنْتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ

مقر شدید · و شما · گواهی میدهید · پس شما اکنون · می کشید

أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ

تنهای خود را · و بیرون می کنید · گروهی را · از اهل دین شما · از خانمانهاشان

تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ

یاری یکدیگر می باشید · بر ایشان · با پلیدی و ستم · و بیداد جستن · و اگر آیند · اهل دین شما

أُسَارَىٰ تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ

اسیر آیند · واخرید بستانند · او · حرام کرده شده · بر شما · بیرون کردن ایشان از خانمانهاشان و کشتن ایشان

أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ

می گروید · ببعضی کتاب · و می کافر شوید · ببعضی

فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي

پس نیست · جزا · آنکس · که چنین کند · از شما · مگر · عذاب کشتن و اسیر کردن · در

الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰ أَشَدِّ

زندگانی · این جهان · و روز · رستاخیز · وا گردانیده شوند · سخت ترین

الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ أُولَٰئِكَ

عذابی · و نیست خدای · غافل · از آنچه · ایشان می کنند · ایشان

الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا

آنکسانند · که بخریدند · زندگانی · این جهان · بر آن جهان · پس نه

يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ وَلَقَدْ آتَيْنَا

سبک نه کنند · از ایشان · عذاب دوزخ را · و نه · ایشان را · یاری کرده شوند · و بدرستی که ما دادیم

مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا

موسی را · کتاب · و از پی یکدیگر فرستادیم · از پس وی · پیغامبران را · و بدادیم

عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ

عیسی · پسر · مریم را · حجتها و معجزها و علامتها · و قوی کردیم او را · بجبرئیل · پاکیزه

أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ

اکنون هرگه · کیشما جهودان آوردی · پیغامبری · بچیزی · کیشما را ناخوش آمدی · اوکبر و ابشت آوردن

فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَقَالُوا قُلُوبُنَا

گروهی را · بدروغ زن بابشت داشت محمد و عیسی را · گروهی را · بو ابشت کشتن · گفتند جهودان · دلهای ما

غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَا يُؤْمِنُونَ

علم نه اندر نه پاوند · بلعنت بکرد بیشتشان · خدای · عقوبت کفر ایشان را · اندکی از ایشان ایمان آوردند

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا

وان وقت · کی آمد بشان · کتابی · از نزدیک · خدای · راست دارنده او موافق · وا آنج

مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا

ایشان را از ایدون · وا ابشان · از پیش محمد و قرآن · فتح می خواستند · بر کافران

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ

چون بیامد بایشان · آنچ دانستند کی حقست · کافر شدند · بدان · لعنت · خدای

على الكافرين

عَلَى الْكَافِرِينَ بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا

بر کافران و جهودان بادا · بد چیزیست · کی بفروختند · خویشتن را · کی کافر شدند

بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَغْيًا أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ

بدانچ · فرستاد · خدای از قرآن · حسد · کی فرستد · خدای · از فضل · بر آن

يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ

کی خواهد · از بندگانش · بازگشتند · بخشم و لعنتی · بر خشمی و لعنتی · و کافران را

عَذَابٌ مُهِينٌ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ

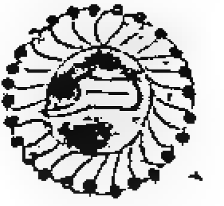
عذابی بود · خوار کننده · و هرگه کی · گویند · جهودان را · بگروید · بدانچ فرو فرستاد · خدای

قَالُوا نُؤْمِنُ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ

گویند · بگرویم · بدانچ فرستاده شد بر ما · و کافر شوند · بهر کتاب

وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ

او قرآن · حقست · موافق · وا آنج · ایشان را · بگوی یا محمد · چرا · می کشتید

أَنبِيَاءَ اللهِ مِن قَبلُ إِن كُنتُم مُؤمِنِينَ وَلَقَد جَاءَكُم

پیغامبران خدای را از پیش محمد اگر شما مؤمنان مصدّق بتوراة و بحقیقت بیامد شما را

مُوسَىٰ بِالبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذتُمُ العِجلَ مِن بَعدِهِ وَأَنتُم

موسی امر و نهی و حلال و حرام پس بگرفتید گوساله را از پس رفتن موسی بکوه و شما

ظَالِمُونَ وَإِذ أَخَذنَا مِيثَاقَكُم وَرَفَعنَا فَوقَكُمُ

کافر شده و آنگاه که گرفتیم عهد و میثاق برشما و برداشتیم از زبر شما

الطُّورَ خُذُوا مَا آتَينَاكُم بِقُوَّةٍ وَاسمَعُوا

کوه را بگیرید آنچه دادیم شما را از توریت بقوت و جد و بشنوید و فرمان برید

قَالُوا سَمِعنَا وَعَصَينَا وَأُشرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ

گفتند بشنیدیم و فرمان نبردیم و آمیخته شد بدلهاشان اندر

العِجلَ بِكُفرِهِم قُل بِئسَمَا يَأمُرُكُم بِهِ إِيمَانُكُم

دوستی گوساله بکفرشان بگوی یا محمد بد است آنچه می فرماید شما را بدان ایمان شما

ان

إِن كُنتُم مُؤمِنِينَ قُل إِن كَانَت لَكُمُ الدَّارُ الآخِرَةُ

اگر شما ایشان مؤمنان بگوی یا محمد اگر هست شما را سرای آن جهان

عِندَ اللهِ خَالِصَةً مِن دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا

بنزدیک خدای خاصه نه محمد و مؤمنان را آرزو کنید

المَوتَ إِن كُنتُم صَادِقِينَ وَلَن يَتَمَنَّوهُ أَبَدًا بِمَا

مرگ را اگر شما راست گویند و آرزو نخواهند کرد هرگز بدانچه

قَدَّمَت أَيدِيهِم وَاللهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

پیش فرستاد دستهاشان و خدای داناست بستمکاران جهودان را

وَلَتَجِدَنَّهُم أَحرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاةٍ وَمِنَ

و بیابی یا محمد جهودان را حریص تر همه مردمان بر زندگانی این جهان و از

الَّذِينَ أَشرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُم لَو يُعَمَّرُ أَلفَ

مشرکان و گبرکان دوست دارد هر یکی از ایشان که زندگانی دهند هزار

محمد علی

سنة وما هو بمزحزحه من العذاب ان يعمر

سال — وآن نيست — دور كننده او — از — عذاب دوزخ

والله بصير بما يعملون قل من كان عدوا

وخداى بيناست — بدانچه — ايشان ميكنند — بگو ای محمد هركه هست — دشمن

لجبريل فانه نزله على قلبك باذن الله مصدقا

جبريل را — جبرئيل را فرستاد — بر دل تو — بامر خداى — موافق

لما بين يديه وهدى وبشرى للمؤمنين من كان

ازين كتابها — و راه نماينده — و مژده — مؤمنان را — هركه هست

عدوا لله وملئكته ورسله وجبريل وميكال

دشمن خداى را — و فرشتگان را — و پيغامبران را — و جبرئيل را — و ميكائيل را

فان الله عدو للكافرين ولقد انزلنا اليك

پس خداى دشمن است — كافران را — و بدرستى كه فرستاديم — بتو ای محمد

آيات

آيات بينات وما يكفر بها الا الفاسقون اوكلما

آيتهاى پيدا — و كافر نشود — بدان — مگر — جهودان و كافران — هرگاه

استفهام

عاهدوا عهدا نبذه فريق منهم بل اكثرهم

عهد كردند — عهدى — بينداختند آنرا — گروهى — از ايشان — بلكه بيشترينشان

لا يؤمنون ولما جاءهم رسول من عند الله

نه گرويدند — و چون آمد بديشان — پيغامبرى — از نزديك — خداى

مصدق لما معهم نبذ فريق من الذين اوتوا

موافق — با آنچه با ايشانست — بينداختند — گروهى — از آنان — كه داده بودند

الكتاب كتاب الله وراء ظهورهم كانهم لا

نامه — كتاب خداى را — واپس — پشتهاى ايشان — چنانك ايشان — نه

يعلمون واتبعوا ما تتلوا الشياطين على ملك

دانستند — و پس روى كردند — آنچه ميخواندند — ديوان — بر پادشاهى

سليمن وما كفر سليمن ولكن الشياطين كفروا

يعلمون الناس السحر وما انزل على الملكين ببابل

هاروت وماروت وما يعلمان من احد حتى

يقولا انما نحن فتنة فلا تكفر فيتعلمون منهما

ما يفرقون به بين المرء وزوجه وما هم بضارين

به من احد الا باذن الله ويتعلمون ما يضرهم

ولا

ولا ينفعهم ولقد علموا لمن اشتريه ما له في

الاخرة من خلاق ولبئس ما شروا به انفسهم

لو كانوا يعلمون ولو انهم آمنوا واتقوا لمثوبة

من عند الله خير لو كانوا يعلمون يا ايها

الذين آمنوا لا تقولوا راعنا وقولوا انظرنا

واسمعوا وللكافرين عذاب اليم ما يود

الذين كفروا من اهل الكتاب ولا المشركين

أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللّٰهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ

مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ مَا نَنْسَخْ مِنْ

آيَةٍ أَوْ نُنْسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلِهَا أَلَمْ

تَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ

لَهُ مُلْكُ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ

اللّٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا

رسولكم

رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَبَدَّلِ

الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ وَدَّ كَثِيرٌ

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ

كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ

لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللّٰهُ بِأَمْرِهِ

إِنَّ اللّٰهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ

وَآتُوا الزَّكوٰةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ

عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ

الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ

قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ بَلَىٰ مَنْ

أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ

وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ وَقَالَتِ الْيَهُودُ

لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ

الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَٰلِكَ قَالَ

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ وَمَنْ

أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ

وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا

الا خائفين لهم في الدنيا خزي ولهم في الآخرة

عذاب عظيم ولله المشرق والمغرب فأينما

تولوا فثم وجه الله إن الله واسع عليم وقالوا

اتخذ الله ولدا سبحانه بل له ما في السموات

والأرض كل له قانتون بديع السموات

والأرض وإذا قضى أمرا فإنما يقول له كن فيكون

وقال

وقال الذين لا يعلمون لولا يكلمنا الله أو تأتينا

آية كذلك قال الذين من قبلهم مثل

قولهم تشابهت قلوبهم قد بينا الآيات

لقوم يوقنون إنا أرسلناك بالحق

بشيرا ونذيرا ولا تسأل عن

أصحاب الجحيم ولن ترضى عنك اليهود

ولا النصارى حتى تتبع ملتهم قل ان

و نه ترسایان خوشنود تا آنگه کیش ایشان بگیری بگوی یا محمد که

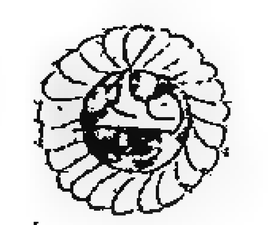
هدى الله هو الهدى ولئن اتبعت

راه نمودن خدای دین و اگر متابعت کنی

اهواءهم بعد الذي جاءك من العلم ما لك

هوای ایشان را از پس آنکه بتو آمد از دانش نیست ترا

من الله من ولي ولا نصير الذين آتيناهم

از عذاب خدای هیچ دوستی و نه یاری دهنده آن کسها که بدادیم ایشان را

الكتاب يتلونه حق تلاوته اولئك يؤمنون

نامه میخوانند آن را سزای خواندن ایشان بگروند

به ومن يكفر به فاولئك هم الخاسرون يا بني

بدو و هر که کافر شود بدو ایشان زیانکاران ای فرزندان

اسرائیل

اسرائيل اذكروا نعمتي التي انعمت عليكم واني فضلتكم

یعقوب یاد کنید نعمت مرا که منت نهادم بر شما و آنکه من افزونی دادم

على العالمين واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس

بر مردمان زمانه تان و بترسید از روزی که بسنده نکند هیچ کافر از هیچ کسی

شيئا ولا يقبل منها عدل ولا تنفعها شفاعة

چیزی و نه پذیرند از هیچ کافر فدا و نه سود کند خواهش کردن

ولا هم ينصرون واذ ابتلى ابراهيم ربه

و نه ایشان را یاری دهند و آن وقت بیازمود ابراهیم را خدای او

بكلمات فاتمهن قال اني جاعلك للناس

بسخنانی پس تمام کرد گفت من کنم ترا مردمان را

اماما قال ومن ذريتي قال لا ينال عهدي

امامی گفت ابراهیم و از فرزندان من گفت خدای نرسد عهد من

الظَّالِمِينَ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَأَمْنًا

وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا

إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ

وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ

رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ

الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ

وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ

النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ

مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ

ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ

عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ رَبَّنَا وَابْعَثْ

فيهم رسولا منهم يتلوا عليهم آياتك ويعلمهم
الكتاب والحكمة ويزكيهم إنك أنت العزيز
الحكيم ومن يرغب عن ملة إبرهيم إلا من سفه
نفسه ولقد اصطفيناه في الدنيا وإنه في الآخرة
لمن الصالحين إذ قال له ربه أسلم قال أسلمت لرب
العالمين ووصى بها إبرهيم بنيه ويعقوب

يا بنى

يا بني إن الله اصطفى لكم الدين فلا تموتن إلا
وأنتم مسلمون أم كنتم شهداء إذ حضر
يعقوب الموت إذ قال لبنيه ما تعبدون من
بعدي قالوا نعبد إلهك وإله آبائك إبرهيم
وإسمعيل وإسحق إلها واحدا ونحن له
مسلمون تلك أمة قد خلت لها ما كسبت

وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا

يَعْمَلُونَ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ تَهْتَدُوا

قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ

إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ

وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن

رَّبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنتُم بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوا وَّإِن تَوَلَّوْا

فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ

صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي

اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ

أَعمالكم ونحن له مخلصون أم تقولون إنّ ابرهيم

كارهاى شما / او ما / وى را / باكيزه دينانيم / شما جهودان وترسايان / مى گوييد / كى ابرهيم

واسمعيل واسحق ويعقوب والاسباط كانوا

واسمعيل / واسحق / ويعقوب / او فرزندان يعقوب / ايشان بودند

هودا او نصارى قل ءانتم اعلم ام الله ومن

جهودان / اگر / ترسايان / بگوى يا محمد / شما / به دانيد / يا / خداى / او كه

اظلم ممن كتم شهادة عنده من الله وما

ستم كارتر بود / ازان كس / كى پنهان كند / گواهى / كه بنزديك وى بود / از نزديك / خداى / و نيست

الله بغافل عما تعملون تلك امة قد خلت لها ما

خداى / بغافلست / از آنچه / شما مى كنيد / اين / گروهى اند / گذشته / ايشان را بود

ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا تسئلون عما

آنچه / كرده باشند / و شما را بود / آنچه كرده باشيد / و پرسيده نشويد / ازان كى

كانوا يعملون سيقول السفهاء من الناس ما ولىهم

مى كردند / زود بود كى گويند / بى خردان / از / مردمان / چه / واگردانيد ايشان را

عن قبلتهم التى كانوا عليها قل لله المشرق والمغرب

ازان / قبله شان / كى بران بودند / بگوى يا محمد / خداى راست / مشرق / ومغرب

يهدى من يشاء الى صراط مستقيم وكذلك

راه نمايد / آن را كى خواهد / براه / راست / و همچنين

جعلنكم امة وسطا لتكونوا شهداء على

گردانيديم شما را / امتى / گزيده / تا باشيد / گواهان / بر

الناس ويكون الرسول عليكم شهيدا وما

مردمان / و باشد / پيغامبر / بر شما / گواه / و نه

جعلنا القبلة التى كنت عليها الا لنعلم من

گردانيديم / قبله را / كى تو بران بودى / مگر / تا بدانيم / آن را

يتبع الرسول ممن ينقلب على عقبيه وإن كانت

برگردد وا دین او وقبله پیشین شود

لكبيرة إلا على الذين هدى الله وما كان

کشتهای نگاه داشت

الله ليضيع إيمانكم إن الله بالناس لرءوف

ضایع نکند — ایمانتان را — خدای — مهربان

رحيم قد نرى تقلب وجهك في السماء

فلنولينك قبلة ترضاها فول وجهك شطر

المسجد الحرام وحيث ما كنتم فولوا وجوهكم

مسجد حرام خانه مکه

شطره وإن الذين أوتوا الكتاب ليعلمون أنه

الحق من ربهم وما الله بغافل عما يعملون ولئن

أتيت الذين أوتوا الكتاب بكل آية ما تبعوا

قبلتك وما أنت بتابع قبلتهم وما بعضهم

بتابع قبلة بعض ولئن اتبعت أهواءهم من بعد

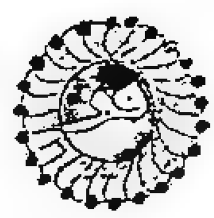
ما جاءك من العلم إنك إذا لمن الظالمين الذين

قبله ابراهیم است

آتيناهم الكتاب يعرفونه كما يعرفون أبناءهم
وإن فريقا منهم ليكتمون الحق وهم يعلمون
الحق من ربك فلا تكونن من الممترين ولكل
وجهة هو موليها فاستبقوا الخيرات أين ما
تكونوا يأت بكم الله جميعا إن الله على كل
شيء قدير ومن حيث خرجت فول وجهك

شطر

شطر المسجد الحرام وإنه للحق من ربك وما
الله بغافل عما تعملون ومن حيث خرجت فول
وجهك شطر المسجد الحرام وحيث ما كنتم
فولوا وجوهكم شطره لئلا يكون للناس
عليكم حجة إلا الذين ظلموا منهم فلا تخشوهم
واخشوني ولأتم نعمتي عليكم ولعلكم

تهتدون كما ارسلنا فيكم رسولا منكم يتلوا

عليكم آياتنا ويزكيكم ويعلمكم الكتاب

والحكمة ويعلمكم ما لم تكونوا تعلمون فاذكروني

اذكركم واشكروا لي ولا تكفرون يا ايها الذين

امنوا استعينوا بالصبر والصلوة ان الله

مع الصابرين ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله

اموات

اموات بل احياء ولكن لا تشعرون ولنبلونكم

بشيء من الخوف والجوع ونقص من الاموال

والانفس والثمرات وبشر الصابرين الذين اذا

اصابتهم مصيبة قالوا انا لله وانا اليه راجعون

اولئك عليهم صلوات من ربهم ورحمة واولئك

هم المهتدون ان الصفا والمروة من شعائر

الله فمن حج البيت او اعتمر فلا جناح عليه

خدای فرموده است هر که حج کند زیارت کند خانه مکه را یعنی حج کند یا عمره کند پس نیست بزه بر وی

ان يطوف بهما ومن تطوع خيرا فان الله شاكر

که طواف کند میان آن دو هر که افزون کند نیکی بر طواف واجب پس خدای حق شناس

عليم ان الذين يكتمون ما انزلنا من البينات

داناست بدرستی که آنان که پنهان دارند آنچه فرستادیم از امر و نهی و علامتها

والهدى من بعد ما بيناه للناس في الكتاب

و راه راست از پس آنکه هویدا کردیم از برای مردمان در توریت

اولئك يلعنهم الله ويلعنهم اللاعنون الا

ایشان آنند که خدای لعنت کند و لعنت کنند همه خلق مگر

الذين تابوا واصلحوا وبينوا فاولئك اتوب

آنکه توبه کنند ایشان را توبه پذیرم

عليهم

عليهم وانا التواب الرحيم ان الذين كفروا

بر ایشان و منم توبه پذیر بخشاینده بدرستی که آنان که کافر باشند

وماتوا وهم كفار اولئك عليهم لعنة الله

و بمیرند و ایشان کافر باشند ایشان آنند که بر ایشان بود لعنت و عذاب خدای

والملائكة والناس اجمعين خالدين فيها لا

و لعنت فرشتگان و لعنت مردمان همه جاوید در آن

يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون والهكم

سبک نکنند از ایشان عذاب را و نه ایشان را زمان دهند و خدای شما

اله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحيم ان

خدای است یکی نیست خدای مگر او بخشاینده بدرستی که

في خلق السموات والارض واختلاف الليل

در آفرینش هفت آسمان و زمین و آمد و شد شب

والنهار والفلك التي تجري في البحر بما ينفع

الناس وما أنزل الله من السماء من ماء فأحيا به

الأرض بعد موتها وبث فيها من كل دابة وتصريف

الرياح والسحاب المسخر بين السماء والأرض

لآيات لقوم يعقلون ومن الناس من يتخذ من

دون الله أندادا يحبونهم كحب الله والذين

آمنوا أشد حبا لله ولو يرى الذين ظلموا إذ يرون

العذاب أن القوة لله جميعا وأن الله شديد العذاب

إذ تبرأ الذين اتبعوا من الذين اتبعوا ورأوا العذاب

وتقطعت بهم الأسباب وقال الذين اتبعوا لو

أن لنا كرة فنتبرأ منهم كما تبرءوا منا

كذلك يريهم الله أعمالهم حسرات عليهم

وما هم بخارجين من النار يا ايها الناس كلوا مما

في الارض حلالا طيبا ولا تتبعوا خطوات

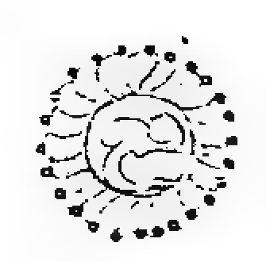
الشيطان انه لكم عدو مبين انما يأمركم

بالسوء والفحشاء وان تقولوا على الله ما لا تعلمون

واذا قيل لهم اتبعوا ما انزل الله قالوا بل نتبع

ما الفينا عليه اباءنا اولو كان اباؤهم لا يعقلون

شيئا

شيئا ولا يهتدون ومثل الذين كفروا كمثل الذي

ينعق بما لا يسمع الا دعاء ونداء صم بكم عمي فهم

لا يعقلون يا ايها الذين امنوا كلوا من طيبات

ما رزقناكم واشكروا لله ان كنتم اياه تعبدون

انما حرم عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير وما

اهل به لغير الله فمن اضطر غير باغ ولا عاد

فلا اثم عليه ان الله غفور رحيم ان الذين

هیچ بزه نبود — خدای — آمرزگاری بخشاینده است — آنکسها

يكتمون ما انزل الله من الكتاب ويشترون به ثمنا

پنهان می‌کنند آنچه — فرو فرستاده است خدای از کتاب — و بفروشند بدان

قليلا اولئك ما ياكلون في بطونهم الا النار ولا

اندک — ایشان اند — نمی‌خورند در شکمهاشان مگر آتش

يكلمهم الله يوم القيامة ولا يزكيهم ولهم

و سخن نگوید با ایشان خدای — روز رستخیز — و پاکیزه نکند ایشان را — و ایشان را

عذاب اليم اولئك الذين اشتروا الضلالة

عذابی دردناک — ایشان آنند — که بخریدند بی‌راهی را

بالهدى والعذاب بالمغفرة فما اصبرهم على

براه راست — و عذاب خدای را بر آمرزش — چون شکیبا اند ایشان بر

النار

النار ذلك بان الله نزل الكتاب بالحق وان الذين

آتش دوزخ — آن بدان — که خدای — فرو فرستاده است — توریت و فرقان را — و آنکه

اختلفوا في الكتاب لفي شقاق بعيد ليس البر ان

اختلاف کردند — در کتاب — بمخالفت اند — دور از راه — نیست نیکی آن

تولوا وجوهكم قبل المشرق والمغرب ولكن البر

بگردانید — رویها را — بسوی — مشرق — و مغرب — و لیکن نیکی

من آمن بالله واليوم الآخر والملائكة والكتاب

آن بود — که بگرویده بود — بخدای — و بروز — و بفرشتگان — و بکتابها

والنبيين وآتى المال على حبه ذوي القربى واليتامى

و بپیغامبران — و دهد — خواسته را — و او را دوست دارد — خویشاوندان را — و یتیمان را

والمساكين وابن السبيل والسائلين وفي الرقاب

و درویشان را — و مسافران را — و خواهندگان را

وَأَقَامَ الصَّلٰوةَ وَآتَى الزَّكٰوةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا

عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ

الْبَأْسِ أُولٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي

الْقَتْلَى الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَى بِالْأُنْثَى

فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ

وادا

وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ

فَمَنِ اعْتَدَى بَعْدَ ذٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَلَكُمْ

فِي الْقِصَاصِ حَيٰوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ

خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ

حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا

إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ فَمَنْ

وزر و بزه او بر آنان که بگردانند آن را بدرستی که خدای شنوا است وصیت مرده را و گفتار وصی را دانا است بداد و بیداد هر که

خَافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ

داند از اندرز کننده میل کردنی یا جور کردن و ستم صلح او کند میان وارثان و میان ایشان هیچ وزر و بزه نبود

عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

بر وی بدرستی که خدای آمرزگار است و بخشاینده است بر خصمان داد و وصیت را ای مؤمنان

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ

فریضه کرده شد بر شما روزه داشتن ماه رمضان از طعام و شراب و تمتع همچنان که فریضه کرده بود بر آنها که

قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ

پیش از شما بودند تا شما بپرهیزید از طعام و شراب و تمتع روزهای شمرده هر که

كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ

بود از شما بیمار یا بر سفر بود پس روزه واجب بود از روزهای دیگر

أُخَرَ

أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ

دیگر و بر آنها که طاقت دارند روزه داشتن او را واجب است فدیه طعام درویشی

فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا

هر که افزون بدهد پس آن بهتر است مزد و ثواب آن او را و روزه داشتن ماه رمضان

خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي

بهتر بود شما را اگر شما بدانید ماه رمضان آن ماه است

أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَىٰ

فرو فرستاده شد در او قرآن راه نماینده مردمان را و حجتها و بیانها

وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ

پس هر که حاضر بود از شما مقیم بود اندر ماه رمضان پس روزه دارد و هر که

كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ

بود بیمار یا بر سفر بود پس روزه واجب است بر وی چندان که گشاده بود از روزهای دیگر

يريد الله بكم اليسر ولا يريد بكم العسر

ولتكملوا العدة ولتكبروا الله على ما هديكم

ولعلكم تشكرون وإذا سألك عبادي عني فإني

قريب أجيب دعوة الداع إذا دعان

فليستجيبوا لي وليؤمنوا بي لعلهم يرشدون

أحل لكم ليلة الصيام الرفث إلى نسائكم

هن لباس لكم وأنتم لباس لهن علم الله أنكم

كنتم تختانون أنفسكم فتاب عليكم وعفا

عنكم فالآن باشروهن وابتغوا ما كتب الله

لكم وكلوا واشربوا حتى يتبين لكم الخيط

الأبيض من الخيط الأسود من الفجر ثم أتموا

الصيام إلى الليل ولا تباشروهن وأنتم عاكفون

فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَٰلِكَ

در مسجدها این حدها خدای است پس نزدیک مشوید آنرا اعتکاف و تمتع نکنید از شب روز همچنین

مباشرت و تمتع اند اعتکاف و معصیت خدای است روزکه ما شب و انه روز اند

يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ وَلَا تَأْكُلُوا

بیان می‌کند خدای آیتهای خویش را مردمان را تا ایشان بپرهیزکنند از معصیت خدای و نخورید

آیتهای خویش را امر و نهیش

أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ

خواستهای شما میان شما به ناحق و آنرا به داوران

بتزویر و دزدی و ستم کاری و غصب و خیانت و شوت کار دروغ

لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ

تا بخورید و ببرید گروهی از خواستهای مردمان به بزه و ستم و غصب و خیانت و دزدی و شما

تَعْلَمُونَ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ

می‌دانید می‌پرسند ترا یا محمد از نو ماهها بگوی یا محمد آن هلالها وعده

هی دانید که ستم کنید

لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ

مردمانست و وعده حج است و نیست نیکوکاری بدانکه درآیید به خانها

کذابدن وام را وعدت زنان را و بوزه داشتن و بوزه کشادن را

مِنْ ظُهُورِهَا وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَىٰ وَأْتُوا الْبُيُوتَ

از پشت آن ولیکن نیکوکار آن است که بپرهیزد و آیید به خانها

کسی از صید بپرهیزد و از همه معصیتها

مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَقَاتِلُوا

از درهای خانه و بترسید از خدای تا شما رستگار شوید از عذاب دوزخ و کارزار کنید

فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا

اندر طاعت خدای و با آنکسها که با شما کارزار کنند اندر جرم و حرم و از حد مگذرید

إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ

که خدای دوست ندارد از حد گذرندگان را و بکشید ایشان را هر کجا

ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ

بیابید ایشان را و بیرون کنید ایشان را از آنجا که شما را بیرون کردند یعنی از مکه

وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ

و بت پرستیدن سخت تر از کشتن و کارزار مکنید با ایشان نزدیک

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّىٰ يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِن قَاتَلُوكُمْ

مسجد حرام تا آنکه جنگ کنند با شما اندر آنجا پس اگر جنگ کنند ایشان ابتدا کنند اندر حرم کارزار کردن وا شما

فَاقْتُلُوهُمْ كَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ فَإِنِ انتَهَوْا

پس بکشید ایشان را چنین بود پاداش کافران را پس اگر باز ایستند از کفر

فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ

پس خدای آمرزگار است بخشاینده و کارزار کنید با ایشان تا نباشد

فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ انتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ

فتنه و باشد دین خدای را پس اگر باز ایستند هیچ تعدی نیست

إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ

مگر بر ستمکاران ماه حرام به ماه حرام

وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ

و حرمتها قصاص است پس هر که تعدی کند بر شما

فاعتدوا

فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ

پس تعدی کنید بر وی بمثل آنچه تعدی کرده است بر شما و از خدای بترسید

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ

و بدانید که خدای با پرهیزکاران است و نفقه کنید در راه

اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا

خدای و میفکنید بدست خویش به هلاکت و نیکویی کنید

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ

که خدای دوست دارد نیکوکاران را و تمام کنید حج را و عمره را خدای را

فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا

پس اگر باز داشته شوید پس آنچه آسان شود از هدی و مسترید

رُءُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ فَمَن كَانَ مِنكُم

سرهای خود را تا آنکه برسد هدی بجایگاه خویش پس هر که باشد از شما

مريضا او به اذى من راسه ففدية من صيام او صدقة

يا بيمار بود يا رنجه بود ... پس واجب بود كه آن را واخريد ... بشه روز روزه داشتن يا صدقه دهد

او نسك فاذا امنتم فمن تمتع بالعمرة الى الحج فما

يا گوسپندى كشتن ... پس چون ايمن شديد ... هر كه تمتع كند ... پس آنچه واجب بود

استيسر من الهدى فمن لم يجد فصيام ثلثة ايام

آسان بود از هدى ... هر كه نه يابد ... پس روزه بايد داشتن سه روز

في الحج وسبعة اذا رجعتم تلك عشرة كاملة

در حج ... و هفت روز چون واخانه رفته باشيد ... اين ده بود تمام

ذلك لمن لم يكن اهله حاضري المسجد الحرام

اين هدى متعه ... از كسى را بايد كردن كه اهل و منزل نه اندر حرم بود

واتقوا الله واعلموا ان الله شديد العقاب

و بترسيد از خداى ... و بدانيد كه خداى سخت عقوبت كننده است

الحج اشهر معلومات فمن فرض فيهن الحج فلا

حج ماههاى معروف است ... هر كه حج واجب كند بر خود اندر آن ماهها ... پس نه

رفث ولا فسوق ولا جدال في الحج وما تفعلوا

جماع و نه فسوق و نه پيكار كردن اندر حج ... و هرچه كنيد

من خير يعلمه الله وتزودوا فان خير الزاد

از نيكى و نيكوئى ... خداى او بداند ... و زاد برگيريد ... كه بهترين زاد

التقوى واتقون يا اولي الالباب ليس عليكم جناح

پرهيزگارى است ... و بترسيد از من اى خداوندان خرد ... نيست بر شما هيچ بزه

ان تبتغوا فضلا من ربكم فاذا افضتم من عرفات

كه بجوييد روزى از خداى ... پس چون باز آييد از عرفات

فاذكروا الله عند المشعر الحرام واذكروه

ياد كنيد خداى را نزديك مشعر حرام ... و ياد كنيد او را

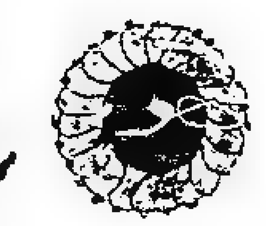
كما هديكم وان كنتم من قبله لمن الضالين ثم افيضوا

من حيث افاض الناس واستغفروا الله ان الله

غفور رحيم فاذا قضيتم مناسككم فاذكروا

الله كذكركم اباءكم او اشد ذكرا فمن الناس

من يقول ربنا آتنا في الدنيا وما له في الآخرة

من خلاق ومنهم من يقول ربنا آتنا في الدنيا

حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار

اولئك لهم نصيب مما كسبوا والله سريع

الحساب واذكروا الله في ايام معدودات

فمن تعجل في يومين فلا اثم عليه ومن تاخر فلا

اثم عليه لمن اتقى واتقوا الله واعلموا انكم اليه

تحشرون ومن الناس من يعجبك قوله في الحيوة

الدنيا ويشهد الله على ما في قلبه وهو الد

اين جهان او گواه ميكند خداي را بر آنچ در دل او است و او سختر خصوم

الخصام وإذا تولى سعى في الأرض ليفسد فيها

و چون برگردد مي رود در زمين تا فساد كند و معصيت كند اندر آن

ويهلك الحرث والنسل والله لا يحب الفساد

و هلاك كند كشت و نسل را و خداي نه دوست دارد معصيت و بي شماي كردن را

وإذا قيل له اتق الله أخذته العزة بالإثم

و چون گويند او را بترس از خداي بگيرد او را خشم بكبر آوردن

فحسبه جهنم ولبئس المهاد ومن الناس من

بسنده بود وي را دوزخ و بد آرامگاهي است و از مردمان كس است

يشري نفسه ابتغاء مرضات الله والله رءوف

خود را بفروشد بجستن خشنودي خداي و خداي مهربان است

بالعباد

بالعباد يا أيها الذين آمنوا ادخلوا في السلم

بر بندگان اي آنها كه گرويدند اندر شويد اندر شريعت محمد

كافة ولا تتبعوا خطوات الشيطان إنه لكم

همه و متابعت مكنيد پيهاي ابليس را كه او شما را

عدو مبين فإن زللتم من بعد ما جاءتكم البينات

دشمن آشكار است پس اگر بلغزيد از پس آنكه آمد بشما پيداها

فاعلموا أن الله عزيز حكيم هل ينظرون إلا

پس بدانيد كه خداي بي همتا است حكيم است مي چشم دارند مگر

أن يأتيهم الله في ظلل من الغمام والملائكة وقضي

كه آيد بايشان خداي عز و جل در سايه ها از ابر و فريشتگان و گذارده شود

الأمر وإلى الله ترجع الأمور سل بني إسرائيل

كار و با خداي گردد كارها بپرس از فرزندان يعقوب

كَمْ آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللهِ مِنْ بَعْدِ

چند بادید آمدیم ایشان را از نشان اینهایی هویدا و هر که بدل کند نعمت خدای را از پس

مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ زُيِّنَ لِلَّذِينَ

آنکه آمد او را پس خدای سخت عقوبت کند آراسته کرده شد بهر کسانی که کافران و منافقان را

كَفَرُوا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

کافران را یعنی بوجهل و یاران او زندگانی این جهانی و افسوس کنند بر مومنان یعنی بر سلمان و بلال و یاران ایشان

وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللهُ يَرْزُقُ

و آنکه بپرهیزیدند زبر ایشان باشند روز رستاخیز و خدای روزی دهد

مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً

آن را که خواهد بی شمار بودند مردمان یک گروه

فَبَعَثَ اللهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ

پس فرستاد خدای پیغامبران را مژده دهندگان و بیم کنندگان و فرستاد

مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا

و با ایشان کتابها را براستی تا حکم کند میان مردمان در آنچه اختلاف کردند

فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا

اندر آن و اختلاف نکرد اندر آن مگر آنکسها که ایشان را داده بودند آن کتاب از پس آنکه

جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللهُ الَّذِينَ آمَنُوا

آمد ایشان را حجتها ستم بیکدیگر پس راه نمود خدای مومنان را

لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللهُ يَهْدِي مَنْ

آنچه دو گروهی کردند اندر آن از دین حق بفرمان او و خدای راه نماید آن را

يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا

که خواهد براه راست یا پنداشتید که اندر شوید

الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ

بهشت و نیامده است شما را همچنان که آن کسها که گذشته بودند از پیش شما

مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَّاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّىٰ يَقُولَ

الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَىٰ نَصْرُ اللَّهِ أَلَا

إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ

مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ

وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا

مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ

وَهُوَ كُرْهٌ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ

خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ

وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ

الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ

سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ

أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ

الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَن

از کشتن عمرو بن الحضرمی و همیشه جنگ می‌کنند با شما تا واگردانند شما را از

دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَن يَرْتَدِدْ مِنكُمْ عَن دِينِهِ

دین مسلمانی اگر توانستند و هر که برگردد از شما از دین خود دین مسلمانی

فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي

پس بمیرد و او کافر بود ایشان آن باشند که باطل شود کارهای ایشان

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

در این جهان و اندر آن جهان و ایشان دوزخیان باشند ایشان اندر آن دوزخ

خَالِدُونَ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا

جاودان باشند که ایشان که گرویدند و آن کسها که هجرت کردند

وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ

و جهاد کردند در راه خدای ایشان امید دارند بهشت و بخشش

اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَسْأَلُونَكَ

خدای را و خدای آمرزگار است بخشاینده می‌پرسند ترا یا محمد

عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ

از می‌خوردن و قمار باختن بگوی یا محمد اندر آن هر دو بزه بسیار است

وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِن

و منفعتها است مردمان را و بزه آن هر دو بزرگتر از

نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلِ

سود و منفعت آن و می‌پرسند ترا یا محمد که چه بصدقه دهند بگوی یا محمد

الْعَفْوَ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ

آنچه افزون از عیال است همچنین پیدا کند خدای شما را آیتها

لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ فِي الدُّنْيَا

تا مگر شما اندیشه کنید اندر این جهان

وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى

او دیگر آنجهان — او می پرسند ازتو — از آمیختن — وا یتیمان

قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ

بگوی — نیکو داشتن خواسته ایشان — بهتر از نا آمیختن — او اگر — اندر آمیزید وا ایشان

فَإِخْوَانُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ

برادران شمااند — او خدای — وا داند — تباه کننده خواسته یتیمان را

مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ

از — نیکو دارنده خواسته یتیم — او اگر — خواستی — خدای — حرام بکردی بر شما اندر آمیختن وا یتیمان

إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَلَا تَنْكِحُوا

حقا کی — خدای — قوی است بر کینه کشیدن از آنک خواسته یتیم تباه کند — حکیم که دبیرکه داشتن خواسته یتیم — او نکاح بمکنید

الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَّ وَلَأَمَةٌ

زنان مشرکه را — تا آنکه کی — بگروند بخدای او محمد و قران — او حقا — کنیزکی

مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ

بگرویده بخدای و محمد و قران — بهتر — از — آزادزنی کیشبد — او اگرچه — شما را خوش آید

وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى

او نکاح بمکنید — زن بدهید — مردان کبر را — تا

يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ

بگروند بخدای او محمد و قران — او حقا کی — بنده — مؤمن — بهتر — از

مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ

کبری آزاد — و اگرچه — خوش آید شما را — این مشرکان — می خوانند

ایشان را بی و فوت و بیداد وی

إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى

وا — دوزخ — او خدای — می خواند — وا

الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ

بهشت بتوحید — و آمرزش بتوبه — بدستوری امر و نهی بشر — او پیدا می کند

آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

آیتهای کتاب خویش را · تا ایشان · پند گیرند

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ

و می پرسند ترا ای محمد · از · پی نمازی · بگوی یا محمد

هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي

آن · پلیدیست · جدا شید · از زنان · اندر

الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ

پی نمازی · و نزدیک مشوید مر ایشان را · تا پاکیزه شوند از علت ایشان

فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ

چون پاکیزه شوند · پس آیید بایشان · از آن · جایگاه

أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ

که فرمان داد شما را · خدای · خدای · دوست دارد · توبه کنندگان را

ويحب

وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا

و دوست دارد · خویشتن پاکیزه داران را · زنان شما · کشت زار شما · کشت زار شما اند · بیایید

حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ

بکشت زار شما · چنانکه · خواهید · و از پیش فرستید · خویشتن را · و بترسید · از خدای

وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلَا تَجْعَلُوا

بدانید · که شما · و مژده ده یا محمد · مؤمنان را · و مکنید

اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا

خدای را · بهانه · سوگندان تان را · تا نیکی کنید · و پرهیز کنید · و آشتی کنید

بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ لَا يُؤَاخِذُكُمُ

میان · مردمان · و خدای · شنوا است · دانا است · نگیرد

اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا

خدای · بیهوده · اندر سوگندان تان · ولکن بگیرد تان · بدان

كسبت قلوبكم والله غفور حليم للذين يؤلون

كسب کرد اینست سوگند خورد را ایشان / و خدای / آمرزگار است / بردبار است / آنان که سوگند خورند

من نسائهم تربص أربعة أشهر فإن فاءو فإن الله

از زنان / چشم داشتن است / چهار / ماه / پس اگر باز گردند / پس خدای

غفور رحيم وإن عزموا الطلاق فإن الله

آمرزگار است / بخشاینده است / و اگر / آهنگ کنند / طلاق را / پس خدای

سميع عليم والمطلقات يتربصن بأنفسهن ثلاثة قروء

شنوا است / دانا است / و آن زنان که طلاق کرده شده / چشم دارند / خویشتن را / سه حیض

ولا يحل لهن أن يكتمن ما خلق الله في أرحامهن

و روا نبود / ایشان را / که پنهان دارند / آنچه / آفریده بود خدای / در / رحم هاشان

إن كن يؤمن بالله واليوم الآخر وبعولتهن أحق

اگر هستند که ایمان دارند / به خدای / و روز / واپسین / و شوهران ایشان / سزاوارتر

بردهن في ذلك إن أرادوا إصلاحا ولهن مثل

به باز آوردن ایشان را / اندر آن / اگر / خواهند / صلاح را / و ایشان راست / هم چندانکه

الذي عليهن بالمعروف وللرجال عليهن درجة

آنکه بر ایشانست / به نیکویی / و مردان را / بر ایشان / افزونی است

والله عزيز حكيم الطلاق مرتان فإمساك

و خدای / توانا است / درست کار است / طلاق / دو باره است / پس داشتن

بمعروف أو تسريح بإحسان ولا يحل لكم أن

به نیکویی / یا / گسی کردن / به نیکوی / و روا نبود / شما را / که

تأخذوا مما آتيتموهن شيئا إلا أن يخافا ألا يقيما

فرا گیرید / از آنچه / دادید ایشان را / چیزی / مگر / که ترسند / که بپای ندارند

حدود الله فإن خفتم ألا يقيما حدود الله

حکمهای / خدای را / پس اگر / ترسید / که بپای ندارند / حکمهای خدای

فلا جناح عليهما فيما افتدت به تلك حدود الله

فلا تعتدوها ومن يتعد حدود الله فاولئك هم

الظالمون فان طلقها فلا تحل له من بعد حتى

تنكح زوجا غيره فان طلقها فلا جناح عليهما

ان يتراجعا ان ظنا ان يقيما حدود الله وتلك

حدود الله يبينها لقوم يعلمون واذا طلقتم

النساء فبلغن اجلهن فامسكوهن بمعروف او سرحوهن

بمعروف ولا تمسكوهن ضرارا لتعتدوا ومن

يفعل ذلك فقد ظلم نفسه ولا تتخذوا آيات

الله هزوا واذكروا نعمت الله عليكم وما انزل

عليكم من الكتاب والحكمة يعظكم به واتقوا

الله واعلموا ان الله بكل شيء عليم واذا طلقتم

النِّسَآءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ اَنْ يَنْكِحْنَ اَزْوَاجَهُنَّ

زنان را پس برسند مدت عدت ایشان پس بازمدارید ایشان را که وا ادنی شوی‌بان خشند

اِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذٰلِكَ يُوعَظُ بِهٖ مَنْ

چون موافقت کرده باشند با یکدیگر بنکاحی نو این آن که گفته شد پند داده می شود بدان کسی

كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ ذٰلِكُمْ

از شما که بگرویده بود بخدای و بروز واپسین این که یاد کردیم

اَزْكٰى لَكُمْ وَاَطْهَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَاَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

پاکیزه تر شما را و پاکیزه تر و بصلاح تر و خدای می داند مصلحت و شما ندانید

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ اَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ

و مادران شیر دهند کودکان شان را دو سال تمام

لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهٗ

آن کس را که خواهد که تمام کند شیر دادن و بر آن کس که فرزند وی را زاده باشند

رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ اِلَّا

نان او و نان خویش ایشان و جامه پوشیدنی شان بانچه نیکو بود تکلیف نکنند کسی را مگر

وُسْعَهَا لَا تُضَآرَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهٗ

باندازه طاقت او زیان کرده نشود مادر بفرزند او و نه آن کس را که فرزند بود

بِوَلَدِهٖ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذٰلِكَ فَاِنْ اَرَادَا فِصَالًا

بفرزند وی و بر وارث همچنین واجب بود پس اگر خواهند از شیر باز کردن

عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَاِنْ

از خوشنودی و از تدبیر و از ایشان هیچ بزه نبود بر ایشان و اگر

اَرَدْتُمْ اَنْ تَسْتَرْضِعُوْٓا اَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

خواهید که دایه گیرید فرزندان تان را هیچ بزه نبود بر شما

اِذَا سَلَّمْتُمْ مَآ اٰتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللّٰهَ

چون تسلیم کرده باشید آنچه داده باشید بنیکویی و بترسید از خدای

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ

مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ

أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

خَبِيرٌ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ

النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ

سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ

تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ

حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ

مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ

حَلِيمٌ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ

تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ

عَلَى الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ

حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ

وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا

أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ

وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ

إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ

وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ فَإِنْ خِفْتُمْ

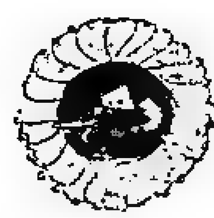
فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا

عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ

مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ

مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا

جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ

والله عزيز حكيم وللمطلقات متاع بالمعروف

او خدای است — حکیم — و زنان طلاق داده شده را — متعه باشد — بنیکویی و نیز تفضل کردن

حقا على المتقين كذلك يبين الله لكم اياته

سزاوار است — بر — پرهیزکاران — همچنین — پیدا می کند — خدای — شما را — نشانها

لعلكم تعقلون الم تر الى الذين خرجوا من ديارهم

تا شما — خبر — آن کسها که — بیرون آمدند — از سرایهای شان

وهم الوف حذر الموت فقال لهم الله موتوا

و ایشان — هزاران — از بیم — مرگ — پس گفت — ایشان را — خدای — بمیرید

ثم احياهم ان الله لذو فضل على الناس ولكن

پس — زنده کرد — خدای — خداوند فضل است — بر — مردمان — ولیکن

اكثر الناس لا يشكرون وقاتلوا في سبيل الله

بیشتر — مردمان — شکر نکنند — و کارزار کنید — اندر — طاعت — خدای

واعلموا ان الله سميع عليم من ذا الذي يقرض الله

و بدانید — که — خدای — شنوا است — دانا است — کیست — آن کس — که — وام دهد — خدای را

قرضا حسنا فيضاعفه له اضعافا كثيرة والله

وامی — نیکو — تا افزون کند — او را — بسیار — و خدای

يقبض ويبسط واليه ترجعون الم تر الى الملأ من

تنگ کند — و فراخ کند — و بسوی او — باز گردانیده شوید — اگاه نکردند — از

بني اسرائيل من بعد موسى اذ قالوا لنبي لهم ابعث

فرزندان — یعقوب — از پس — موسی — آن وقت که — گفتند — پیغامبر ایشان را — بر انگیز

لنا ملكا نقاتل في سبيل الله قال هل عسيتم

ما را — پادشاهی — تا کارزار کنیم — اندر — طاعت — خدای — گفت — شما

ان كتب عليكم القتال الا تقاتلوا قالوا وما

اگر — فریضه کنند — بر شما — کارزار — کارزار نکنید — گفتند — و چه بود

لَنَا اَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا

مارا — چی باز دارد که کارزار نکنیم — اندر — طاعت خدای — و ما را ابیرون کرده شدیم — از — خانه های ما

وَاَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِيلًا

و از فرزندان — چون — فریضه کرده شد — بر ایشان — کارزار — برگشتند — مگر اندکی

مِنْهُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ

از ایشان — و خدای — داناست — بستمکاران — و گفت — ایشان را — پیغامبر ایشان — بدرستی که خدای

قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا اَنّٰى يَكُونُ لَهُ

بفرستاد — شما را — طالوت — پادشاه — گفتند — چون بود — او را

الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ

پادشاهی — بر ما — و ما — سزاوارتریم — بپادشاهی — از وی — و داده نشد

سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰىهُ عَلَيْكُمْ

فراخی — از — مال — گفت — بدرستی که خدای — برگزید او را — بر شما

وزاده

وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللّٰهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ

و افزود وی را — فراخی — در علم — و تن — و خدای — بدهد — پادشاهی خود را

مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰيَةَ

آن کس را که خواهد — و خدای — بسیار عطاست — داناست — و گفت — ایشان را — پیغامبر ایشان — بدرستی که — علامت

مُلْكِهِ اَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

پادشاهی وی — آن که — بیاید شما را — تابوت — اندر وی — آرامش — از — خدای ایشان

وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ اٰلُ مُوسٰى وَاٰلُ هٰرُونَ تَحْمِلُهُ

و بقیتی — از آن چی — دست بداشت — موسی — و هرون — می برند آن را

الْمَلٰئِكَةُ اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَةً لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

فریشتگان — اندر — آن — علامتست شما را — اگر — هستید — گرویدگان

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ اِنَّ اللّٰهَ مُبْتَلِيكُمْ

چون — بیرون آمد — طالوت — با لشکرها — گفت — بدرستی که خدای — آزماینده شماست

بنهر فمن شرب منه فليس مني ومن لم يطعمه فانه مني

بجوی روان پس هر که بخورد از آب جوی نه از یاران منست و هر که نخورد از آب جوی او از یاران منست

الا من اغترف غرفة بيده فشربوا منه الا قليلا

مگر آن کس که بردارد یک کف آب بدست خویش پس بخوردند از آن همه مگر اندکی مایه

منهم فلما جاوزه هو والذين آمنوا معه قالوا

از ایشان پس چون گذشت طالوت از آن جوی او و آنکه ایمان آوردند با وی گفتند

لا طاقة لنا اليوم بجالوت وجنوده قال الذين

هیچ طاقت نیست ما را امروز بجالوت و لشکر وی گفتند آن کسها

يظنون انهم ملاقوا الله كم من فئة قليلة

که میدانستند بیقین که ایشان را دیدار خدای خواهد بود چند از گروه اندک مایه لشکر

غلبت فئة كثيرة باذن الله والله مع الصابرين

غلبه کردند بر سپاه بسیار بفرمان خدای و خدای با شکیبایی کنندگانست

ولما برزوا لجالوت وجنوده قالوا ربنا افرغ

چون بیرون آمدند با جالوت و همه سپاه وی گفتند ای بار خدای ما فرو ریز

علينا صبرا وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم

بر ما شکیبایی و پایدار دار قدمهای ما و نصرت ده ما را بر گروه

الكافرين فهزموهم باذن الله وقتل داود جالوت

کافران پس بهزیمت کردند ایشان را بفرمان خدای و بکشت داود جالوت را

وآتاه الله الملك والحكمة وعلمه مما يشاء ولولا

و بداد او را خدای پادشاهی و حکمت و بیاموخت او را از آنچه خواست و اگر نه

دفع الله الناس بعضهم ببعض لفسدت الارض

دفع کردن خدای مردمان را بعضی ببعضی تباه شدی زمین

ولكن الله ذو فضل على العالمين تلك آيات

ولیکن خداوند منت و فضل است بر همه خلق این آیتهای

اللّٰهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

خدای است — می‌خوانیم بر تو یا محمد — براستی — و همانا که تو از پیغامبرانی مر ایشان را

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ

این پیغامبران آنند — که افزونی کردیم ایشان را — بر بعضی — از ایشان — کسی که سخن گفت

اللّٰهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ

خدای با وی یعنی موسی — و برداشت بعضی را از ایشان — درجه‌ها و فضیلتها — و دادیم عیسی — پسر

مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ

مریم را — معجزها — و قوی کردیم وی را — به جبرئیل — پاکیزه — و اگر خواستی

اللّٰهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ

خدای — جنگ نکردندی — آن کسهایی که — از پس ایشان — از پس آنکه آمد بایشان

الْبَيِّنَاتُ وَلَٰكِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ

حجتها و نعت و صفت محمد علیه السلام — بیک — اختلاف کردند — از ایشان کسی بود که — و از ایشان کسی بود که

كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَٰكِنَّ اللّٰهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

کافر شد — اگر خواستی خدای — جنگ نکردندی — بیک — خدای — می‌کند — آنچه خواهد

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ

ای مؤمنان — نفقه کنید — از آنچه روزی دادیم شما را — از پیش — آن

يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ

که آید روزی — که خرید و فروخت نبود — و دوستی نبود — و شفاعت نبود — و کافران

هُمُ الظَّالِمُونَ اللّٰهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

ایشان — ستمکاران — خدای — نیست خدای مگر او — زنده است — همیشه پاینده

لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا

نه گیرد وی را — اونیازی — و نه خواب — او راست — هفت آسمان — و آنچه

فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

در زمین — کیست آنکه شفاعت کند — نزدیک وی — مگر بدستوری وی

يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم ولا يحيطون بشيء من

می داند آنچه پیش ایشانست یعنی فریشتگان از کار آن جهان که شفاعت کنند که را بود — وآنچه از پس ایشانست یعنی فریشتگان از کار دنیا — و ایشان فرا نگیرند هیچیز از آنچ

علمه إلا بما شاء وسع كرسيه السموات والأرض

از دانش وی مگر آنچ خواهد — فراخ است کرسی وی هفت آسمان و زمین را بس باشد

ولا يؤوده حفظهما وهو العلي العظيم لا

و رنجه نکند اورا نگاه داشت هفت آسمان و زمین — و اوی از همه چیز برتر — بزرگوار و برتر است — نیست

إكراه في الدين قد تبين الرشد من الغي فمن

ستم کردن بر داشتن در دین — پیدا آمد راه راست دین مسلمانی از بیراهی و کافری — هرکه

بر دین جهودان و ترسایان او کودکان عجم را از پس اسلام عجب

يكفر بالطاغوت ويؤمن بالله فقد استمسك

کافر شود بفرمان ابلیس و عبادت بتان — و او ایمان آورد بخدای و محمد و قرآن — دست اندر زد

بالعروة الوثقى لا انفصام لها والله سميع

بدستاویزی استوار — نیست گسستن آن را — و خدای شنوا

عليم

یعنی لا اله الا الله محمد رسول الله

عليم الله ولي الذين آمنوا يخرجهم من الظلمات

داناست — خدای یار و نگه دار مومنانست — بیرون می آرد ایشان را از تاریکیهای کافری — داناست بر او و نهان و کردارها

إلى النور والذين كفروا أولياؤهم الطاغوت

بروشنائی مسلمانی — و آنک کافر بودند بخدای و محمد و قرآن — دوستان ایشان ابلیس و دیوان باشند

يخرجونهم من النور إلى الظلمات أولئك أصحاب

بیرون می آرند ایشان را از دین مسلمانی بتاریکیهای کافری — ایشان دوزخیان اند

النار هم فيها خالدون ألم تر إلى الذي حاج

ایشان اندر دوزخ جاودان باشند — ننگری که حجت می کرد نمرود که با دیگر جهان کافر

إبراهيم في ربه أن آتاه الله الملك إذ قال

و ابراهیم اندر دین خدای ایشان — ازانکه داده بود خدای ایشان پادشاهی یعنی نمرودرا کنعان — آن وقت که گفت

إبراهيم ربي الذي يحيي ويميت قال أنا أحيي

ابراهیم خدای من آنست که زنده کند و بمیراند — نمرود گفت من نیز زنده کنم و بمیرانم اندرین جهان

وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ

او میرانم ـ گفت ـ ابراهیم ـ حقا که ـ خدای می آرد ـ آفتاب ـ از ـ برآمدنگاهش

فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا

تو بیار ـ آفتاب را ـ از ـ فروشدنگاهش ـ خشک فرو ماند ـ آنکه کافر ـ و خدای

يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ

ره ندهد ـ گروه ستمکاران را ـ یا چون آنکه ـ بگذشت بر ـ دیهی

یعنی عزیر بن شرخیا

وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ

و آن دیه ـ ویران ـ بر ـ آشیانهاش ـ گفت ـ چگونه ـ زنده کند ـ این دیه را

اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ

خدای ـ از پس ـ مردگیش ـ بمیرانیدش ـ خدای ـ صد ـ سال ـ آنگه

بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ

زنده کردش ـ خدای گفت ـ چند ـ درنگ کردی ـ گفت ـ درنگ کردم ـ روزی ـ یا ـ بعضی

يوم

١١١

يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ

از روزی ـ گفت ـ بلکه درنگ کردی ـ صد ـ سال ـ اکنون بنگر ـ بخوردنیهات

وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ

و آشامیدنیهات ـ نگشته ـ و بنگر ـ بخر خویش ـ و تا بکنیم ترا

آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ

نشانی ـ مردمان را ـ و بنگر ـ باستخوانها ـ چگونه ـ برهم نشانیم ـ آنگه

نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ

بپوشانیم ـ گوشت ـ چون ـ پیدا آمد ـ گفت ـ میدانم ـ که خدای ـ بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ

همه چیزی ـ توانا است ـ و آنگه ـ گفت ـ ابراهیم ـ ای بار خدای ـ بنمای مرا ـ چگونه

تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ

زنده کنی ـ مردگان را ـ گفت ـ نه باور داری ـ گفت ـ ولیکن

١١٢

لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ

تا آرام گیرد دلم بیارامد گفت خدای فاگیر چهار از مرغان چون بط و طاوس و خروس و کلاغ اوباره باره بکن آن را

إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ

انگه بر هر کوه از آن مرغان پاره پاره انگه بخوان

يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ مَثَلُ

تا بشتو آیند دوان دوان و بدان که خدای عزیز است حکیم مثل

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ

نفقه آن کسها که نفقه کنند خواستهاشان اندر طاعت خدای چون دانه بود

أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ

کی بر آرد هفت خوشه اندر هر خوشه صد

حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ

دانه بود او خدای بفزاید آن را که خواهد او خدای فراخ بخشایش

عَلِيمٌ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا

اوداناست آن کسها که نفقه کنند خواستهاشان اندر طاعت خدای انگه داناست بنیت مؤمنان

يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ

از پی نیارند از آنچه نفقه کردند منت و نه آزار ایشان را مزد ثواب ایشان نزدیک

رَبِّهِمْ وَلَا خُوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ قَوْلٌ

خداوند ایشان و نه بیم بر ایشان و نه ایشان اندوهگین باشند سخنی

مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى

خوش و نیکو بهتر از صدقه که از پی آن آزار بود

وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا

او خدای بی نیاز است بردبار ای مؤمنان باطل مکنید

صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ

صدقهاتان بمنت و آزار همچنان کسی که نفقه کند خواسته خویش را

الناس ولا يؤمن بالله واليوم الاخر فمثله كمثل

مر مردمان را | او نا گرويده بود | خداى | او بروز | وايسين | پس مثل او | چون مثل

مثل اصطرفه مثبت بر نهنده او دروليش را آذرد نبده

صفوان عليه تراب فاصابه وابل فتركه صلدا

سنگى بود | بحى بروى | خاكى بود | پس برسيد بدان بارانى بنهيب | و رها ديده بود بروى | دشت و ادابدان را | نتى و برهنه

لا يقدرون على شيء مما كسبوا والله لا يهدى

نه قادر باشند | بر ثواب هيچ چيز | از آنچه | بيرى گنند يعنى آنچه داده باشند | او خداى | هيچ ثواب ندهد | الذين جهان

القوم الكافرين ومثل الذين ينفقون اموالهم

كافران را | او مثل نفقه | آن كسها | كه نفقه كنند | خواستنهاشان

و آن را كه نفقه بروى ديد با كنند و آن را كه با ذا ذد و ويش را

ابتغاء مرضات الله وتثبيتا من انفسهم كمثل جنة

جستنى | خشنودى | خداى را | و اخلاص و بى گمانى | از دلهاشان بثواب | چون مثل | بستانى بود

بربوة اصابها وابل فآتت اكلها ضعفين فان

بر او دادى | بر با ديده بود برو بتر | بارانى بزرگ قطره بنهيب | وا دهد | ميوه و غله تر را | دو چندان كه هر سال | اگر

لم يصبها وابل فطل والله بما تعملون بصير

گفته رسيده بود آن را | بارانى بنهيب بزرگ قطره | بارانى خورد قطره | او خداى | بهر چ | شما كنيد | دانا او بينا است

يعنى مثل نفقه مؤمن كه با اخلاص و حسبت بود

ايود احدكم ان تكون له جنة من نخيل واعناب

آيا دوست دارد | كسى از شما | كه بود | وى را | بستانى | از درختان خرما | و انگورها

تجري من تحتها الانهار له فيها من كل الثمرات

گيرد | كه مى رود | از زير درختان آن | جويهاى آب | او را | اندر آن بستان | از | همه گونه | ميوه بود

واصابه الكبر وله ذرية ضعفاء فاصابها

او را | بپيرى او ستى | و او را | فرزندان | كودكان | بى نيرو و او بى قوت او بى حيلت بود | پس رسيد فا دان بستان

اعصار فيه نار فاحترقت كذلك يبين الله

بادى گرم | باشد | اندر آن | آتشى سوزان بود | همه بر هم سوزد | هم چنين | پديد كند | خداى

لكم الآيات لعلكم تتفكرون يا ايها الذين

شما را | نشانها امر و نهى | تا شما | انديشه كنيد اندر مثلهاى قرآن | اى

يعنى اين مثل كافر است

آمَنُوا أَنفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا

لَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنفِقُونَ

وَلَسْتُم بِآخِذِيهِ إِلَّا أَن تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا

أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ

وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً

مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ

مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا

وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ وَمَا أَنفَقْتُم

مِّن نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُم مِّن نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ

وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ إِن تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ

فَنِعِمَّا هِيَ وَإِن تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ

خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنكُم مِّن سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا

تعملون خبيرٌ ليس عليك هديٰهم ولكنّ الله يهدي

شما با آنچه میکنید داناست — نیست بر تو — راه داشت اهل کتاب یعنی معروف داد — لیک خدای — راه داشت

من يشاء وما تنفقوا من خير فلانفسكم وما تنفقون

آنکه خواهد — و هرچه — شما بدهید — از — خواستنی — شما را بود مزد و ثواب آن — و شما را جز

الّا ابتغاء وجه الله وما تنفقوا من خير يوفّ

مگر از بهر — جستن — رضا — خدای — و هرچه — شما بدهید — از — خواستنی — تمام وا دهند

اليكم وانتم لا تظلمون للفقراء الذين احصروا

و شما — مزد و ثواب آن — و بر شما — ستم نکنند — صدقها واجب و تطوع — آن درویشان را است — که وا داشته اند

في سبيل الله لا يستطيعون ضربًا في الارض

اندر — سبیل و طاعت — خدای — نه توانند — رفتن — اندر — زمین بازرگانی

يحسبهم الجاهل اغنياء من التعفف تعرفهم

پندارد ایشان را — آنکس که — بی نیازان — از نیاز نمودن — بشناسی ایشان را یا محمد

بسيماهم لا يسألون الناس الحافًا وما تنفقوا

بنشان ایشان — نخواهند — از مردمان — بستم خواستن — و هرچه — شما بدهید

من خيرٍ فانّ الله به عليمٌ الذين ينفقون اموالهم

از — خواستنی — خدای — بدان داناست — آنکسها — که بدهند — خواسته شان

بالليل والنهار سرًّا وعلانيةً فلهم اجرهم عند

بشب — و روز — نهان — و آشکارا — ایشان را بود — مزد و ثواب شان — بنزدیک

ربّهم ولا خوفٌ عليهم ولا هم يحزنون الذين

خدای شان — و هیچ — بیم — ایشان — و نه ایشان — اندوهگین شوند — آنکسها

يأكلون الربٰوا لا يقومون الّا كما يقوم الذي

که میخورند — ربا — نخیزند — مگر — چنانکه خیزد — آنکس که

يتخبّطه الشيطان من المسّ ذلك بانّهم قالوا

دیوانه کند — دیو — از — دیوانگی — آن — که ایشان — گفتند

إنما البيع مثل الربوا وأحل الله البيع وحرم الربوا

هم چونان که ... او حلال کرد ... او حرام بکرد ...

خرید و فروخت و کم بلشتی ... داشت الله ... بیع بلشتی

فمن جاءه موعظة من ربه فانتهى فله ما سلف وأمره

هر کس ... پند ... از خدای ایشان ... باز ایستد ... او را گذشت ... کار او

إلى الله ومن عاد فأولئك أصحاب النار هم فيها

با خدای ... او هر که ... ایشان ... دوزخیان ... ایشان اندران

خالدون يمحق الله الربوا ويربي الصدقات

جاویدان باشند ... کم و کاست بکند خدای ربا را ... او بیفزاید صدقات واجب و تطوع

والله لا يحب كل كفار أثيم إن الذين آمنوا

او خدای ... دوست ندارد ... هر کافری ... بزه کار ... کسانی که گرویدند

وعملوا الصالحات وأقاموا الصلوة وآتوا

او طاعتها بکردند ... او بپای داشتند نماز فریضه را ... او بدادند

بقره

الزكوة لهم أجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم

زکاة خواسته شان ... ایشان را بود ... مزد و ثواب ایشان ... بنزدیک خدای ایشان ... او نه هیچ بیم بود بر ایشان

ولا هم يحزنون يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله

او نه ایشان ... اندوهگن شوند ... ای مؤمنان ... بترسید ... از خدای

وذروا ما بقي من الربوا إن كنتم مؤمنين فإن

او دست وا دارید ... آنچه باقی ماند ... از ربا ... اگر هستید ... گرویدگان ... اگر

لم تفعلوا فأذنوا بحرب من الله ورسوله وإن

نه کنید ... آگه باشید ... بجنگی ... از خدای ... او رسول وی ... او اگر

تبتم فلكم رؤوس أموالكم لا تظلمون ولا

توبه کنید ... شما را ... سرمایهای مالهای شما ... ستم نکنید ... و نه

تظلمون وإن كان ذو عسرة فنظرة إلى

ستم کرده شوید ... او اگر ... باشد ... خداوند تنگ دستی ... او فرصت دادن ... تا

الزكوة

مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

فراخ دستی — وانکه — بر بیشان صدقه کنید شما — بهتر بود — شمارا — اگر — شما — شمارا از بشتندن

تَعْلَمُونَ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ

دانید — او بترسید از عذاب — روزی — که وا بر بدندان — اندران — خدای — واندیک

ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

انگاه — تمام بدهند — هر — تنی را — آنچه از نیکی و بدی کرده بود — و بر ایشان ستم نکنند نه نیکیها بکاهند و نه بدیها بیفزایند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَى أَجَلٍ

ای مؤمنان — هرگه که — وام دهید — تا — وقتی

مُسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ

نام برده — بنویسید آن را — او بنویسد — میان وام دهنده او وام ستاننده — دبیری

بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ

براستی — و امه ابستادا — از بنویسد — چنانکه — بیاموخته است وی را — براستی نه کم و نه بیش — اذا ز جی بنویسد میان وام دهنده او میان وام ستاننده

اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ

خدای — بنویسد — او املا کند — انکه — وام بر وی بود — او بترسد — از خدای — آفریدگار خویش

وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا

او نبرد — کاهد — از آن — هیچیز — اگر بود — آنچه بر وی بود — کسی آن کش حق وام — نادان بود با املا کردن

أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ

یا — عاجز او نا توانا بود از املا کردن — یا — نه تواند — کی املا کند — او بی بد دبیر — بد ملا یا

وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ

خداوند وام — براستی و بداد — او گواه کنید بر حقها نان — دو گوا — از

رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ

از آزاد مردان نان مسلمانان بسامان — اگر — نه باشند — دو مرد — یک مرد — او دو زن گوا باشند

مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ

از آن کسها — که شما بپسندید — از — گوا بان عدل — از بهر آنک — یکی از زنان را فراموش شود — یاد دهد

إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا

یکی از ایشان دیگری را وامه ابستادا اونه مکنادا گواهان آن وقت کیشان خوانند

وَلَا تَسْأَمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ

و ستوه مشوید که بنویسید او را خرد یا بزرگ تا وقتش

ذَٰلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ

آن نبشتن وام اوبداد تر نزدیک خدای او هو پایندهتر بود گوای دادن را و نزدیک تر بود

أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا

تا شک نبوفتنان اندر وام و اجل مگر بازرگانی بود حاله دست بدست کیشند

بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا

میان شما نیست بر شما بزه که نبشته آن را و گوای کنید

إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ

چون با یکدیگر خرید و فروخت کنید و رنج منمایید دبیر را و نه گوای را

وان

وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ

و اگر بکنید آن معصیتی او فاسقی بود از شما و از خدای بترسید و می آموزد تان

اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ

خدای و خدای بهمه چیزی داناست و اگر باشید بر سفری

وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ

و نه یابید دبیری را گروکانی باید ستده و اگر ایمن باشید

بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ

بعضی از شما بعضی را باز دهد آنکس که امین داشتند امانت او و بترسد از خدای

رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ

پروردگارش و پنهان مدارید گوای را و هر که پنهان دارد گوای را بزه کار و عاصی بود

قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ

دلش و خدای بدانچه شما میکنید داناست خدای راست آنچه اندر آسمانهاست

وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ

يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ

يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ آمَنَ الرَّسُولُ

بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ

وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ

مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ

رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا

وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا

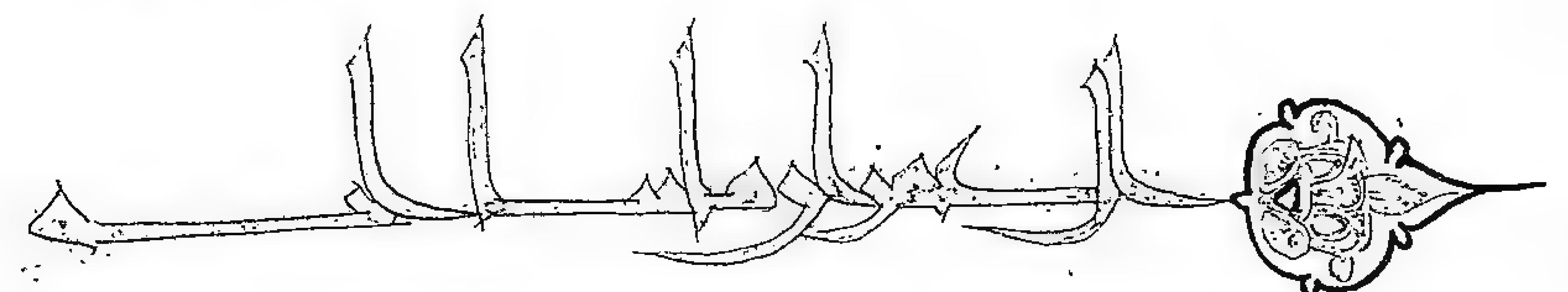
تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ

قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ

عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانْصُرْنَا

عَلَى القَوْمِ الكَافِرِينَ

كافران

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

ابتدا كنم بنام ملك خداي بي همتا بي همتان

الم اللهُ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ الحَيُّ القَيُّومُ نَزَّلَ عَلَيْكَ

بفرستاد

الكِتَابَ بِالحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ

قرآن — موافق بتوحيد — او فرو فرستاد

التَّوْرَاةَ وَالإِنْجِيلَ مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ

او بفرستاد

الفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللهِ لَهُمْ

فرقان را — آن كسها كه — كافر شدند — بايتهاي خداي — ايشان را

عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ إِنَّ اللهَ

عذابي — سخت بود — او خداي

لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ

اوى — آسمان

الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلٰهَ

إِلَّا هُوَ العَزِيزُ الحَكِيمُ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الكِتَابَ

قرآن را — بفرستاد — اوى

مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الكِتَابِ وَأُخَرُ

ازين قرآن — محكم — اصل

مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ

متشابه آن چه مبهم گشته ... پس امّا آن کسها که در دلهاشان کجی اند شک و خلاف و بکشتن است پیروی کنند

بر جمعی از حساب جمل چون الم و المص و المر و الر و آن چه وا این مانند

مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا

آن چه متشابه است از قرآن جستن فتنه و کفر و جستن عاقبت و بدار این امت را و نه

يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ

داند عاقبت و دانستن آن مگر خدای و آن کسها که پاینده اند در علم

يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ

می گویند بگرویدیم به آن همه از نزدیک خداوند ما و پند نگیرد

إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ

مگر خداوندان خردها ای بار خدای ما مگردان دلهای ما از پس

إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ

که راه داشتی ما را و ببخش ما را از نزدیک تو بخشایش که تو

أَنْتَ الْوَهَّابُ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا

تو ای بخشنده ای بار خدای ما که تو گرد آرنده مردمانی روز قیامت را هیچ

رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ إِنَّ الَّذِينَ

شک نیست در وی که خدای خلاف نکند وعده را که آن کسها که

كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ

کافر شدند هیچ منفعت نکند از ایشان خواستهای ایشان و نه فرزندان ایشان

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ كَدَأْبِ

از عذاب خدای هیچ چیز و ایشان همه هیزم دوزخ اند هم چنان می کنند

آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

کسان فرعون و آن کسها که پیش از ایشان بودند انکار کردند کتاب و رسول ما را

فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

پس بگرفت ایشان را خدای به گناهاشان و خدای سخت کننده عقوبت است

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ

وَبِئْسَ الْمِهَادُ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئَتَيْنِ الْتَقَتَا

فِئَةٌ تُقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ

مِثْلَيْهِمْ رَأْيَ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِأُولِي الْأَبْصَارِ زُيِّنَ لِلنَّاسِ

حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ

المقنطرة

الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ

وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَٰلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ قُلْ أَؤُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ

ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ

وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ الَّذِينَ

يقولون ربنا إننا آمنا فاغفر لنا ذنوبنا وقنا عذاب

می گویند ای بار خدای ما بگرویدیم بیامرز ما را گناهان ما و باز دار از ما عذاب

النار الصابرين والصادقين والقانتين

آتش دوزخ آن شکیبایان و راستگویان و فرمانبرداران

والمنفقين والمستغفرين بالأسحار شهد الله

و نفقه کنندگان و آمرزش خواهان بشبگاهان گواهی داد خدای

أنه لا إله إلا هو والملائكة وأولوا العلم

که وی نیست خدای مگر وی و فریشتگان و خداوندان علم

قائما بالقسط لا إله إلا هو العزيز الحكيم

بر پای دارنده بداد نیست خدای مگر وی با عز و حکمت

إن الدين عند الله الإسلام وما اختلف

که دین بنزدیک خدای مسلمانی است اختلاف و دو گروهی نه کردند

الذين أوتوا الكتاب إلا من بعد ما جاءهم العلم

آن کسها که دادند ایشان را نامه مگر از پس آنکه آمد بایشان علم

بغيا بينهم ومن يكفر بآيات الله فإن الله سريع

از حسد میان ایشان و هر که کافر شود بآیتهای خدای که خدای زود کننده

الحساب فإن حاجوك فقل أسلمت وجهي لله

شمار اگر حجت آرند با تو بگوی یا محمد سپردم روی را خدای را

ومن اتبعن وقل للذين أوتوا الكتاب والأميين

و هر که پس روی کرد مرا و بگوی آن کسها را که دادند ایشان را کتاب و ناخوانایان

أأسلمتم فإن أسلموا فقد اهتدوا وإن تولوا

مسلمان شدید اگر مسلمان شوند بدرستی راه یافتند و اگر برگردند

فإنما عليك البلاغ والله بصير بالعباد

که بر تو رسانیدن پیغام است و خدای بیناست بر بندگان

الذین یکفرون بآیات الله ویقتلون النبین بغیر حق

آنکسها کی کافر اند بآیتهای خدای یعنی محمد و قرآن و اوکشته اند پیغامبران را بی گناه و بی جرم و جنایت

ویقتلون الذین یأمرون بالقسط من الناس فبشرهم

و می‌کشند آنکسها کی می فرمودند براستی و بعدل و توحید و ایمان از آدمی بر و بعد از پیغامبران مژده کن ایشان را

بعذاب الیم اولئک الذین حبطت اعمالهم فی

بعذابی دردناک ایشان آنند کی باطل گشت نیکیهاشان اندرین

الدنیا والآخرة وما لهم من ناصرین الم تر الی

جهان و آن جهان و نیست ایشان را هیچ یاری دهنده از عذاب خدای نه بینی یا محمد

الذین اوتوا نصیبا من الکتاب یدعون الی کتاب

آن کسها کی بدادشان بهرهٔ از توریت می خوانند ایشان را و با کتاب

الله لیحکم بینهم ثم یتولی فریق منهم وهم

خدای تا حکم کند میان ایشان برجم از پس آنک گروهی از ایشان بنو قریظه و ایشان

معرضون ذلک بانهم قالوا لن تمسنا النار الا

روی گردانند آن بدانست کی ایشان گفتند نبود کی ما را آتش اندر آن جهان مگر

ایاما معدودات وغرهم فی دینهم ما کانوا

روزها شمرده و فریفته کرد ایشان را اندر دین ایشان آنچه ایشان

یفترون فکیف اذا جمعناهم لیوم لا ریب فیه

بدروغ می‌ساختند پس چگونه خواهد بود آن وقت کی گرد کنیم ایشان را از بهر روزی کی نیست هیچ شک اندران

ووفیت کل نفس ما کسبت وهم لا یظلمون

و تمام بدهند هر تنی را آنچه کرده بود از نیکی و بدی و ایشان ستم نکنند

قل اللهم مالک الملک تؤتی الملک من تشاء وتنزع

بگوی یا محمد ای بار خدای پادشاهی بدهی پادشاهی آن را کی خواهی و باز ستانی

الملک ممن تشاء وتعز من تشاء وتذل من تشاء بیدک

پادشاهی از آن کی خواهی و عزیز کنی آن را کی خواهی و خوار کنی آن را کی خواهی بدست تست

الخير انك على كل شيء قدير تولج الليل في النهار

وتولج النهار في الليل وتخرج الحي من الميت

وتخرج الميت من الحي وترزق من تشاء بغير حساب

لا يتخذ المؤمنون الكافرين اولياء من دون المؤمنين

ومن يفعل ذلك فليس من الله في شيء الا ان تتقوا

منهم تقية ويحذركم الله نفسه والى الله

المصير قل ان تخفوا ما في صدوركم او تبدوه

يعلمه الله ويعلم ما في السموات وما في الارض والله

على كل شيء قدير يوم تجد كل نفس ما عملت

من خير محضرا وما عملت من سوء تود لو ان

بينها وبينه امدا بعيدا ويحذركم الله نفسه

والله رءوف بالعباد قل ان كنتم تحبون الله

فاتبعوني يحببكم الله ويغفر لكم ذنوبكم والله

متابعت من کنید تا خدای شما را دوست دارد و بیامرزد شما را گناهان شما را و خدای

غفور رحيم قل اطيعوا الله والرسول فان

آمرزگار است و بخشاینده بگو یا محمد فرمان برداری کنید خدای را و رسول را اگر

تولوا فان الله لا يحب الكافرين ان الله اصطفى

برگردید پس بدرستی که خدای دوست ندارد کافران و منافقان را بدرستی که خدای برگزید

آدم ونوحا وآل ابراهيم وآل عمران

آدم را و نوح را و فرزندان ابراهیم را و فرزندان عمران را

على العالمين ذرية بعضها من بعض والله سميع

بر همه مردمان زمانه شان همه از یکدیگر و خدای شنواست همه

عليم اذ قالت امرأت عمران رب اني نذرت

داناست یاد کن آن وقت که گفت زن عمران یعنی حنه مادر مریم ای خداوند من نذر کردم

لك ما في بطني محررا فتقبل مني انك انت السميع

ترا آنچه در شکم منست خادمی بیت المقدس را آزاد کرده پس بپذیر از من که تو شنوایی

العليم فلما وضعتها قالت رب اني وضعتها انثى

دانا چون بنهاد گفت ای خداوند من بنهادم دختری

والله اعلم بما وضعت وليس الذكر كالانثى

و خدای داناتر است بدانچه نهاده بود و نیست پسر چون دختر

واني سميتها مريم واني اعيذها بك وذريتها

و من نام کردم مریم و من باز داشت خواهم او را بتو و فرزندان او را

من الشيطان الرجيم فتقبلها ربها بقبول حسن

از ابلیس رانده ملعون پس بپذیرفت مریم را خداوند او بپذیرفتنی نیکو

وانبتها نباتا حسنا وكفلها زكريا كلما دخل

و برویانید او را رویانیدنی نیکو و کفیل او شد زکریا هرگه که در شدی

عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ

بر وى زكريا اندر مزگت خانه‌اش بيافتى بنزديك وى روزى ميوه زمستانى گفتى

يَا مَرْيَمُ أَنَّى لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ

يا مريم از كجاست ترا اين گفتى آن از نزديك خداى است جبرئيل آورده است

اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ هُنَالِكَ دَعَا

خداى روزى دهد آن را كه خواهد بى شمار و اندازه نزديك آن و اندران وقت خواند

زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً

زكريا خداى خويش را گفت اى بار خدايا من بده مرا از نزديك تو فرزندى

طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ

نيكو و پارسا و پاكيزه و بى عيب كار شنواى مستجاب كننده دعا آواز دادند وى را فريشتگان يعنى جبرئيل

وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَى

او اوى ايستاده بود نماز كرد اندر مزگت خانه كه خداى مژدگان ميدهد ترا بفرزندى

مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا

گرويده بعيسى كه سخن خداى است و مهتر و باز داشته از زنان و پيغامبرى بود

مِنَ الصَّالِحِينَ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ

از نيكان پيغامبران گفت زكريا اى بار خدايا چگونه بود مرا فرزندى و

بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ

مرا اندر يافت پيرى و زن من سترون گفت جبرئيل همچنين خواهد خداى

يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ

بكند هرچه خواهد گفت زكريا اى بار خدايا بكن مرا نشانى گفت نشان تو

أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ

كه سخن نگويى با مردمان سه شبانروز مگر باشارت و ياد كن خداى خويش را

كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ وَإِذْ قَالَتِ

بسيار و نماز كن بشبانگاهان و بامدادان و گفتند فريشتگان يعنى جبرئيل

الملائكة يا مريم إن الله اصطفاك وطهرك واصطفاك

على نساء العالمين يا مريم اقنتي لربك واسجدي

واركعي مع الراكعين ذلك من أنباء الغيب نوحيه

إليك وما كنت لديهم إذ يلقون أقلامهم أيهم

يكفل مريم وما كنت لديهم إذ يختصمون إذ

قالت الملائكة يا مريم إن الله يبشرك بكلمة

منه اسمه المسيح عيسى ابن مريم وجيها في

الدنيا والآخرة ومن المقربين ويكلم الناس

في المهد وكهلا ومن الصالحين قالت رب أنى يكون لي

ولد ولم يمسسني بشر قال كذلك الله يخلق

ما يشاء إذا قضى أمرا فإنما يقول له كن فيكون

ويعلمه الكتاب والحكمة والتوراة والإنجيل

ورسولا الى بنى اسرائيل انى قد جئتكم بآية من

او بيغامبرى بسوى فرزندان يعقوب كه من آوردم شما را نشانى و علامتى و دليلى و برهانى از

ربكم انى اخلق لكم من الطين كهيئة الطير

نزد پروردگار شما كه من بنگارم شما را از گل چون صورت مرغان

فانفخ فيه فيكون طيرا باذن الله وابرئ

بدم اندر وى تا باشد مرغى بفرمان خداى و درست كنم

الاكمه والابرص واحيى الموتى باذن الله

نابينا مادرزاد را و زنده كنم مردگان را بنام خداى

وانبئكم بما تاكلون وما تدخرون فى بيوتكم

و خبر كنم شما را بدانچه خوريد و آنچه نهيد اندر خانهاتان

ان فى ذلك لآية لكم ان كنتم مؤمنين

اندرين علامت و نشان است شما را اگر هستيد گرويدگان

ومصدقا لما بين يدى من التورية ولاحل لكم

و باور دارنده آنرا كه پيش من است از توريت و تا حلال كنم شما را

بعض الذى حرم عليكم وجئتكم بآية من ربكم

بعضى از آنچه حرام كرده شد بر شما و آوردم شما را نشانى از پروردگار شما

فاتقوا الله واطيعون ان الله ربى وربكم

بترسيد از خداى و فرمان بريد مرا كه خداى پروردگار من و پروردگار شماست

فاعبدوه هذا صراط مستقيم فلما احس

بپرستيد او را اين راه راست است چون

عيسى منهم الكفر قال من انصارى الى الله قال

عيسى از ايشان كفر گفت كيست ياران من با خداى گفتند

الحواريون نحن انصار الله آمنا بالله واشهد

حواريان ما ياران خداى گرويديم بخداى و گواه باش

بأنا مسلمون ربنا آمنا بما أنزلت واتبعنا الرسول

ای بار خدای ما بگرویدیم بدانچ فرو فرستاذی او دین عیسی پیغامبر

فاكتبنا مع الشاهدين ومكروا ومكر الله والله

خير الماكرين إذ قال الله يا عيسى إني متوفيك

گفت خدای یا عیسی من ترا

ورافعك إلي ومطهرك من الذين كفروا

از کافران

وجاعل الذين اتبعوك فوق الذين كفروا إلى

کافران

يوم القيامة ثم إلي مرجعكم فأحكم بينكم فيما

قیامت

كنتم فيه تختلفون فأما الذين كفروا فأعذبهم

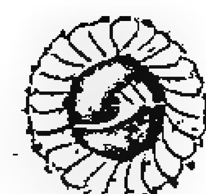
عذابا شديدا في الدنيا والآخرة وما لهم من

ناصرين وأما الذين آمنوا وعملوا الصالحات

فيوفيهم أجورهم والله لا يحب الظالمين ذلك

نتلوه عليك من الآيات والذكر الحكيم إن مثل

عيسى عند الله كمثل آدم خلقه من تراب ثم قال

له كن فيكون الحق من ربك فلا تكن من الممترين

فمن حاجك فيه من بعد ما جاءك من العلم فقل

تعالوا ندع أبناءنا وأبناءكم ونساءنا ونساءكم

وأنفسنا وأنفسكم ثم نبتهل فنجعل لعنة الله على

الكاذبين إن هذا لهو القصص الحق وما من إله

إلا الله وإن الله لهو العزيز الحكيم فإن تولوا

فإن الله عليم بالمفسدين قل يا أهل الكتاب تعالوا

إلى كلمة سواء بيننا وبينكم ألا نعبد إلا الله ولا

نشرك به شيئا ولا يتخذ بعضنا بعضا أربابا من

دون الله فإن تولوا فقولوا اشهدوا بأنا

مسلمون يا أهل الكتاب لم تحاجون في إبراهيم

وما أنزلت التوراة والإنجيل إلا من بعده أفلا

تعلمون ها أنتم هؤلاء حاججتم فيما لكم به علم فلم

شما اکنون آنها که جنگ و خصومت کردید اندر آنچه شما را بدان علمست پس

تحاجون فيما ليس لكم به علم والله يعلم وأنتم

می‌خصومت کنید اندر آنچه نیست شما را بدان دانش و خدای می‌داند و شما

لا تعلمون ما كان إبراهيم يهوديا ولا نصرانيا

نمی‌دانید نبود ابراهیم جهود و نه ترسا

ولكن كان حنيفا مسلما وما كان من المشركين

ولیکن بود ابراهیم حاجی مسلمانی مخلص و نبود از مشرکان و کبرگان

إن أولى الناس بإبراهيم للذين اتبعوه وهذا

به درستی که حق‌ترین مردمان به ابراهیم آن کسها بودند که پی‌روی کردند ابراهیم را و این

النبي والذين آمنوا والله ولي المؤمنين ودت

پیغامبر و آنها که گرویدند و خدای یار و نگهدار مومنان است دوست

طائفة

طائفة من أهل الكتاب لو يضلونكم وما يضلون

گروهی از اهل کتاب اگر بی‌راه کنند شما را و بی‌راه نمی‌کنند

إلا أنفسهم وما يشعرون يا أهل الكتاب لم تكفرون

مگر خویشتن را و ندانند ای جهودان چرا کافر شدید

بآيات الله وأنتم تشهدون يا أهل الكتاب لم

به آیتهای خدا و شما می‌دانید ای جهودان چرا

تلبسون الحق بالباطل وتكتمون الحق وأنتم تعلمون

می‌پوشید حق را به باطل و پنهان می‌کنید حق را و شما می‌دانید

وقالت طائفة من أهل الكتاب آمنوا بالذي

و گفتند گروهی از جهودان بگروید بدان که

أنزل على الذين آمنوا وجه النهار واكفروا آخره

فرو فرستادند بر آنها که گرویدند اول روز و کافر شوید آخر روز

لعلهم يرجعون ولا تؤمنوا الا لمن تبع دينكم قل ان

تا بود که ایشان واگردند و از قبله و دین شما
او نگروید باور مدارید بهیچ کس تا ابتغا مبرید
مگر آن کسی را که
دین شما دارد و بقبله شما نماز کند
بگوی یا محمد جهودان را

الهدى هدى الله ان يؤتى احد مثل ما اوتيتم او

شفا کی دین خدای
جهودان گفتند یکدیگر را نگر باور مدارید
که کسی را دهند دین و قبله
چنانکه شما را دادستند
او باور مدارید
دین مسلمانی است و قبله خدای کعبه است

يحاجوكم عند ربكم قل ان الفضل بيد الله يؤتيه

خصومت کنند
و با شما
نزدیک
خدای تان
بگوی یا محمد
نبوت و دین اسلام و قبله ابراهیم
بدست خدای است
دهد آن

من يشاء والله واسع عليم يختص برحمته من يشاء

آن را که
خواهد
و خدای
فراخ بخشش
داناست
برگزیند
بکار خویش
آن را که خود خواهد
یعنی محمد را دهد

والله ذو الفضل العظيم ومن اهل الكتاب من ان

و خدای
خداوند
فضل و منت
بزرگوار است بنبوت و مسلمانی بر محمد
و از جهودان کسی است
که اگر

تامنه بقنطار يؤده اليك ومنهم من ان تامنه

بوی ایمن باشی
بسیاری پوست گاو پر از زر
وا دهد
و آنست چون عبدالله بن سلام
و هم از ایشان کسی است
اگر ایمن باشی بوی

بدینار

بدينار لا يؤده اليك الا ما دمت عليه قائما

بدیناری
وانه دهد آن
وا تو یا محمد
مگر
دایم
بر سر وی
تقاضا می کنی

ذلك بانهم قالوا ليس علينا في الاميين سبيل

آن از بهر آنست
که ایشان
گفتند
نیست
بر ما
اندر خواستها
تازیان
هیچ ودد و بزه

ويقولون على الله الكذب وهم يعلمون بلى من

و می گویند
بر
خدای
دروغ
و ایشان می دانند که می دروغ گویند
نه چنانست که ایشان گفتند
هر که

اوفى بعهده واتقى فان الله يحب المتقين ان

وفا داد بعهد و زینهار و امانت گذاردن
و پرهیز کند از عهد شکستن او خیانت کردن او زینهار خوردن
خدای
دوست دارد
پرهیزکاران را

الذين يشترون بعهد الله وايمانهم ثمنا قليلا

کسانی که
بدل کنند
بشکستن عهد
خدای
و بدروغ سوگندهاشان و ابتغا مبران
اندک مایه چیزی

اولئك لا خلاق لهم في الاخرة ولا يكلمهم

ایشان آنند
که هیچ بهره نبودشان
اندر آن جهان اندر بهشت
و سخن نگوید وا ایشان

الله ولا ينظر اليهم يوم القيامة ولا يزكيهم ولهم

خدای و ننگرد بایشان بر حمت روز قیامت و او پاکیزه نکند ایشان را از گناهان و ایشان را

عذاب اليم وان منهم لفريقا يلوون السنتهم بالكتاب

عذابی دردناک و از ایشان گروهی که می پیچند زبانهاشان را بخواندن کتاب

دردناک بود که درد آن بدلهاشان برسد

لتحسبوه من الكتاب وما هو من الكتاب ويقولون

تا پندارید آن را از کتاب و نیست آن از توریت و می گویند

هو من عند الله وما هو من عند الله ويقولون

آن از نزدیک خدای آمده است و آن نه از نزدیک خدای آمده است اندر توریت و می گویند

على الله الكذب وهم يعلمون ما كان لبشر ان

بر خدای دروغ و ایشان می دانند که دروغ می گویند نه سزاوار بود هیچ مردم را

يؤتيه الله الكتاب والحكم والنبوة ثم يقول

که بدهد او را خدای کتاب و حکمت و فهم و پیغامبری آنگه گوید

للناس

للناس كونوا عبادا لي من دون الله ولكن كونوا

مر مردمان را باشید بندگان مرا بدون خدای و لیکن گوید باشید

عالمان و فقیهان باشید

ربانيين بما كنتم تعلمون الكتاب وبما كنتم تدرسون

بدانکه شما آموزید قرآن و بدانکه شما قرآن برخوانید

ولا يأمركم ان تتخذوا الملائكة والنبيين اربابا

و نه فرماید شما را ای مشرکان و اهل کتاب که بگیرید فریشتگان را و پیغامبران را خدایانی

أيأمركم بالكفر بعد اذ انتم مسلمون واذ

فرماید شما را بکفر از پس آنکه شما مسلمانانید آن وقت

اخذ الله ميثاق النبيين لما آتيتكم من كتاب وحكمة

بگرفت خدای عهد و میثاق از همه پیغامبران که آنچه بدادم شما را از کتاب و حکمت

ثم جاءكم رسول مصدق لما معكم لتؤمنن

پس بیاید شما را پیغامبری راست دارنده و موافق آنچه با شماست

بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ ءَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ

بوی بگروی و هر آینه یاری دهی او را گفت مقر آمدید و فرا گرفتید بر این

إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ

عهد و میثاق مرا گفتند مقر آمدیم گفت گواه باشید و من با شما

مقر آمدیم او بدین فرمان

مِنَ الشَّاهِدِينَ فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

از گواهانم هر که برگردد از پس آن و آن گروه ایشان

الْفَاسِقُونَ أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ

فاسقان و کافران اند جز از دین خدا می جویند او را منقاد آمده است بتوحید و اسلام هر که

فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ

در آسمانها از فرشتگان و اهل زمین اند از مؤمنان مخلصان خوش منشی و منافقان بکره و با او

يُرْجَعُونَ قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ

برگردانیده شوند بگوی یا محمد ما بگرویدیم بخدای و بدانچه فرو فرستادند بر ما و بدانچه فرو فرستادند

علی

عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ

بر ابراهیم از صحف ابراهیم و باسمعیل و اسحق و یعقوب و اولاد او کتابها که فرستادند

وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ

و آنچه دادند موسی را و عیسی را و پیغامبران را از خدای ایشان جدا نکنیم

بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ

میان هیچ کس از ایشان و ما او را منقادیم بتوحید و هر که جوید جز

الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ

مسلمانی دین را نپذیرند از وی و او در آن جهان از

الْخَاسِرِينَ كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ

زیان کاران باشد چگونه راه نماید خدای گروهی را که کافر شدند از پس

إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ

گرویدن ایشان و گواهی دادند که پیغامبر محمد حق است و آمد بایشان

البينات والله لا يهدي القوم الظالمين اولئك جزاؤهم

حجتهاى پيدا وخداى راه ننمايد گروه ستمكاران را ايشان آنند كه پاداشت ايشان

ان عليهم لعنة الله والملائكة والناس اجمعين

كه بر ايشان بود لعنت وعذاب خداى واو لعنت فريشتگان واو لعنت مردمان همه

خالدين فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم

جاويد اند در لعنت وعذاب سبك نكنند از ايشان عذاب و ايشان را

ينظرون الا الذين تابوا من بعد ذلك واصلحوا

درنگ ندهند مگر آن كسها كه توبه كردند از پس آن و نيكى كردند

فان الله غفور رحيم ان الذين كفروا بعد

پس حقا كه خداى آمرزگار و بخشاينده است حقا كه آن كسها كه كافر شدند از پس

ايمانهم ثم ازدادوا كفرا لن تقبل توبتهم واولئك

ايمان ايشان پس افزودند كفر را نپذيرند توبه ايشان را و ايشان

الجزء الرابع

هم الضالون ان الذين كفروا وماتوا وهم كفار فلن

همه بى راهان اند حقا كه آن كسها كه كافر شدند و بميرند و ايشان كافران باشند

يقبل من احدهم ملء الارض ذهبا ولو افتدى به

بپذيرند از يكى ايشان پرى زمين زر و اگر خويشتن را باز خرد بدان

اولئك لهم عذاب اليم وما لهم من ناصرين لن

ايشان راست عذابى دردناك و نيست ايشان را هيچ ياريگرى

تنالوا البر حتى تنفقوا مما تحبون وما تنفقوا

دريابيد نيكى تا نفقه كنيد از آنچه دوست داريد و هرچه نفقه كنيد

من شيء فان الله به عليم كل الطعام كان حلا

از چيزى پس حقا كه خداى بدان داناست همه طعامها بود حلال

لبني اسرائيل الا ما حرم اسرائيل على نفسه من قبل

فرزندان يعقوب را مگر آنچه حرام كرد يعقوب بر خويشتن از پيش

أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَاةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَاةِ فَاتْلُوهَا إِنْ

آنکه فرو فرستاده شد توریت بگوی یا محمد بیارید توریت را پس بخوانید آن را اگر

كُنْتُمْ صَادِقِينَ فَمَنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ

هستید راست گویان پس هر کسی که بربافد بر خدای دروغ از

بَعْدِ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ

پس آن پس ایشان ستمکاران اند بگوی یا محمد راست گفت خدای

فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

پس پیروی کنید دین ابراهیم مسلمانی پاکیزه و نبود او از مشرکان

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا

بدرستیکه نخستین خانه که نهاده شد مردمان را آنست که بمکه است با برکت

وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ

و راه راست جهانیان را در وی نشانهاست روشن جایگاه ابراهیم

وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ

و هر که درآید در وی باشد ایمن و خدای راست بر مردمان حج خانه کعبه هر که

اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ

تواند بدان خانه راه و هر که کافر شود پس خدای بی نیاز است از

الْعَالَمِينَ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ

همه خلق بگوی یا محمد ای جهودان چرا کافر می شوید بآیات خدای

وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ

و خدای گواست بر آنچه شما می کنید بگوی یا محمد ای جهودان چرا

تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ

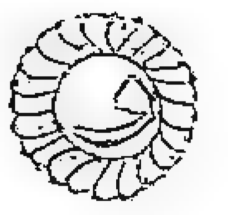
باز می دارید از راه خدای کسی را که ایمان آورد می جویید آن را کجی و شما

شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

گواهانید و نیست خدای غافل از آنچه شما می کنید ای آنانکه

آمنوا ان تطيعوا فريقا من الذين اوتوا الكتاب يردوكم

ای مؤمنان اگر فرمان برید گروهی را از آن کی ایشان را داده‌اند نوشته باز گردانند شما را

بعد ايمانكم كافرين وكيف تكفرون وانتم تتلى عليكم

از پس ایمان شما کافران و چگونه کافر شوید شما و شما ای کی خوانند بر شما

آيات الله وفيكم رسوله ومن يعتصم بالله فقد

آیتهای خدای و اندر میان شما هست پیغامبر وی و هر کی دست زند بخدای

هدى الى صراط مستقيم يا ايها الذين آمنوا اتقوا

راه نموده شد براه راست ای مؤمنان بترسید

الله حق تقاته ولا تموتن الا وانتم مسلمون واعتصموا

از خدای سزای ترسیدن او و نمیرید مگر شما مسلمانان و دست زنید

بحبل الله جميعا ولا تفرقوا واذكروا نعمة الله

بکتاب و دین خدای همه و پراکنده مشوید و یاد کنید نعمت خدای را

عليكم اذ كنتم اعداء فالف بين قلوبكم فاصبحتم

بر شما آن وقت کی بودید دشمنان پیوستگی افکند میان دلهای شما پس شدید

بنعمته اخوانا وكنتم على شفا حفرة من النار

بنعمت وی برادران و بودید شما بر کناره گوی از دوزخ

فانقذكم منها كذلك يبين الله لكم آياته

پس برهانید شما را از آن همچنین پیدا می کند خدای شما را آیتهای

لعلكم تهتدون ولتكن منكم امة يدعون الى الخير

تا شما راه یابید و باید کی باشد از شما گروهی کی خوانند با نیکی

ويأمرون بالمعروف وينهون عن المنكر واولئك

و فرمایند مردمان را بنیکی و باز دارند از ناشایست و ایشان

هم المفلحون ولا تكونوا كالذين تفرقوا واختلفوا

ایشان رستگاران‌اند و مباشید چنان کی ایشان پراکنده شدند و خلاف کردند

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

از پس آنچه بایشان رسیده بود آمد ایشانرا حجتها و آن ایشان آنند که ایشان را باشد عذابی بزرگ

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ

روزی که سپید بود رویهای سیاه بود رویهای اما آن کسها

اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا

سیاه بود رویهاشان کافر شدید از پس گرویدن تان بخدای و محمد و قرآن بچشید

الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ

عذاب را بدانچه بودید کافر شدید بخدای و محمد و قرآن اما آن کسها سپید بود

وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ تِلْكَ

رویهاشان اندر بهشت خدای باشند ایشان اندران جاودانه باشند این

آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ

آیتهای خدای است میخوانیم بر تو براستی و نه خدای خواهد

ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى

ستم بر خلق آسمان و زمین و خدای راست همه آنچه اندر آسمانهاست و آنچه اندر زمین است

اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ

خدای باز گردد کارها بودید بهترین امتی بیرون آورده مردمان را

تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ

می فرمایید بداد و نهی می کنید از کفر و شرک و مخالفت محمد و قرآن و می گروید

بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ

بخدای و اگر بگرویدندی اهل کتاب یعنی جهودان و ترسایان بهتر بودی ایشان را از ایشان

الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ لَنْ يَضُرُّوكُمْ

گرویدگان اند و بیشتر ایشان فاسقان اند هرگز زیان نتوانند کردن

إِلَّا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا

مگر رنج و اگر کارزار کنند با شما بگردانند بشما پشتها را پس آنگه

يُنصَرُونَ ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ أَيْنَمَا ثُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ

یاری کرده نشوند · بر نهاده شد برایشان خواری · هرجا که یافته شوند · مگر بعهدی

مِنَ اللَّهِ وَحَبْلٍ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُو بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ

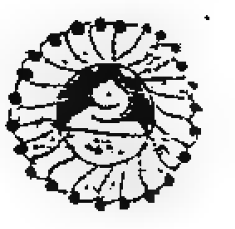
از خدای · وعهدی · از مردمان · وبازگشتند بخشم ولعنت · از خدای · و بر نهاده شد

عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ

برایشان درویشی · آن از بهر آنست که ایشان · کافر بودند · بآیتهای

اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا

خدای · و می کشتندی · پیغامبران را · بنا حق · آن از بهر آنچه عاصی شدند

يَعْتَدُونَ لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ

از حد در گذشتندی · برابر نیستند · از اهل کتاب · گروهی بر پای داشته

يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ يُؤْمِنُونَ

می خوانند · آیتهای خدای · ساعتهای شب · و ایشان سجده می کنند · می گروند

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ

بخدای · و بروز بازپسین · و می فرمایند · بنیکی · و باز می دارند

عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ

از بدی · و می شتابند · در نیکیها · و ایشان · از

الصَّالِحِينَ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ

نیکان اند · و آنچه کنند · از نیکی · هرگز ناسپاسی کرده نشود · و خدای

عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ

داناست · به پرهیزگاران · آنانکه · کافر شدند · هرگز بی نیاز نکند ازیشان

أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ

مالهای ایشان · و نه فرزندان ایشان · از عذاب خدای · هیچ · و ایشان

النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَٰذِهِ

دوزخیان اند · ایشان · در آنجا جاویدانند · مثل آنچه · نفقه می کنند ایشان · در این

الحیوة الدنیا کمثل ریح فیها صر اصابت حرث

زندگانی این جهانی چون مثل بادی باشد اندران سرما فرا رسد کاشتنی را

قوم ظلموا انفسهم فاهلکته وما ظلمهم الله

گروهی ستم کردند بر خویشتن تباه کرد آن را و ستم نکرد برایشان خدای

ولکن انفسهم یظلمون یا ایها الذین آمنوا لا

ولیکن ایشان بر خویشتن ستم کردند نا سپاس و کافر شدند ای مؤمنان مگیرید

تتخذوا بطانة من دونکم لا یالونکم خبالا

مگیرید صاحب سران و خاصگان بیرون از شما دست ندارند و کوشیدن اندر تباه کردن شما

ودوا ما عنتم قد بدت البغضاء من افواههم

دوست دارند که شما کافر باشید پدید آمد دشمن داری و عداوت از دهانهاشان

وما تخفی صدورهم اکبر قد بینا لکم الآیات

و آنچه پنهان دارد دلهاشان بزرگتر پدید کردیم شما را نشانهای قرآن

ان کنتم تعقلون ها انتم اولاء تحبونهم ولا یحبونکم

اگر هستید که دانید ها شما ای گروه دوست میدارید ایشان را و ایشان دوست ندارند شما را
مؤمنان دوستی دارید ایشان را یعنی جهودان را

وتؤمنون بالکتاب کله واذا لقوکم قالوا آمنا

و شما ایمان آورید بکتابها همه و چون فرا رسند گویند ما بگرویدیم

واذا خلوا عضوا علیکم الانامل من الغیظ قل

و چون تنها شوند بگزند بر شما انگشتان را از خشم و کینه بگوی یا محمد

موتوا بغیظکم ان الله علیم بذات الصدور

بمیرید بخشم و کینه تان که خدای داناست بدانچه اندر دلهاست

ان تمسسکم حسنة تسؤهم وان تصبکم سیئة

اگر برسد شما را فتحی و غنیمتی اندوهگن کند ایشان را و اگر رسد شما را هزیمتی

یفرحوا بها وان تصبروا وتتقوا لا یضرکم کیدهم

شادی کنند بدان و اگر صبر کنید و بپرهیزید زیان نکند شما را کید ایشان

شيئا إن الله بما يعملون محيط وإذ غدوت من أهلك

تبوئ المؤمنين مقاعد للقتال والله سميع عليم

همه بشاخنى مؤمنان دا

إذ همت طائفتان منكم أن تفشلا والله وليهما

وعلى الله فليتوكل المؤمنون ولقد نصركم الله

ببدر وأنتم أذلة فاتقوا الله لعلكم تشكرون

إذ تقول للمؤمنين ألن يكفيكم أن يمدكم ربكم

ثلاثه

بثلاثة آلاف من الملائكة منزلين بلى إن تصبروا

وتتقوا ويأتوكم من فورهم هذا يمددكم ربكم

بخمسة آلاف من الملائكة مسومين وما جعله الله إلا

بشرى لكم ولتطمئن قلوبكم به وما النصر إلا

من عند الله العزيز الحكيم ليقطع طرفا من الذين

كفروا أو يكبتهم فينقلبوا خائبين ليس لك

الأمر شيء أو يتوب عليهم أو يعذبهم فإنهم ظالمون

كار هيچ چيز يعني تراواسته خواندن كاد نبيشت · اگر توبه دهد شان · اگر عذاب كند شان · كه ايشان نه نيكو كرده اند

والله ما في السموات وما في الأرض يغفر لمن يشاء

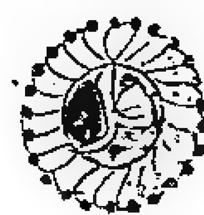
خدايرا باشت آنچه هست در آسمانها · و آنچه باشت در زمين · بيامرزد · آن را كه خواهد

ويعذب من يشاء والله غفور رحيم يا أيها الذين

و عذاب كند · آن را كه خواهد · و خدا · آمرزگار بخشايشگر · اي آن كسانى كه

آمنوا لا تأكلوا الربا أضعافا مضاعفة واتقوا

اي مؤمنان گرويده ايد · مخوريد · ربا · بر يك چند · و بترسيد

الله لعلكم تفلحون واتقوا النار التي أعدت

از خداي · تا شما · رستگار شويد · و بترسيد از آتش دوزخ · كه · ساخته شد

للكافرين وأطيعوا الله والرسول لعلكم

كافران را · و طاعت داريد · خداي را · و پيغامبر را · تا شما

ترحمون وسارعوا إلى مغفرة من ربكم وجنة

بخشوده شويد · و بشتابيد · به آمرزش · از پروردگار تان · و بهشتي

عرضها السموات والأرض أعدت للمتقين الذين

پهناي آن · چند آسمانها · و زمين · ساخته شد · پرهيزكاران را · آن كسانى

ينفقون في السراء والضراء والكاظمين الغيظ

كه نفقه كنند · اندر شادى و فراخى · و اندوه و سختى · و فروخورندگان خشم را

والعافين عن الناس والله يحب المحسنين والذين

و آن كه عفو كنند · از مردمان · و خداى · دوست دارد · نيكوكاران را · و آن كسانى

إذا فعلوا فاحشة أو ظلموا أنفسهم ذكروا

كه چون كنند · معصيتى · يا ستم كرده باشند · بر خويشتن · ياد كنند

الله فاستغفروا لذنوبهم ومن يغفر الذنوب

خداى را · و آمرزش خواهند · گناهان شان را · و كه · آمرزد گناهان را

الا الله ولم يصروا على ما فعلوا وهم يعلمون اولئك

مگر خدای — و او دایم بتها ایستند — بر آنچه — کرده باشند از معصیتها — و ایشان — می دانند که آن معصیت است — ایشان آن باشند

جزاؤهم مغفرة من ربهم وجنات تجری من تحتها

پاداشت ایشان — آمرزش است — از خدای ایشان — و بوستانهای — کی می رود — زیر درختان او نشستگاهها ایشان

الانهار خالدین فیها ونعم اجر العاملین قد خلت

جویها از آب و شیر و می و انگبین — جاودانه باشند — اندر آن — و نیکا — مزد — توبه کنندگان کی بهشت بود — بگذشت

من قبلکم سنن فسیروا فی الارض فانظروا کیف

از — پیش شما — سنتها — بروید — اندر — زمین — و اندر نگرید — که چگونه بود

ثواب توبه کنندگان را و عقاب ناتوبه کنندگان را

کان عاقبة المکذبین هذا بیان للناس وهدی

سرانجام کار — دروغ زنان پیغامبران را — این قرآن — پدید کردن است — مردمان را — و راه داشت — اشت انبی — از حلال و حرام

وموعظة للمتقین ولا تهنوا ولا تحزنوا وانتم

و پند — پرهیزکاران را از کفر و شرک و نفاق و معصیتها — او سست مشید — و اندوه مدارید — و شما — او برترید و بلندتر

الاعلون ان کنتم مؤمنین ان یمسسکم قرح فقد

که اینید — اگر هستید — مؤمنان — اگر برسد شما را — جراحت و دیش و درد — به آینه رسید

مس القوم قرح مثله وتلک الایام نداولها بین

به رسید — اهل مکه را در روز بدر — جراحت و دیش و درد — همچنان کی فا شما رسید — و این — روزها را — بگردانیم — میان

الناس ولیعلم الله الذین امنوا ویتخذ منکم شهداء

مردمان — و تا بدانند — خدای — مؤمنان را — بر اندر جهاد — و تا گرامی کند — از شما — شهیدان را بشهادت — کرده اند

والله لا یحب الظالمین ولیمحص الله الذین امنوا

و خدای — دوست ندارد — مشرکان و کافران و منافقان را — و تا پاکیزه کند — خدای — مؤمنان را از گناه اندر جهاد کردن

ویمحق الکافرین ام حسبتم ان تدخلوا الجنة

و کم و کاسته کند — کافران را اندر حرب — پنداشتید یا مؤمنان — که شما اندر شوید — به بهشت اندر

ولما یعلم الله الذین جاهدوا منکم ویعلم الصابرین

او هنوز — خدای پیدا بداند — آن را کی — جهاد کرده اند — از شما و شما جدا اند شهید — و پیدا بداند — شکیبایان را اندر حرب

وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِن قَبْلِ أَن تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ

اکنون بدرستی که بودید — مرگ و کشتن را در جنگ بدر — آرزو میخواستید — از پیش آنکه ببینید آنرا — پس بدرستی دیدید او را جنگی

وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن

و شما می نگرید — و نیست محمد — مگر پیغامبری — بدرستی که گذشتند — از

قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِن مَّاتَ أَوْ قُتِلَ انقَلَبْتُمْ عَلَىٰ

پیش از وی پیغامبران — آیا اگر بمیرد — یا کشته شود — باز گردید بر

أَعْقَابِكُمْ وَمَن يَنقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَن يَضُرَّ اللَّهَ

پاشنه های شما — و هر که باز گردد — بر پاشنه های خود — پس زیان نکند خدای را

شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَن

هیچ چیز — و زود بود که پاداش دهد خدای — سپاس داران را مومنان را — و نبود هیچ جانوری را — که

تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّؤَجَّلًا وَمَن يُرِدْ

بمیرد — مگر بفرمان خدای — نبشته — باجل — و هر که خواهد

ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَن يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ

پاداش این جهان — بدهیمش — از آن — و هر که خواهد — پاداش — آن جهان

نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ وَكَأَيِّن مِّن نَّبِيٍّ

بدهیمش — از آن — و زود بود که پاداش دهیم — سپاس داران را — و بسا — پیغامبرا

قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ

جنگ کرد با او — خدای پرستان — بسیار — پس سستی نکردند — بدانچه رسید ایشان را

فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ

در راه خدا — و ضعیف نشدند — و زاری نکردند — و خدای

يُحِبُّ الصَّابِرِينَ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا أَن قَالُوا رَبَّنَا

دوست دارد — شکیبایان را — و نبود — گفتار ایشان — مگر آنکه گفتند — ای بار خدای ما

اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا

بیامرز — ما را — گناهان ما — و افراط کردن ما را — در کار — و استوار دار — قدمهای ما

وانصرنا على القوم الكافرين فآتاهم الله ثواب الدنيا

وحسن ثواب الآخرة والله يحب المحسنين يا أيها

الذين آمنوا إن تطيعوا الذين كفروا يردوكم

على أعقابكم فتنقلبوا خاسرين بل الله مولاكم

وهو خير الناصرين سنلقي في قلوب الذين

كفروا الرعب بما أشركوا بالله ما لم ينزل به

سلطانا

سلطانا ومأواهم النار وبئس مثوى الظالمين ولقد

صدقكم الله وعده إذ تحسونهم بإذنه حتى

إذا فشلتم وتنازعتم في الأمر وعصيتم من بعد ما

أراكم ما تحبون منكم من يريد الدنيا ومنكم من

يريد الآخرة ثم صرفكم عنهم ليبتليكم ولقد

عفا عنكم والله ذو فضل على المؤمنين إذ تصعدون

ولا تلوون على أحد والرسول يدعوكم في أخراكم

و اونشه پاینبذی بر کسی و پیغامبر می خواند شما را از پس شما اندر

فأثابكم غما بغم لكيلا تحزنوا على ما فاتكم ولا ما

پس پاداد شما را اندوهی بپاداندوه تا اندوه نه خورید بر آنچ درگذشت از شما از غنیمت و نه بر آنچ

أصابكم والله خبير بما تعملون ثم أنزل عليكم من

رسید شما را و خدای آگاه است بدانچ می کنید پس فروفرستاد بر شما از

بعد الغم أمنة نعاسا يغشى طائفة منكم وطائفة

پس اندوه ایمنی خوابی که فرو می گرفت گروهی را از شما و گروهی

قد أهمتهم أنفسهم يظنون بالله غير الحق ظن

اندوهگین کرده بود ایشان را تنهای ایشان می اندیشیدند بخدای ناحق اندیشه

الجاهلية يقولون هل لنا من الأمر من شيء قل إن

کافران می گفتند آیا هیچ هست ما را از کار هیچ چیز بگوی یا محمد

الأمر

الأمر كله لله يخفون في أنفسهم ما لا يبدون لك

کار همه خدای راست پنهان می داشتند اندر تنهاشان آنچ پدید نه کنند ترا

يقولون لو كان لنا من الأمر شيء ما قتلنا هاهنا قل لو

می گفتند اگر بوذی ما را از کار چیزی ما را نه کشتندی اینجا بگوی یا محمد اگر

كنتم في بيوتكم لبرز الذين كتب عليهم القتل إلى

بوذی شما اندر خانهاتان بیرون آمذندی آن کسها که نبشته بوذ برایشان کشتن

مضاجعهم وليبتلي الله ما في صدوركم وليمحص

بجای کشتنگاه شان و تا بیازماید خدای آنچ اندر دلهاتان و تا پدید آرد

ما في قلوبكم والله عليم بذات الصدور إن الذين

آنچ اندر دلهاتان و خدای داناست بدانچ اندر دلهاست آن کسها

تولوا منكم يوم التقى الجمعان إنما استزلهم

که برگشتند از شما آن روز که فراهم رسیدند دو لشکر همانا بلغزانید ایشان را

الشيطان ببعض ما كسبوا ولقد عفا الله عنهم ان الله

ابلیس ... آن عیبی ... دست بداشتند ... بحقیقا عفو کرد خدای ازیشان ... خدای

غفور حليم يا ايها الذين آمنوا لا تكونوا كالذين

آمرزنده بردبار است ... ای مؤمنان مخلصان مصدقان ... مبیند ... مانند آن کسانی

كفروا وقالوا لاخوانهم اذا ضربوا في الارض

کافران شدند ... او گفتند برادران ... ایشان را ... منافقان را ... اندر زمین

او كانوا غزى لو كانوا عندنا ما ماتوا وما

یا باشند غازیان ... اگر ایشان بودندی ... نزد ما ... نمردندی ... و نه

قتلوا ليجعل الله ذلك حسرة في قلوبهم والله

کشته شدندی ... تا کند خدای آن اندیشه ... اندوهی و پشیمانی ... اندر دلهاشان ... و خدای

يحيي ويميت والله بما تعملون بصير ولئن قتلتم في

زنده دارد ... و میراند ... و خدای ... بدانچه ... میکنید بیناست ... و اگر کشته شوید اندر

سبيل الله او متم لمغفرة من الله ورحمة خير مما

راه خدای ... یا بمیرید ... آمرزش ... از خدای ... و رحمتی ... بهتر ... از آنچه

يجمعون ولئن متم او قتلتم لالى الله تحشرون فبما

می جمع کنند ... و اگر بمیرید یا کشته شوید ... با خدای ... حشر کرده شوید ... بدانچه

رحمة من الله لنت لهم ولو كنت فظا غليظ القلب

بخشایش ... از خدای ... نرم شدی ایشان را ... و اگر بودی ... درشت خوی ... سخت دل

لانفضوا من حولك فاعف عنهم واستغفر لهم

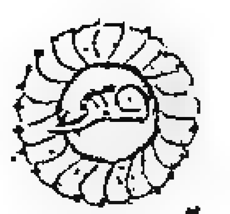
پراکنده شدندی ... از گرد تو ... عفو کن ... ازیشان ... و آمرزش خواه ایشان را

وشاورهم في الامر فاذا عزمت فتوكل على

و مشورت کن ... اندر کار ... چون ... عزم کردی ... توکل کن ... بر

الله ان الله يحب المتوكلين ان ينصركم الله فلا

خدای ... که خدای ... دوست دارد ... توکل کنندگان را ... اگر نصرت دهد شما را خدای ... نه

غالب لكم وإن يخذلكم فمن ذا الذي ينصركم من

هیچ کس غلبه نکند شما را و اگر خوار بگذارد شما را آن کیست آن کی نصرت کند شما را از

بعده وعلى الله فليتوكل المؤمنون وما كان لنبي أن

پس وی و بر خدای توکل کنند مؤمنان و نبود هیچ پیغامبر را کی

يغل ومن يغلل يأت بما غل يوم القيامة ثم توفى

خیانت کند و هر که خیانت کند بیاید با آنچه خیانت کرده بود روز رستخیز آنگه جزا داده شود

خیانت کند از غنیمت

ان یغل شایسته او نبود هیچ پیغامبر را کی وی را خاین خوانند

كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون أفمن اتبع

همه کسی را آنچه کرده بود و ایشان ستم نکنند آن کس کی پی روی کند

رضوان الله كمن باء بسخط من الله ومأواه جهنم

خشنودی خدای همچون کسی کی بازگشت بخشم از خدای و جای وی دوزخ بود

خشنودی خدای او خیانت نا کردن — بخشم خدای او از خیانت کردن

وبئس المصير هم درجات عند الله والله بصير

و بد جایگاهیست ایشان درجات نزدیک خدای و خدای بیناست بدانچه

بما يعملون لقد من الله على المؤمنين إذ بعث فيهم رسولا

بدانچه میکنند منت نهاد خدای بر مؤمنان کی بفرستاد اندر میان ایشان پیغامبری

من أنفسهم يتلوا عليهم آياته ويزكيهم ويعلمهم

از میان ایشان همی برخواند بر ایشان آیتهای وی و پاکیزه کند ایشان را و بیاموزد شان

الكتاب والحكمة وإن كانوا من قبل لفي ضلال

قرآن و علم قرآن و حکم و اگرچه بودند ایشان از پیش اندر بی راهی

از پیش محمد و قرآن

مبين أولما أصابتكم مصيبة قد أصبتم مثليها قلتم

هویدا و چون رسید به شما مصیبتی کی رسانیدید دو چندان گفتید

أنى هذا قل هو من عند أنفسكم إن الله على كل شيء

چون بود این بگو این از نزدیک تنهای شما خدای بر همه چیزی

قدير وما أصابكم يوم التقى الجمعان فبإذن الله

توانا است و آنچه رسید به شما روز کی فراهم رسیدند دو گروه بعلم و قضای خدای بود

وليعلم المؤمنين وليعلم الذين نافقوا وقيل لهم تعالوا

و تا بداند مؤمنان را و تا بداند آن کسها را که منافقی کردند و گفته شد ایشان را بیایید

قاتلوا في سبيل الله أو ادفعوا قالوا لو نعلم

کارزار کنید اندر طاعت خدای یا دفع کنید گفتند اگر دانیمی

قتالا لاتبعناكم هم للكفر يومئذ أقرب منهم

جنگ را ایشان کافری را آن روز نزدیکتر بودند از ایشان

للإيمان يقولون بأفواههم ما ليس في قلوبهم والله

با ایمان میگفتند بلبهاشان آنچه نیست اندر دلهاشان و خدای

أعلم بما يكتمون الذين قالوا لإخوانهم وقعدوا

داناتر آنچه پنهان میکنند ایشان آنکه گفتند برادران خویش را و بنشستند

لو أطاعونا ما قتلوا قل فادرءوا عن أنفسكم

اگر ایشان فرمان ما بردندی کشته نشدندی بگوی یا محمد باز دارید از خویشتن

الموت إن كنتم صادقين ولا تحسبن الذين قتلوا

مرگ را اگر هستید راستگویان و مپندارید آن کسها را که کشته شدند

في سبيل الله أمواتا بل أحياء عند ربهم يرزقون

اندر طاعت خدای مردگان بل زندگانند نزدیک خدایشان روزی داده میشوند

فرحين بما آتاهم الله من فضله ويستبشرون بالذين

شادان بآنچه داده بود ایشان را خدای از فضل و کرامت خویش و بشارت میکنند بدان کسها که

لم يلحقوا بهم من خلفهم ألا خوف عليهم ولا هم

نه در رسیده باشند بایشان از پس ایشان هیچ بیم نبود بر ایشان و نه ایشان

يحزنون يستبشرون بنعمة من الله وفضل وأن الله

اندوهگن شوند شادی میکنند بنعمت دادن خدای و بکرامت خدای و آنکه خدای

لا يضيع أجر المؤمنين الذين استجابوا لله

ضایع نکند مزد مؤمنان مخلصان آن کسها که جواب کردند خدای را بطاعت

وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا

او پیغامبر را از پس آنچه رسیده بود ایشان را جراحت آن کسها را که نیکوی کردند

مِنْهُمْ وَاتَّقَوْا أَجْرٌ عَظِيمٌ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ

از ایشان و پرهیز کردند مزدی بزرگ آن کسها که گفت ایشان را نعیم بن مسعود

إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا

بدرستیکه مردمان گرد کردند شما را بترسید از ایشان پس زیادت کرد ایشان را ایمان

وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ

او گفتند بسنده است ما را خدای و نیک بازگشتند و آن امدند بنعمت و ثواب

مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ

خدای و غنیمت نه رسیده بد ایشان بدی او پسند خشنودی

اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ

خدای را او خدای خداوند فضل و منت بزرگ است جز این نیست که آن دیو مردم است

يخوف

يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ إِنْ كُنْتُمْ

می بترساند دوستان خود را پس نترسید از ایشان و از من بترسید اگر هستید شما

مُؤْمِنِينَ وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ

مؤمنان و اندوهگین نکند ترا آن منافقان که می شتابند در کفر

إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ

بدرستیکه ایشان زیان نتوانند کردن خدای را هیچ چیز می خواهد خدای که نکند ایشان را

حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ إِنَّ الَّذِينَ

هیچ بهره و مزد ثواب اندر آن جهان و ایشان را عذابی بود سخت بزرگ بدرستیکه آن کسها یعنی منافقان

اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ

بخریدند کفر را بایمان کافری را زیان نکنند خدای را هیچ چیز او ایشان را بود

عَذَابٌ أَلِيمٌ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ

عذابی دردناک مپندارند آن کسها که کافر شدند که مهلت دادن ما ایشان را

خَيْرٌ لِأَنْفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ

جز آن بهتری است ایشان را ما کمی دمان دهیم ایشان را از بهر آن می‌خواهیم او فا خواهیم تا می‌وزایند وزر و بزه و گناه و ایشان را بود

عَذَابٌ مُهِينٌ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ

عذابی خوار کننده نیست خدای او دست و اخواهد داشت مومنان را بر بن که شما

عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ

بر آنید تا جدا کند پلید را از پاک و نیست خدای

یعنی خدای جدا کند منافق را از مخلص او نیک را از بد او مومن را از کافر

لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ

تا آگاه کند شما را بر غیب آن جهانی از اخلاص و نفاق و شقاوت و سعادت و بهشتی و دوزخی و لیکن خدای برگزیند از پیغامبران او

مَنْ يَشَاءُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا

آن را که خواهد یعنی محمد را بعلم غیب آن جهانی بوحی فرو آن بگروید بخدای و بپیغامبران او و جمله کتابهاش و اگر بگروید و بپرهیزید

فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ

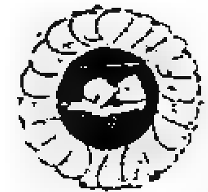
شما را مزدی بزرگ بود و مپندارید آن کسها که بخیلی کنند بدانچه داده است ایشان را

اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ

خدای از فضل خویش خواسته یعنی جهودان و منافقان را که آن بهتر بهشت ایشان را بلکه آن بتر بیشتر ایشان را

سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ

زود طوق کرده شوند آن چیز که بخیلی کردند بدان روز رستاخیز و خدای راست میراث

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ لَقَدْ

آسمانها و زمین و خدای بآنچه ایشان می‌کنند دانا و آگاه هست بی‌گمان

سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ

بشنید خدای گفتار آن کسها که گفتند که خدای درویش است و ما

أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ

بی‌نیازیم زود بنویسیم آنچه گفتند و کشتن ایشان پیغامبران را بی جرم و جنایت

وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ

و گوییم بچشید عذاب سوزنده آن عذاب بدانست که

أيديكم وأن الله ليس بظلام للعبيد الذين قالوا إن

دستهاتان ازبد جهودئی وان بحقرا نیست ستم کار بنده گان آنکسان که گفتند ایشان آنکه گفتی

الله عهد إلينا ألا نؤمن لرسول حتى يأتينا بقربان

خدای فرموده است ما را که باور نداریم هیچ پیغامبری را تا بیارد بنزدیک ما قربانی

تأكله النار قل قد جاءكم رسل من قبلي بالبينات

که بخورد بنش آتش بگوی یا محمد آورده اند بیشما پیغامبران از پیش من امر و نهی و علامتها

یعنی آتش کفر بان را بسوزد

وبالذي قلتم فلم قتلتموهم إن كنتم صادقين

او آوردند این چیزی که گفتید کشتید شان اگر شما هی داشت گوی

چرا کشتید شان یعنی ذکریا را

فإن كذبوك فقد كذب رسل من قبلك جاءو

اگر بدروغ زن دارند ترا یا محمد بدروغ زن داشتند پیغامبران از پیش تو بیاوردند

بکشتن پیغامبران

بالبينات والزبر والكتاب المنير كل نفس ذائقة

امر و نهی و علامتها و نبوت او کتابها بیاوردند و کتاب روشن و هویدا چشنده است هر جانوری

حلال و حرام بیاوردند

الموت

الموت وإنما توفون أجوركم يوم القيامة فمن

مرگ را و تمام بدهند شما را مزد شما داشت کار ها تان روز رستاخیز هر کس باشی

زحزح عن النار وأدخل الجنة فقد فاز وما

دور بکردند از آتش دوزخ و اندر بهشتش کردند او رستگار شد و نیست

دوزخ بنشست ببهشت با فتن و از

بتوحید و کردار نیک و اخلاص

الحياة الدنيا إلا متاع الغرور لتبلون في أموالكم

زندگانی این جهان مگر جز بان آزمایش کنند شما را اندر خواستهاتان

وأنفسكم ولتسمعن من الذين أوتوا الكتاب من

و اندر تن هاتان بشنوید از آن کسها که بدادند تورات و انجیل از

قبلكم ومن الذين أشركوا أذى كثيرا وإن تصبروا

پیش شما و از مشرکان عرب آزار بسیار و اگر صبر کنید بر آزارشان

بیش شما یعنی جهودان و ترسایان

وتتقوا فإن ذلك من عزم الأمور وإذ أخذ الله

و بپرهیزید آن از کار های و آنگه بگرفت خدای

ميثاق الذين اوتوا الكتاب لتبيننه للناس ولا تكتمونه

عهد و ميثاق ايشان را · آنان كه داده اند · توريت و انجيل · حق تعالى بدين كتاب صفت محمد و نعت او · مردمان را · و پنهان نكنيد محمد را

فنبذوه وراء ظهورهم واشتروا به ثمنا قليلا فبئس

بيفكندند كتاب و عهد و ميثاق خداى را · پشت هاشان · و بخريدند · بدان · اندك مايه چيز از اين جهانى · و ابتر · بد چيزيست

ما يشترون لا تحسبن الذين يفرحون بما اتوا ويحبون

آنچه مى خرند · مپنداريا محمد · ايشان را كى · شادى كنند · بدانچه كرده اند · و دوست دارند

ان يحمدوا بما لم يفعلوا فلا تحسبنهم بمفازة من

كى ستوده شوند · بدانچه نكرده اند · مپنداريا محمد ايشان را كى · برستند · از

العذاب ولهم عذاب اليم ولله ملك السموات

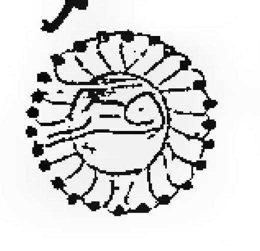
عذاب · و ايشان را · عذابى درد ناك · و خداى راست · پادشاهى آسمانها

والارض والله على كل شيء قدير ان في خلق

و زمين · و خداى · بر همه چيزى · توانا است · حق تعالى · اندر · آفرينش

السموات والارض واختلاف الليل والنهار لايات

آسمانها · و زمين · و آمد شد · شب · و روز · نشانها و علامتها است

لاولي الالباب الذين يذكرون الله قياما وقعودا

خداوندان خردهاى تمام را · آنك · ياد كنند · خداى را · بر پاى · و نشسته

وعلى جنوبهم ويتفكرون في خلق السموات

و بر · پهلوهاشان · و انديشه كنند · اندر · آفرينش · آسمانها

والارض ربنا ما خلقت هذا باطلا سبحانك

و زمين · اى بار خداى ما · نيافريدى · اين آسمان و زمين · بى هوده · پاكا خدايا

فقنا عذاب النار ربنا انك من تدخل النار فقد

بر هان ما را از · عذاب · آتش دوزخ · اى بار خداى ما · حق تعالى · هر كه را اندر آتش دوزخ كردى

اخزيته وما للظالمين من انصار ربنا اننا سمعنا

خوار كردى وى را · و نيست · ستمكاران را · هيچ يار دهنده · اى بار خداى ما · ما · بشنيديم

مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا

آواز منادی یعنی محمد را که می خواند و آنچ ایمان است گرویدن و توحید بگروید به خدای تان پس بگرویدیم ای بار خدای ما

فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ

پس بیامرز ما را گناهان ما را و محو کن از ما بدیهای ما و جان ما بر با نیکان

الْأَبْرَارِ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا

پیغامبران و نیکان ای بار خدای ما و بده ما را آنچه وعده کردی ما را بر زبان پیغامبران تو

تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

و رسوا مکن ما را روز رستاخیز که تو خلاف نکنی وعده را

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ

مستجاب کرد ایشان را خدای ایشان که من باطل نکنم پاداشت کردار هیچ کارکنی

مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ

از شما از مرد و زن بعضی از شما از بعضی اند آن کسها
یعنی همه مؤمنان در دین یک دیگرند

هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي

که هجرت کردند و بیرون کرده شدند از سراهای شان و رنجانیده شدند در راه من طاعت من
یعنی کسی که بیامدند از مکه به مدینه و با پیغامبر

وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ

و کارزار کردند و کشته شدند هر آینه محو کنم از ایشان گناهان شان و در آرم شان

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

در بهشتها که می رود از زیر درختان و مسکنهای ایشان جویهای آب و می و شیر و انگبین پاداشت ایشان را از نزدیک خدای

وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ لَا يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ

و خدای ایشان نزدیک وی است نیکوی پاداشت غره مکناد ترا یا محمد گردیدن

الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ

کافران اندر شهرها بازرگانی منفعتی خوارمایه بود اندرین جهان باز جای باز گشت شان

جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ

دوزخ بود و بد جایگاهی است لیکن آن کسها که می بترسند از خدای ایشان

لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا

ایشان را بستانها بهشت همی رود از زیر درختان بهشت جویهای آب و شیر و می و انگبین جاوید باشند اندران بهشت مهمانی

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ وَإِنَّ

از نزدیک خدای و آنچ بنزدیک خدا بهتر نیکان را و چنانکه

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ

از اهل کتاب گروید و بگرویده است بخدای و بآنچ فرستادند بشما یعنی قرآن

عبدالله بن سلام و یاران او

وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ

و بآنچ فرستادند بایشان ترسکاران خدای را نخرند بنشانهای خدای

اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ

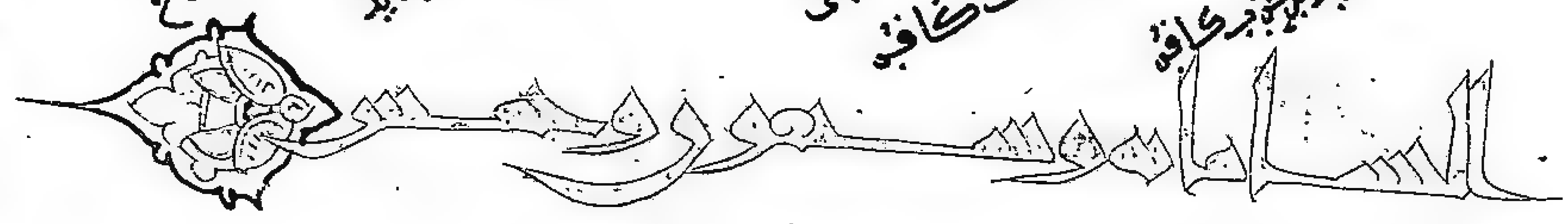
خدای بهای اندک ایشان را مزد ایشان بنزدیک خدای ایشان چنانکه

اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا

خدای زود کننده شمار ای مؤمنان صبر کنید

وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

و شکیبایی کنید او هم خیلها سخت بداشتید از خدای اند ترسید تا رستگار شوید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ابتدا کنم بنام خدای بخشاینده و بخشایش کننده

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ

ای مردمان بترسید از خدای تان را آنک بیافرید شما را از یک تن

وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا

یکی و بیافرید از آن یک تن جفت وی و بپراکند از ایشان مردان

كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ

بسیار و زنان و بترسید از خدای آن خدای را که بدو خواهید حاجتها و حقها از یکدیگر

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا

بدرستیکی خدای بر شما بود نگاه دارنده و دهید و بیتیمان خواستهاشان و نخورید بدله

تَتَبَدَّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ

بدل کنید پلید را بپاک حلال او حرام را و مخورید خواستهاشان وا

أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا

خواستهای شان از بهر آن کی آن گناهی او وزری بزرگ بود او اگر می ترسید کی

تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ

داد و عدل نان کرده اندر خواسته یتیمان بزنی کنید چندان کی حلال است شمارا از زنان

مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا

دو دو با سه سه با چهار چهار اگر ترسید و چنان دانید کی داد و عدل نتوانید کردن

فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا

یک زن کنید آزاد یا کنیزکان دارید بسزا او نزدیکتر آن کی ستم کنید و جور آرد

تا کنیزکان داری بی شمار و بی قسمت چنان کی خواهید هر چند خواهید

اگر نفقه و قسمت [illegible]

۱۹ آلنو ۱

وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ

او بدهید زنان را کابینهاشان خوش منشی اگر خوش منشی بشما بخشند

شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ

چیزی از کابین خورید آن را نوش و شهد و گوارنده وی نده اوی ملامت او مدهید زنان و کودکان را

أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ

خواستهاتان کی کرد خدای شمارا معیشتی او خوردنی شان دهید

فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

اندر آن او بپوشیدنی شان دهید او گوئید ایشان را گفتاری خوب او بجی نیکو

وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ

او بیازمائید یتیمان را تا آن وقت کی برسند ببلاغت اگر ببینید

مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا

از ایشان صلاح و بسامانی و چیز نگاه داشتن فرا دهید فا ایشان خواستهاشان او نخورید خواستهای یتیمان را

إسرافا وبدارا أن يكبروا ومن كان غنيا فليستعفف

بشتابیدگی جی اوبتش خورد کودکی جوام و شیبیند بیشتر دان کی بزرگ شیند او هرکی بی نیاز بود برهیزکند از خواستهٔ یتیمان

ومن كان فقيرا فليأكل بالمعروف فإذا دفعتم

او هرکی درویش بود نیاز مند او وبد والذخوردن بتقدیر انانکی داد آن وقت کی وا دهید

او گوبند فلیأکل بالمعروف بدان معنا کی جی دخی برداشته باشند از دشت مزد او بابیت بی خود دبلاد وعجل کنم

او گویند فلیأکل بالمعروف بوام وانو خوردنی وانو از کجا بدی بیکوا او ام کنید بازدی

إليهم أموالهم فأشهدوا عليهم وكفى بالله حسيبا

و ابیشان خواستهاشان بر ابیشان گواه کنی او خذای خود گواه بس بواشمرده خواستهاشان

خواستهاشان از بس بلاعت وشنو و بسامانی و امید و ابی جیز نگاه داشتی

للرجال نصيب مما ترك الوالدان والأقربون

مردان دا بهره بود از آنچ وا هلند بذدان و مادران او خویشان

وللنساء نصيب مما ترك الوالدان والأقربون مما

او زنان دا بهره بود از آنچ وا هلند مادران و بذران او خویشان از آنچ

قل منه أو كثر نصيبا مفروضا وإذا حضر

اندکی بود از آن یا بسیاری بود بهره‌ی معلوم بلا بدا خواهد آمدن او هرگه کی حاضر باشند

القسمة

النساء

القسمة أولوا القربى واليتامى والمساكين فارزقوهم

بخشیدنش میراث دا خداوندان خویشاوندان او بتیمان مومنان او درویشان مومنان جیزدگی دهیدشان

منه وقولوا لهم قولا معروفا وليخش الذين لو تركوا

از آن بخشش ابیشان دا او بگوبید گفتاری نیکوا یعنی و عده بیکوا او بواید نرسیدن آن کسانی کی اگر ابیشان دست بدارند

نیکوا یعنی و عده بیکوا اگر باشد او آن قولا معروفا ایشانی او بواید بتعثه انا آن گیر یعنی بعد بیر

من خلفهم ذرية ضعافا خافوا عليهم فليتقوا

از بس ابیشان کودکانی خورد او بیچاره بترسند بر ابیشان بوابد نرسیدن بنان

الله وليقولوا قولا سديدا إن الذين يأكلون

از خذای او بگوبید ابیماد دا گفتاری داشت وصواب براذ و بخد انبر وصیت نا بسیار بر کی یکی از آن کسانی کی می خورند

أموال اليتامى ظلما إنما يأكلون في بطونهم نارا

خواستهای بتیمان بستم وبغصب ابیشان می آکنند اندر شکمهاشان آتش دوزخ

وسيصلون سعيرا يوصيكم الله في أولادكم

او زود بود کاندر آتش دوزخ بسوزند خذای اندر میراث فرزندان تان می کند بزرا بکند شما دا

لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ

پسر را هم چندان بهره دو دختر بود اگر باشند زنان بیش از دو دختر ایشان را باشد

ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ

دو بهره آنچه واهشته بود از خواسته اگر بود یک دختر او را نیمه باشد از خواسته او پدر و مادر مرده را

لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ

هر یکی را از ایشان ششی یک باشد از آنچه واهشته بود اگر بود آن مرده را فرزندی نر یا ماده

فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ

پس اگر نه بود آن مرده را فرزندی نر یا ماده و میراث یابد او پدر و مادر وی مادرش را سه یکی باشد

كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي

بود آن مرده را برادران مادرش را ششی یکی باشد از پس آنکه وصیت کند

برادران هم پدر و هم مادر یا هم پدر یا هم مادر

بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ

یا وام مرده پدران شما و پسران شما ندانید کدام ایشان

اقرب

أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا

نزدیک تر بود شما را از منفعت فریضه کرده است خدای خدای دانا است

حَكِيمًا وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ

حکیم است و شما را نیمهٔ آن آنچه واهشته باشند زنان شما اگر نه

يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا

بود آن زنان را فرزندی نر یا ماده اگر بود آن زنان را فرزندی شما را چهار یکی باشد از آنچه

تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ

واهشته باشند از خواسته از پس وصیت کرده باشند یا وام و ایشان را از زنان تان را

الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ

چهار یکی باشد از آنچه واهشته باشید اگر نه بود شما را فرزندی اگر بود

لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ

شما را فرزندی ایشان را هشت یک باشد از آنچه واهشته باشید از پس وصیت کرده باشید

بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِن كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ

وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ

فَإِن كَانُوا أَكْثَرَ مِن ذَٰلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ

مِن بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ

وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ تِلْكَ حُدُودُ

اللَّهِ وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي

مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

وَمَن يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ

نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ وَاللَّاتِي يَأْتِينَ

الْفَاحِشَةَ مِن نِّسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً

مِّنكُمْ فَإِن شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ

يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا وَاللَّذَانِ

ما فإن تابا وأصلحا فأعرضوا

عنهما إن الله كان توابا رحيما إنما التوبة على

الله للذين يعملون السوء بجهالة ثم يتوبون من قريب

فأولئك يتوب الله عليهم وكان الله عليما حكيما

وليست التوبة للذين يعملون السيئات حتى إذا

حضر أحدهم الموت قال إني تبت الآن ولا

الذين يموتون وهم كفار أولئك أعتدنا لهم عذابا أليما

يا أيها الذين آمنوا لا يحل لكم أن ترثوا

النساء كرها ولا تعضلوهن لتذهبوا ببعض ما

آتيتموهن إلا أن يأتين بفاحشة مبينة وعاشروهن

بالمعروف فإن كرهتموهن فعسى أن تكرهوا

شيئا ويجعل الله فيه خيرا كثيرا وإن أردتم

اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا

بدل کردن زنی را بجای زنی او داده باشید یکی را از ایشان کاوینی

فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا

پس مگیرید از وی چیزی را آیا میگیرید آن را بدروغ او بزه

مُبِينًا وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ

هویدا او چگونه میگیرید آن را و بتحقیق رسیده است بعضی از شما بسوی بعضی

وَأَخَذْنَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ

او فا گرفتند از شما پیمانی سخت او نکاح مکنید آنرا که نکاح کرده بودند پدران تان

مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا

از زنان مگر آنچه گذشت بدرستیکه آن هست زشتی او دشمنی

وَسَاءَ سَبِيلًا حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ

او بد راهی حرام کرده شد بر شما مادران تان او دختران تان را

واخواتكم

وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ

او خواهران تان را او عمتان تان را او خالتان تان را او دختران برادران تان را

وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ

او دختران خواهران تان را او مادران تان را آنکی شیر دادند شما را او خواهران تان را

مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ

از شیر خوردگی او مادران زنان تان را او دختران زنان تان را

اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ

آنکی در کنارهاتان اند از زنان تان آنکی در آمدید بایشان

فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

اگر نباشید در آمده بایشان پس نیست بزه بر شما

وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا

او زنان پسران تان را آنکی از پشتهای شما اند و آنکه جمع کنید

بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ

اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأُحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ

مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ

فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا

تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا

حکیما

حَكِيمًا وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ

الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمُ

الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ

فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ

مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ

فَإِذَا أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا

على المحصنات من العذاب ذلك لمن خشي العنت

منكم وان تصبروا خير لكم والله غفور رحيم

يريد الله ليبين لكم ويهديكم سنن الذين من

قبلكم ويتوب عليكم والله عليم حكيم والله

يريد ان يتوب عليكم ويريد الذين يتبعون

الشهوات ان تميلوا ميلا عظيما يريد الله ان

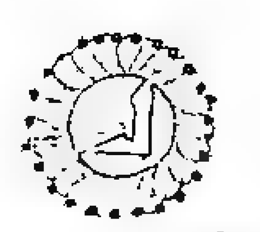
يخفف عنكم وخلق الانسان ضعيفا يا ايها الذين امنوا

لا تاكلوا اموالكم بينكم بالباطل الا ان تكون

تجارة عن تراض منكم ولا تقتلوا انفسكم ان

الله كان بكم رحيما ومن يفعل ذلك عدوانا

وظلما فسوف نصليه نارا وكان ذلك على

الله يسيرا ان تجتنبوا كبائر ما تنهون عنه نكفر

عنكم سيئاتكم وندخلكم مدخلا كريما ولا

تتمنوا ما فضل الله به بعضكم على بعض للرجال

نصيب مما اكتسبوا وللنساء نصيب مما اكتسبن

وسئلوا الله من فضله ان الله كان بكل شيء عليما

ولكل جعلنا موالي مما ترك الوالدان والاقربون

والذين عقدت ايمانكم فآتوهم نصيبهم ان الله

كان على كل شيء شهيدا الرجال قوامون على النساء

بما فضل الله بعضهم على بعض وبما انفقوا من اموالهم

فالصالحات قانتات حافظات للغيب بما حفظ

الله واللاتي تخافون نشوزهن فعظوهن واهجروهن

في المضاجع واضربوهن فان اطعنكم فلا تبغوا

عليهن سبيلا ان الله كان عليا كبيرا وان خفتم

شقاق بينهما فابعثوا حكما من أهله وحكما من أهلها

بی‌درجستنی و مخالفت — پس بفرستید — میانجی — از خویشان شوهر — و میانجی از خویشان زن

إن يريدا إصلاحا يوفق الله بينهما إن الله كان

اگر خواهند — آشتی او کنند — سازگاری دهد — خدای — میان ایشان — حقا که — خدای

عليما خبيرا واعبدوا الله ولا تشركوا به شيئا

دانا — داناست بکرد — توحید آرید — خدای را — او و همتا وی — هیچ چیز را

وبالوالدين إحسانا وبذي القربى واليتامى والمساكين

او و با پدر و مادر — نیکوی کنید — او و با خویشاوندان نیکوی کنید — او و با یتیمان نیکوی کنید — او و درویشان نیکوی کنید

والجار ذي القربى والجار الجنب والصاحب

او و همسایه — خویشاوند نیکوی کنید — و همسایه — بیگانه نیکوی کنید — و همراه اندر سفر و حضر نیکوی کنید

بالجنب وابن السبيل وما ملكت أيمانكم إن الله لا

و مسافر — و از آن کی دست شما بود نیکوی کنید — حقا که خدای

يحب من كان مختالا فخورا الذين يبخلون ويأمرون

دوست دارد — آن کس را کی — خرامنده — و کش بود — آنک — بخیلی کنند — او فرمایند

الناس بالبخل ويكتمون ما آتاهم الله من فضله وأعتدنا

مردمان را — ببخیلی — وپنهان دارند — آنچ — داده است ایشان را — خدای — از فضل او — او بساختیم

للكافرين عذابا مهينا والذين ينفقون أموالهم

کافران و جهودان را — عذابی — خوارکننده — و آن کسها — هزینه کنند — خواسته‌هاشان

رئاء الناس ولا يؤمنون بالله ولا باليوم الآخر

بروی و ریا و چشم دید — مردمان — او نه — بگروند — خدای — او نه — بروز — و اپسین

ومن يكن الشيطان له قرينا فساء قرينا وماذا عليهم

او هرکس کی — دیو و ابلیس — همنشین — او هم نشینی — او چه بود بر جهودان

لو آمنوا بالله واليوم الآخر وأنفقوا مما رزقهم

اگر بگرویدندی — خدای — و بروز — و اپسین — او هزینه کردندی — زانچ روزی کرد ایشان را

اللّٰهُ وَكَانَ اللّٰهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۝ إِنَّ اللّٰهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ

خدای او خدای ایشان را دانا خدای ستم نکند همسنگ

ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ

ذره و اگر بود نیکی مومن را بیفزاید او را و بدهد از نزدیک خویش

أَجْرًا عَظِيمًا ۝ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ

مزدی بزرگ چگونه باشد کافران آن وقت کی بیاریم از همه گروهی پیغامبری گواهی

وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا ۝ يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ

و بیاریم ترا یا محمد بر اینان گواه آن روز دوست دارند

كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ

کسهایی کافر شدند بخدای و نافرمانی کرده باشند پیغامبر را اگر برابر کنند با ایشان زمین را

یعنی خاکی بباشند چون چهارپایان

وَلَا يَكْتُمُونَ اللّٰهَ حَدِيثًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا

او پنهان نتوانند از خدای سخنی ای مومنان بخدای و محمد و قران نزدیک مشوید

الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا

نماز و شما مستان باشید تا آنگه کی بدانید آنچه می گویید او نزدیک مشوید

جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ حَتَّىٰ تَغْتَسِلُوا وَإِنْ كُنْتُمْ

جنب بیرون نماز مگر گذرندگان راه تا غسل کنید و اگر باشید شما

مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ

بیماران او بر سفر باشید یا آمده بود یکی از شما از جای خلا

أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا

یا بسوده باشید زنان را پس نیابید آب را آهنگ کنید خاکی

طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللّٰهَ

پاکیزه دست فرو مالید بروها و دستهای خویش خدای

كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا

آمرزنده آمرزگار بود نه بینی ایشان را کی داده شدند بهره

مِنَ الْكِتَابِ يَشْتَرُونَ الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا

از علم توریت می بدل کنند بی راهی را و جهودی را او می آن خواهند که بی راه کنم شما

السَّبِيلَ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا

از راه مسلمانی او خدای به داناتر دشمنان شما را جهودان را او منافقان را او خدای خود بادلش

وَكَفَى بِاللَّهِ نَصِيرًا مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ

او بسنده خدای یاری دهنده از آن کسها که جهود شدند می گردانند سخن را صفت محمد و نعتش را

عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ

از جایگاهش او بدل کرد نعت از آن توریت او می گویند بشنیدیم گفتار ترا او نافرمانی کردیم او نه می شنو

غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِأَلْسِنَتِهِمْ وَطَعْنًا فِي

نا شنو او گویند ما را بگردانند و دو جدا کردند زبانهاشان را به دشنام او طعنه زدن در

الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا

دین و عیب کردن مسلمانی را او اگر ایشان جهودان گفتندی بشنیدیم سخن ترا او فرمان برداریم او بشنو سخن ما او چشم بر ما دار

لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ

بودی بهتر ایشان را او راست تر او لیکن لعنت کرد خدای ایشان را به کافری ایشان

فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

پس ایمان نیارند مگر اندکی عبد الله بن سلام و یاران او ای آنکه دادند شان علم توریت

آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ

بگروید به آنچه فرو فرستادیم راست دارنده مر آنچه با شماست از پیش آن که تاریک کنیم

وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا

رویها را پس برگردانیم آن را بر قفاهاشان یا لعنت کنیم شان چنان که

لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا إِنَّ

لعنت کردیم خداوندان روز شنبه او بود کار خدای کرده که

اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ

خدای نیامرزد که انباز گیرند با وی او بیامرزد آنچه جز آن

لِمَن يَشَاءُ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا أَلَمْ

آنکس را که خواهد و هر که شریک آرد بخدای پس بدرستی که ساخته بود گناهی بزرگ آیا ننگری

تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنفُسَهُم بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا

بسوی آنان که پاکیزه کنند خویشتن را بلکه خدای پاکیزه کند آنرا که خواهد و ستم کرده نشوند

يُظْلَمُونَ فَتِيلًا انظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ

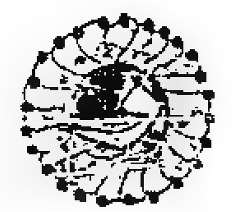
بقدر آن که در شکاف هسته خرما باشد بنگر یا محمد چگونه دروغ میسازند بر خدای دروغ

وَكَفَىٰ بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ

و بس است بدان گناهی پیدا آیا ننگری یا محمد بسوی آنان که داده شدند بهره ای از

الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ

علم تورات میگروند بجبت و طاغوت و میگویند یعنی حیی بن اخطب و کعب اشرف

لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَٰؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا

مر آنانرا که کافر شدند اینها راه یافته ترند از آنان که ایمان آورده اند براه

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَن يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَن تَجِدَ لَهُ

ایشان آنانند که لعنت کرد ایشانرا خدای و هر که لعنت کند خدای او را پس نیابی او را

نَصِيرًا أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّنَ الْمُلْكِ فَإِذًا لَّا يُؤْتُونَ

یاوری آیا مر ایشانراست بهره ای از پادشاهی پس آنگاه نمیدهند

النَّاسَ نَقِيرًا أَمْ يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِن

مردمان را بقدر نقطه که بر پشت هسته خرما باشد آیا حسد میبرند مردمان را بر آنچه داده است ایشانرا خدای از

فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُم

فضل خویش پس بدرستی که دادیم فرزندان ابراهیم را کتاب و علم و دادیم ایشانرا

مُّلْكًا عَظِيمًا فَمِنْهُم مَّنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُم مَّن صَدَّ عَنْهُ

پادشاهی بزرگ پس از ایشان کسی بود که ایمان آورد بدو و از ایشان کسی بود که بگردید از وی

وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ

و بس است دوزخ آتش افروخته بدرستی که آنان که کافر شدند بآیات ما زود بود

نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ

بسوزانیم شان باتش هر گاه که پخته شود پوستهاشان بدل کنیم شان

جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

پوستهای غیر آن تا بچشند عذاب آتش دوزخ را بدرستی که خدای هست

عَزِيزًا حَكِيمًا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

غالب حکیم و آنکسانی که ایمان آوردند بخدای و بمحمد و قرآن و کردند کارهای نیک را

سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

زود بود که در آریم شان بهشتهای که میرود از زیر درختان و خانهای آن جویها جاودانه باشند

فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ

اندر آن همیشه ایشان را بود اندر بهشت زنان پاکیزه کرده و در آریم شان

ظِلًّا ظَلِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ

اندر سایه هنگفت و سایه دایم حقا که خدای میفرماید شما را که وا دهید امانتها را

إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ

با خداوندان و اگر حکم کنید میان مردمان که حکم کنید بداد

إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا

حقا که خدای نیک چیز است که پند میدهد شما را بدان حقا که خدای هست شنوا بینا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

ای قومی که گرویدید فرمان برداری کنید خدای را و فرمان برداری کنید پیغامبر را

وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ

و امیران را از شما اگر اختلاف کنید اندر چیزی واپس برید آن را

إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

با خدای و پیغامبر اگر هستید که میگروید بخدای و روز

الْآخِرِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا أَلَمْ تَرَ إِلَى

بازپسین آن بهتر و نیکوتر بعاقبت نه بنگری یا محمد

الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا

می دعوی کنند کایشان گرویده‌اند بآنچه فرو فرستاده شد بسوی تو از قرآن

أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ

فرو فرستاده شد از پیش تو یعنی تورات می‌خواهند آن که حکم برند بنزدیک کعب اشرف

وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ

و ایشان را فرموده شد که کافر شوند بوی یعنی بکعب و می‌خواهد ابلیس که

و ایشان را فرموده شدند در قرآن که کافر شوند و بیزار شوند از کعب اشرف

يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا

بی‌راه کند ایشان را بی‌راهی دور از حق و چون گفته شود ایشان را یعنی حاطب بن ابی بلتعه منافق را بیایید فا حکم آنچه

أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ

فرو فرستاده است خدای از قرآن و فا حکم پیغامبر بینی منافقان را که روی بگردانند

عَنْكَ صُدُودًا فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا

از تو روی بگردانیدنی پس چگونه آن وقت که رسد ایشان را مصیبتی بمکافات آن که کنند و چه عذر آرند

قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا

آنچه پیش کرده‌اند دستهای ایشان پس بنزدیک تو آمده باشند سوگند می‌خورند بخدای که نخواستیم

إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي

مگر نیکوئی و سازواری ایشان آن منافقانند که می‌داند خدای آنچه اندر

قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي

دلهاشان است از شک و نفاق روی بگردان ای محمد از ایشان و پند ده ایشان را و بگوی ایشان را اندر

أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ

تنهای و خلوت شان سخن گفتاری محکم بتهدید بلیغ و نه فرستادیم هیچ پیغامبری مگر تا فرمان وی برند

بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ

بامر خدای و اگر ایشان آن وقت که ستم کرده بودند بر خویشتن بنزدیک تو آمدندی توبه کردندی

فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا

و آمرزش خواستندی از خدای و آمرزش خواستی ایشان را پیغامبر خدای محمد یافتندی

الله توابا رحيما فلا وربك لا يؤمنون حتى

خدای را توبه پذیرنده بخشاینده ... ایمان نیارند تا آنگه که

يحكموك فيما شجر بينهم ثم لا يجدوا في أنفسهم

حکم کنند ترا ... میان ایشان ... پس نیابند ... در تنهای ایشان

حرجا مما قضيت ويسلموا تسليما ولو أنا كتبنا

تنگی ... از آنچه حکم کنی ... و گردن نهند گردن نهادنی ... و اگر ما فریضه کردیمی

عليهم أن اقتلوا أنفسكم أو اخرجوا من دياركم

بر ایشان که بکشید ... تنهای خود را ... یا بیرون شوید از سرایها و خانهای خود

ما فعلوه إلا قليل منهم ولو أنهم فعلوا ما يوعظون

نه کردندی آن ... مگر اندکی از ایشان ... و اگر ایشان کردندی آنچه پند داده میشوند

به لكان خيرا لهم وأشد تثبيتا وإذا لآتيناهم

بدان ... هر آینه بودی بهتر ایشان را ... و استوارتر ... و آنگاه بدادیمی ایشان را

من لدنا

من لدنا أجرا عظيما ولهديناهم صراطا مستقيما

از نزدیک ما ... مزدی بزرگ ... و راه نمودیمی ایشان را ... راهی راست

ومن يطع الله والرسول فأولئك مع الذين

و هر که فرمان برد خدای را و پیغامبر را ... پس ایشان ... با آن کسها باشند

أنعم الله عليهم من النبيين والصديقين والشهداء

نعمت نهاد ... خدای ... بر ایشان ... از پیغامبران و راستگویان ... و شهیدان

والصالحين وحسن أولئك رفيقا ذلك الفضل

و نیکوکاران ... و نیکو ایشان ... یاران ... آن فضل

من الله وكفى بالله عليما يا أيها الذين آمنوا خذوا

از خدای ... و بسنده بود خدای داننده ... ای آن کسها که گرویدند ... فرا گیرید

حذركم فانفروا ثبات أو انفروا جميعا وإن منكم

حذر خود ... پس بیرون روید گروه گروه ... یا بیرون روید همه بجمله ... و از شما

لمن ليبطئن فان اصابتكم مصيبة قال قد انعم الله علي

او خود درنگ کند · اگر · رسد شمارا · کشتنی و هزیمتی و جراحتی · گوید · خدای بر من · منت ورنهاد

اذ لم اكن معهم شهيدا ولئن اصابكم فضل من الله

چون نبودم · با ایشان · حاضر · و اگر · رسد شمارا · فتحی وظفری وغنیمتی · از · خدای

ليقولن كان لم تكن بينكم وبينه مودة يا ليتني

هر آینه گوید · گوئیا · نبود میان شما و میان وی · هیچ دوستی و آشنایی · ای کاشکی من

كنت معهم فافوز فوزا عظيما فليقاتل في سبيل

بودمی · با ایشان · تا بیابمی · غنیمتی · بزرگ · کارزار کند · در · طاعت

الله الذين يشرون الحيوة الدنيا بالاخرة ومن

خدای · آن منافقان · که می‌خرند · زندگانی · این جهان · با آن جهان · و هر که

يقاتل في سبيل الله فيقتل او يغلب فسوف نؤتيه

کارزار کند · در · طاعت · خدای · پس کشته شود · یا غلبه کند · زود بود که بدهیمش

اجرا عظيما وما لكم لا تقاتلون في سبيل الله

مزدی · بزرگ · و چه بود شمارا · که کارزار نکنید · اندر · طاعت · خدای

والمستضعفين من الرجال والنساء والولدان الذين

و از بهر آن بیچارگان · از · مردان · و زنان · و کودکان · آنک

يقولون ربنا اخرجنا من هذه القرية الظالم اهلها

می گویند · ای بار خدای ما · بیرون بر ما را · ازین · شهر مکه · که ستمکارند · مردمان آن

واجعل لنا من لدنك وليا واجعل لنا من لدنك

و کن · مارا · از · نزدیک تو · دوستی · و کن · مارا · از · نزدیک تو

نصيرا الذين امنوا يقاتلون في سبيل الله والذين

یاری · آنک · مؤمن باشند · کارزار کنند · در · طاعت · خدای · و آنک

كفروا يقاتلون في سبيل الطاغوت فقاتلوا اوليا

کافر باشند · کارزار کنند · در · راه · ابلیس · کارزار کنید ای مؤمنان · با دوستان

الشيطان ان كيد الشيطان كان ضعيفا الم تر الى

الذين قيل لهم كفوا ايديكم واقيموا الصلوة واتوا

الزكوة فلما كتب عليهم القتال اذا فريق منهم

يخشون الناس كخشية الله او اشد خشية وقالوا

ربنا لم كتبت علينا القتال لولا اخرتنا الى اجل

قريب قل متاع الدنيا قليل والاخرة خير

لمن اتقى ولا تظلمون فتيلا اينما تكونوا يدرككم

الموت ولو كنتم في بروج مشيدة وان

تصبهم حسنة يقولوا هذه من عند الله وان

تصبهم سيئة يقولوا هذه من عندك قل كل من

عند الله فمال هؤلاء القوم لا يكادون يفقهون

حديثا ما اصابك من حسنة فمن الله وما اصابك

مِن سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ

بِاللَّهِ شَهِيدًا مَّن يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ

وَمَن تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَيَقُولُونَ

طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِندِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ

غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ

عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا أَفَلَا

يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا

فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوِ

الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَىٰ

أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا

فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا

قَلِيلًا فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسَكَ

وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ

مومنان را بشتاب و اُمید است که خدای بازدارد حرب و کارزار آنان را

كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا مَنْ يَشْفَعْ

کافران را و خدای سخت‌تر است به حرب و سخت‌تر است به عقوبت هر کس که

شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ

شفاعت کند نیکو بود و برا بهره‌ای از نیکو کاری و هر که شفاعت کند

شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا وَكَانَ اللَّهُ

بود او را بزه و بهره از آن و خدای

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيتًا وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ

بر همه چیزی و چون شما را سلام کنند جواب دهید سلام نیکوتر

مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا

از آن یا همچنان جواب کنید بر همه چیزی حساب‌کننده است خدای

اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا

خدای که نیست خدایی جز او هر آینه گرد آورد شما را روز قیامت

رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا فَمَا لَكُمْ

نیست شک در آن و کیست راست‌گوتر از خدای به سخن چه بود شما را

فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُمْ بِمَا كَسَبُوا

در منافقان دو گروه و خدای بازگردانید ایشان را به آنچه کردند

أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَنْ يُضْلِلِ

می‌خواهید که راه نمایید کسی را که گمراه کرد خدای و هر که گمراه کند

اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبِيلًا وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا

خدای نیابی او را راهی دوست دارند که کافر شوید چنانکه

كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ

ایشان کافر شدند تا باشید برابر پس مگیرید از ایشان دوستان

حَتّٰى يُهَاجِرُوا فِى سَبِيلِ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ

تا هجرت بیایند تا مسلمان شوند و بروید · پس اگر اعراض کنند از ایمان و هجرت · پس بگیرید ایشان را · و بکشید ایشان را

حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

هر کجا بیابید ایشان را · و مگیرید · از ایشان · دوستی · و نه یاری دهنده

الَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ اِلٰى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ اَوْ

مگر آن کسانی که پیوسته اند · به گروهی که · میان شما و میان ایشان · عهدی و صلحی بود · یا

جَاۤءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ اَنْ يُقَاتِلُوكُمْ اَوْ

آیند به شما · تنگ شده · دلهای ایشان · که کارزار کنند با شما · یا

يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاۤءَ اللّٰهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ

کارزار کنند با قوم خویش · و اگر خواستی خدای · مسلط کردی ایشان را · بر شما

فَلَقَاتَلُوكُمْ فَاِنِ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَاَلْقَوْا

تا کارزار کردندی · پس اگر · کناره کنند از شما · و کارزار نکنند با شما · و افکنند

الیکم

اِلَيْكُمُ السَّلَمَ فَمَا جَعَلَ اللّٰهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا

به شما · صلح را · پس نکرده است · خدای · برای شما · بر ایشان · راهی

سَتَجِدُونَ اٰخَرِينَ يُرِيدُونَ اَنْ يَاْمَنُوكُمْ وَيَاْمَنُوا

زود باشد که بیابید · گروهی دیگر را · که می‌خواهند · که ایمن باشند از شما · و ایمن باشند

قَوْمَهُمْ كُلَّمَا رُدُّوا اِلَى الْفِتْنَةِ اُرْكِسُوا فِيهَا فَاِنْ لَمْ

از قوم خویش · هر گاه · باز گردانیده شوند · به کفر · نگونسار شوند · در آن · پس اگر

يَعْتَزِلُوكُمْ وَيُلْقُوا اِلَيْكُمُ السَّلَمَ وَيَكُفُّوا اَيْدِيَهُمْ

کناره نکنند از شما · و نیفکنند · به شما · صلح را · و باز ندارند دستهای خویش را

فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَاُولٰۤئِكُمْ

پس بگیرید ایشان را · و بکشید ایشان را · هر کجا · یابید ایشان را · و ایشان آنند

جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ

که کردیم · برای شما · بر ایشان · حجتی · پیدا · و نبود · هیچ مؤمنی را

أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ

کی بکشد مؤمنی را مگر خطا ایله و آنکه کشت مؤمنی را خطا پس واجب شود آزاد کردن

مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَ

مؤمنه و دیتی تسلیم شده باهل او مگر آنکه ببخشند پس اگر باشد

مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ

از قومی که دشمن باشند شما را و آن کشته مؤمن بود پس واجب بود آزاد کردن

مُؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ

و اگر بود آن کشته از قومی که میان شما و میان ایشان عهدی بود پس دیتی تمام واجب بود

مُسَلَّمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ

سپرده باولیای کشته و آزاد کردن بنده مؤمنه پس هر که نیابد

فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ

بر وی واجب بود روزه داشتن دو ماه پیوسته توبه از خدای و هست خدای

عليماً

عَلِيمًا حَكِيمًا وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ

دانا و درست کار و هر که بکشد مؤمنی را بقصد پس پاداش وی دوزخ بود

خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ

جاوید در آن و خشم گرفت خدای بر وی و لعنت کرد وی را و ساخته است وی را

عَذَابًا عَظِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي

عذابی بزرگ ای مؤمنان چون بروید در

سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ

راه خدای بغزا پس تبین کنید و مگویید آن را که افکند بشما سلام

لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ

نیستی مؤمن میجوئید متاع زندگانی دنیا پس نزدیک

اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ

خدای غنیمتهای بسیار است همچنان بودید شما از پیش پس منت نهاد خدای

عليكم فتبينوا إن الله كان بما تعملون خبيرا لا يستوى

بر شما بجوی فحص و اقبال ... تحقیق خدای ... بهر چه شما می‌کنید دانا و بینا و شنوا و آگاه هست ... یکسان و برابر نباشند

القاعدون من المؤمنين غير أولى الضرر والمجاهدون

از نشستگان از جهاد ... از مومنان ... بجز خداوندان ضعیفی و نابینایی باشند ... و آن مجاهد باشند

في سبيل الله بأموالهم وأنفسهم فضل الله المجاهدين

در راه خدای ... بمالهاشان ... و تنهاشان ... فضل داده است خدای ... جهاد کنندگان را

بأموالهم وأنفسهم على القاعدين درجة وكلا

بخواستهاشان ... و تنهاشان ... بر نشستگان ... اندر بهشت ... فضلی و با بهشت ... و هر دو گروه را

وعد الله الحسنى وفضل الله المجاهدين على القاعدين

وعده کرده است خدای بهشت ... و فضل کرده است خدای جهاد کنندگان را ... بر نشستگان بی‌عذر

أجرا عظيما درجات منه ومغفرة ورحمة وكان

مزدی بزرگ اندر بهشت ... منزلهای از خدای ... و آمرزش گناهان ... و رحمتی از عذاب

الله غفورا رحيما إن الذين توفاهم الملائكة ظالمي

و خدای ... آمرزگار است آن را که توبه کند ... بخشاینده است بر آن که توبه کند ... حقا که ... آن کسها که ... بمی‌بردارشان جانشان ... فرشتگان بر و ... ستم کرده بودند

أنفسهم قالوا فيم كنتم قالوا كنا مستضعفين

بر تنهاشان ... فرشتگان گفتند ... اندر چه بودی و چه می‌بودی ... شما بمکه ... گفتند ... بودیم ما ... بیچارگان

في الأرض قالوا ألم تكن أرض الله واسعة

اندر زمین ... گفتند فرشتگان ... ای زمین اندر دست نهادید کافران ... نبود ... زمین خدای ... فراخ و ایمن

فتهاجروا فيها فأولئك مأواهم جهنم وساءت

بهجرت ببرون آمدید ... ابدان ... ایشان اند که ... و جایگاه‌شان ... دوزخ است ... و بد

مصيرا إلا المستضعفين من الرجال والنساء

جای بازگشتن ... مگر ... از بیچارگان ... از مردان ... و زنان

والولدان لا يستطيعون حيلة ولا يهتدون

و کودکان ... نتوانند ... حیلت بیرون آمدن ... و نه ... دانند

سَبِيلًا فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ

راه ایشان اند شاید عفو کند خدای ایشان را او خدای

عَفُوًّا غَفُورًا وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ

عفو کننده است گناهان ایشان را آمرزنده و هر که هجرت کند اندر راه طاعت خدای بیابد اندر زمین تمکین مدینه

مُرَاغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا

محیره قشگاه بسیار و فراخی معیشت و ایمنی و هر که بیرون آید از خانه خویش هجرت کنان

إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ

بطاعت خدای و بپیغامبر وی مدینه پس اندر یابد وی را مرگ پس واجب گشت مزد و ثواب هجرت وی

عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي

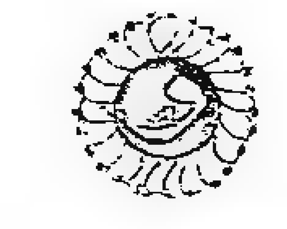
بر خدای او خدای آمرزنده است و بخشاینده است بر آنکه اندر وی بود تا اندر اسلام آن را که اندر وی بشرک نبود و چون بروید اندر

الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ

زمین خدای پس نیست بر شما گناه که کم کنید از نماز از چهار رکعت نماز دو کنید

إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا

اگر ترسید که رنج رسانند شما را آن کسی که کافر شدند کافران حقا که هستند

لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ

شما را دشمنی هویدا و هر گاه که باشی اندر میان یاران پس بپای داری ایشان را نماز تکبیر کنی و ایشان تکبیر کنند

فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا

پس بایستند گروهی از ایشان با تو و باید که بگیرند سلاحهاشان را پس چون

سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَىٰ

سجده کنند پس باید که باشند از پس شما و بیاید گروهی دیگر که بر دشمن بوده اند

سجده نخستین رکعت کرده باشند و ایشان گاه باز بر روی دشمن بایستند

لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ

نماز نا کرده پس نماز کنند با تو و باید که بگیرند خویشتن داری حذر

وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ

و سلاحهاشان دوست داشتند آن کسی که کافر شدند اگر غافل باشید از

أسلحتكم وأمتعتكم فيميلون عليكم ميلة واحدة

ولا جناح عليكم إن كان بكم أذى من مطر أو كنتم

مرضى أن تضعوا أسلحتكم وخذوا حذركم إن

الله أعد للكافرين عذابا مهينا فإذا قضيتم

الصلوة فاذكروا الله قياما وقعودا وعلى جنوبكم

فإذا اطمأننتم فأقيموا الصلوة إن الصلوة كانت

على المؤمنين كتابا موقوتا ولا تهنوا في ابتغاء القوم

إن تكونوا تألمون فإنهم يألمون كما تألمون

وترجون من الله ما لا يرجون وكان الله عليما

حكيما إنا أنزلنا إليك الكتاب بالحق لتحكم بين

الناس بما أراك الله ولا تكن للخائنين خصيما

واستغفر الله إن الله كان غفورا رحيما ولا تجادل

عن الذين يختانون أنفسهم إن الله لا يحب من كان

از آن کسها که خیانت کنند خویشتن را بدرستی که خدای دوست ندارد کسی را که بود

خوانا أثيما يستخفون من الناس ولا يستخفون

خاین و بزه کار پنهان میکنند از مردمان و پنهان نتوانند کرد

من الله وهو معهم إذ يبيتون ما لا يرضى من القول

از خدای و او با ایشان است آن وقت که شب سگالیدند آنچه نه پسندد خدای از گفتار

وكان الله بما يعملون محيطا ها أنتم هؤلاء جادلتم

و هست خدای بدانچه میکنند دانا و بینا هان اکنون شما که خصومت میکنید

عنهم في الحيوة الدنيا فمن يجادل الله عنهم

از ایشان در زندگانی این جهان کیست که جدال کند با خدای از ایشان

يوم القيمة أم من يكون عليهم وكيلا ومن يعمل

روز قیامت یا کیست که باشد بر ایشان وکیل و کسی که کند

سوء

سوءا أو يظلم نفسه ثم يستغفر الله يجد الله غفورا

بدی یا ستم کند بر خویشتن پس آمرزش خواهد از خدای یابد خدای را آمرزنده

رحيما ومن يكسب إثما فإنما يكسبه على نفسه وكان

بخشاینده و کسی که کند گناهی پس کند آن گناه بر خویشتن و هست

الله عليما حكيما ومن يكسب خطيئة أو إثما ثم

خدای دانا و حکیم و کسی که کند خطائی یا گناهی پس

يرم به بريئا فقد احتمل بهتانا وإثما مبينا ولولا

بیندازد آنرا بر بیگناهی پس برداشت بهتانی و گناهی پیدا و اگر نه

فضل الله عليك ورحمته لهمت طائفة منهم أن

فضل خدای بر تو و رحمت او قصد کرده گروهی از ایشان که

يضلوك وما يضلون إلا أنفسهم وما يضرونك من

گمراه کنند ترا و گمراه نکنند مگر خویشتن را و زیان ندارند ترا از

شیء وأنزل الله علیک الکتاب والحکمة وعلمک ما لم

چیزی و فرو فرستاد خدای بر تو یا محمد قرآن را و علم قرآن را حلال و حرام و حق و باطل و آموزانید ترا آن

تکن تعلم وکان فضل الله علیک عظیما لا خیر

چه نه بودی که بدانستی و بود فضل و منت خدای بر تو یا محمد بزرگ که داده است با اسلام و نبوت و قرآن هیچ نیکی نیست

فی کثیر من نجواهم إلا من أمر بصدقة أو معروف

اندر بسیاری از راز گفتن ایشان مگر آن کس که فرماید بصدقه دادن یا کار نیکو [illegible]

أو إصلاح بین الناس ومن یفعل ذلک ابتغاء

یا آشتی دادن میان مردمان و هر که کند آن یعنی [illegible] از بهر جستن

مرضات الله فسوف نؤتیه أجرا عظیما ومن

رضا و خشنودی خدای زود بود که بدهیمش مزدی بزرگ و هر که

یشاقق الرسول من بعد ما تبین له الهدی ویتبع غیر

خلاف کند با پیغامبر از پس آنکه پیدا آمده بود او را [illegible] و پیروی کند جز

سبیل

سبیل المؤمنین نوله ما تولی ونصله جهنم وساءت

راه مؤمنان [illegible] و اندر آریمش بدوزخ

مصیرا إن الله لا یغفر أن یشرک به ویغفر ما

[illegible] خدای نیامرزد آن را که شرک آرد بوی و بیامرزد آنچ

دون ذلک لمن یشاء ومن یشرک بالله فقد ضل

فرود از آن بود آن را که خواهد و هر که شرک آرد بخدای [illegible]

ضلالا بعیدا إن یدعون من دونه إلا إناثا وإن

[illegible] نمی خوانند [illegible] مگر [illegible]

یدعون إلا شیطانا مریدا لعنه الله وقال

نمی خوانند مگر دیو را [illegible] خدای لعنت کرده و گفت ابلیس

لأتخذن من عبادک نصیبا مفروضا ولأضلنهم

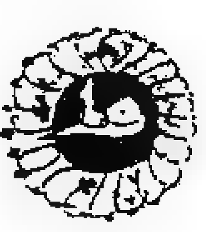
[illegible] از بندگان تو بهره [illegible] و گمراه کنم ایشان را

وَلَأُمَنِّيَنَّهُمْ وَلَآمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَآمُرَنَّهُمْ

فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا مِنْ

دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرَانًا مُبِينًا يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ

وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا أُولَٰئِكَ مَأْوَاهُمْ

جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُونَ عَنْهَا مَحِيصًا وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا

الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ

مِنَ اللَّهِ قِيلًا لَيْسَ بِأَمَانِيِّكُمْ وَلَا أَمَانِيِّ أَهْلِ الْكِتَابِ

مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا

وَلَا نَصِيرًا وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ

وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ

نَقِيرًا وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ

محسن واتبع ملة ابرهيم حنيفا واتخذ الله ابرهيم

خليلا ولله ما في السموات وما في الارض وكان الله

بكل شيء محيطا ويستفتونك في النساء قل الله يفتيكم

فيهن وما يتلى عليكم في الكتاب في يتامى النساء التي

لا تؤتونهن ما كتب لهن وترغبون ان تنكحوهن

والمستضعفين من الولدان وان تقوموا لليتامى

بالقسط

بالقسط وما تفعلوا من خير فان الله كان به عليما

وان امراة خافت من بعلها نشوزا او اعراضا فلا

جناح عليهما ان يصلحا بينهما صلحا والصلح خير

واحضرت الانفس الشح وان تحسنوا وتتقوا فان

الله كان بما تعملون خبيرا ولن تستطيعوا ان تعدلوا

بين النساء ولو حرصتم فلا تميلوا كل الميل فتذروها

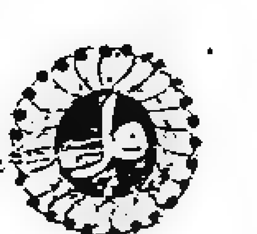
كالمعلقة وان تصلحوا وتتقوا فان الله كان غفورا رحيما

وان يتفرقا يغن الله كلا من سعته وكان الله واسعا

حكيما ولله ما في السموات وما في الارض ولقد وصينا

الذين اوتوا الكتاب من قبلكم واياكم ان اتقوا الله

وان تكفروا فان لله ما في السموات وما في الارض وكان

الله غنيا حميدا ولله ما في السموات وما في الارض

وكفى

وكفى بالله وكيلا ان يشأ يذهبكم ايها الناس ويأت

بآخرين وكان الله على ذلك قديرا من كان يريد ثواب

الدنيا فعند الله ثواب الدنيا والآخرة وكان الله

سميعا بصيرا يا ايها الذين آمنوا كونوا قوامين بالقسط

شهداء لله ولو على انفسكم او الوالدين والاقربين ان

يكن غنيا او فقيرا فالله اولى بهما فلا تتبعوا الهوى ان

تعدلوا وان تلوا او تعرضوا فان الله كان بما تعملون

داد و عدل نکنید اگر بگردانید زبان را از گواهی و اگر روی بگردانید از گواهی دادن

حقا که خدای بهرچه شما می کنید

خبیرا یا ایها الذین آمنوا آمنوا بالله ورسوله والکتاب

داناست ای مومنان ای گروه گفتند که ما ایمان آوردیم بموسی و بتوریت و بعزیر

بگروید بخدای و به پیغامبرش محمد و بدین قرآن

الذی نزل علی رسوله والکتاب الذی انزل من قبل ومن

که فرو فرستاده است بپیغامبرش محمد و بدان کتابهای که فرو فرستاده بود

از پیش پیغامبران از پیش محمد و قرآن و هر که

یکفر بالله وملائکته وکتبه ورسله والیوم الآخر

کافر شود بخدای و بفرشتگانش و بکتابهاش و به پیغامبرانش و بروز رستاخیز او زنده کردن از پس مرگ

فقد ضل ضلالا بعیدا ان الذین آمنوا ثم کفروا

گم شد گم شدنی دور حقا که آن کسها که ایمان آوردند بموسی پس کافر شدند

ثم آمنوا ثم کفروا ثم ازدادوا کفرا لم یکن الله

پس ایمان آوردند بعیسی پس کافر شدند بعیسی پس بیفزودند کافری را بمحمد نیست خدای

لیغفر

لیغفر لهم ولا لیهدیهم سبیلا بشر المنافقین بان لهم

که بیامرزد ایشان را و نه آنست که راه نماید ایشان را راه راست مژده کن منافقان را عبد الله بن ابی و یاران او را که ایشان را باشد

عذابا الیما الذین یتخذون الکافرین اولیاء من دون

عذابی دردناک آن منافقان که می گیرند جهودان را دوستان از دون

المؤمنین أیبتغون عندهم العزة فان العزة لله

مؤمنان مخلصان می جویند بنزدیک جهودان عز و دولت و نصرت حقا که عز و دولت و نصرت دادن خدای راست

جمیعا وقد نزل علیکم فی الکتاب ان اذا سمعتم

همه بجمله و آیت فرستاده بود بمکه بر شما در قرآن که چون شنوید

آیات الله یکفر بها ویستهزأ بها فلا تقعدوا معهم

آیتهای خدای قرآن که کافر می شوند بمحمد و قرآن و افسوس می کنند و استهزا می کنند بمحمد و قرآن و ایشان

حتی یخوضوا فی حدیث غیره انکم اذا مثلهم ان

تا آنگه که اندر شوند در سخنی دیگر جز آن حقا که شما آنگه همچون ایشان باشید

آیات خدای را و با ایشان بنشینید

الله جامع المنافقين والكافرين في جهنم جميعا

منافقان را وكافران را در دوزخ همه جمله

الذين يتربصون بكم فإن كان لكم فتح من الله قالوا

آن منافقان شما را اگر بود شما را گشادنى از خداى

گشادن شهرها ونصرت وغنيمتى

ألم نكن معكم وإن كان للكافرين نصيب قالوا ألم

نه ما بوديم با شما واگر بود جهودان را بهره گويند نه

نستحوذ عليكم ونمنعكم من المؤمنين فالله

از مومنان وجنگ وحرب ايشان خداى

يحكم بينكم يوم القيامة ولن يجعل الله للكافرين

حكم وداورى كند ميان شما اى منافقان وجهودان روز رستاخيز خداى جهودان را

على المؤمنين سبيلا إن المنافقين يخادعون الله وهو

بر مومنان راه منافقان

خادعهم وإذا قاموا إلى الصلاة قاموا كسالى يراءون

منافقان

الناس ولا يذكرون الله إلا قليلا مذبذبين بين ذلك

مومنان مخلصان خداى را

لا إلى هؤلاء ولا إلى هؤلاء ومن يضلل الله فلن تجد له

سبيلا يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا الكافرين أولياء

اى آن كسانى كافران را جهودان را

من دون المؤمنين أتريدون أن تجعلوا لله عليكم

از بيرون مومنان مخلصان اى منافقان خداى را

سلطانا مبينا إن المنافقين في الدرك الأسفل من

منافقان

النار ولن تجد لهم نصيرا الا الذين تابوا واصلحوا

واعتصموا بالله واخلصوا دينهم لله فاولئك مع

المؤمنين وسوف يؤت الله المؤمنين اجرا عظيما

ما يفعل الله بعذابكم ان شكرتم وآمنتم وكان

الله شاكرا عليما لا يحب الله الجهر بالسوء من

القول الا من ظلم وكان الله سميعا عليما ان

تبدوا خيرا او تخفوه او تعفوا عن سوء فان الله

كان عفوا قديرا ان الذين يكفرون بالله ورسله

ويريدون ان يفرقوا بين الله ورسله ويقولون نؤمن

ببعض ونكفر ببعض ويريدون ان يتخذوا بين ذلك

سبيلا اولئك هم الكافرون حقا واعتدنا للكافرين

عذابا مهينا والذين آمنوا بالله ورسله ولم يفرقوا

بِنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَئِكَ سَوْفَ نُؤْتِيهِمْ أُجُورَهُمْ وَكَانَ

اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ

عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ

فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ

ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا

عَنْ ذَلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ

الطور

الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا

وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ

مِيثَاقًا غَلِيظًا فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ

اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ

بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا وَقَوْلِهِمْ

إنا قتلنا المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وما قتلوه

وما صلبوه ولكن شبه لهم وإن الذين اختلفوا

فيه لفي شك منه ما لهم به من علم إلا اتباع الظن

وما قتلوه يقينا بل رفعه الله إليه وكان الله عزيزا

حكيما وإن من أهل الكتاب إلا ليؤمنن به قبل موته

ويوم القيامة يكون عليهم شهيدا فبظلم من الذين

هادوا حرمنا عليهم طيبات أحلت لهم وبصدهم

عن سبيل الله كثيرا وأخذهم الربوا وقد نهوا

عنه وأكلهم أموال الناس بالباطل وأعتدنا

للكافرين منهم عذابا أليما لكن الراسخون في العلم

منهم والمؤمنون يؤمنون بما أنزل إليك وما أنزل

من قبلك والمقيمين الصلوة والمؤتون الزكوة

والمؤمنون بالله واليوم الآخر أولئك سنؤتيهم أجرا

وآن گرویدگان بخدای و روز واپسین آن گروه زود دهیم ایشان را مزدی

عظيما إنا أوحينا إليك كما أوحينا إلى نوح والنبيين

بزرگ ما وحی فرستادیم بتو همچنانکه وحی فرستادیم بنوح و پیغامبران

من بعده وأوحينا إلى إبراهيم وإسماعيل وإسحاق

از پس او و وحی فرستادیم بابراهیم و باسمعیل و اسحاق

ويعقوب والأسباط وعيسى وأيوب ويونس

و یعقوب و فرزندان یعقوب و عیسی و ایوب و یونس

وهارون وسليمان وآتينا داود زبورا ورسلا قد

و هارون و سلیمان و دادیم داود را زبور و پیغامبرانی

قصصناهم عليك من قبل ورسلا لم نقصصهم عليك

قصه های ایشان بر تو خواندیم پیش ازین و پیغامبرانی که قصه های ایشان بر تو نخواندیم

وكلم الله موسى تكليما رسلا مبشرين ومنذرين

و سخن گفت خدای با موسی سخن گفتنی پیغامبرانی مژده دهندگان و بیم کنندگان

لئلا يكون للناس على الله حجة بعد الرسل وكان

تا نبود مر مردمان را بر خدای حجتی از پس فرستادن پیغامبران و بود

الله عزيزا حكيما لكن الله يشهد بما أنزل إليك أنزله

خدای غالب و حکیم لیکن خدای گواهی میدهد بدانچه فرستاد بتو فرستاد آنرا

بعلمه والملائكة يشهدون وكفى بالله شهيدا

بدانش خویش و فریشتگان گواهی میدهند و بسنده است خدای گواه

إن الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله قد ضلوا

بدرستی آنانکه کافر شدند و باز داشتند از راه خدای بدرستی گمراه شدند

ضلالا بعيدا إن الذين كفروا وظلموا لم يكن الله

گمراهی دور بدرستی آنانکه کافر شدند و ستم کردند نباشد خدای

لِيَغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ

تا بیامرزد ایشان را و نه تا نماید ایشان را راه مگر راه دوزخ جاوید خواهند باشند

فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ

اندر آن همیشه و آن عذاب کردن ایشان جاوید بر خدای آسان است ای مردمان

جَاءَكُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ

آمد بشما محمد براستی از خدای بگروید بتوحید و قرآن بهتر بود شما را

تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ

او خدایرا ست هرچه در هفت آسمان و در زمین و هست خدای دانا

عَلِيمًا حَكِيمًا يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا

دانا حکیم ای اهل کتاب غلو مکنید اندر دین تان و مگویید

عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ

بر خدای مگر حق عیسی پسر مریم پیغامبر

اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا

خدای است و سخن وی بود که گفت بباش فرو فرستاد آن را بمریم و جان ازو بگروید

بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ

بخدای و پیغامبران او و مگویید که سه اند باز ایستید بهتر باشد شما را

إِنَّمَا اللَّهُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ

خدای یکی است پاک است که بود او را فرزند ویرا ست

مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا لَنْ

هرچه در هفت آسمان و هرچه در زمین بسنده است خدای کار ساز نه

يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ

ننگ دارد عیسی که باشد بنده خدای و نه فرشتگان

الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسْتَكْبِرْ

نزدیکان و هر کس ننگ دارد از پرستش خدای و بزرگی منشی کند

فسيحشرهم اليه جميعا فاما الذين امنوا وعملوا

الصالحات فيوفيهم اجورهم ويزيدهم من فضله

واما الذين استنكفوا واستكبروا فيعذبهم عذابا

اليما ولا يجدون لهم من دون الله وليا ولا نصيرا يا ايها

الناس قد جاءكم برهان من ربكم وانزلنا اليكم نورا

مبينا فاما الذين امنوا بالله واعتصموا به فسيدخلهم

في رحمة منه وفضل ويهديهم اليه صراطا مستقيما

يستفتونك قل الله يفتيكم في الكلالة ان امرؤ

هلك ليس له ولد وله اخت فلها نصف ما ترك

وهو يرثها ان لم يكن لها ولد فان كانتا اثنتين

فلهما الثلثان مما ترك وان كانوا اخوة رجالا

ونساء فللذكر مثل حظ الانثيين يبين الله لكم

أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

سورة المائدة ماية وعشرون آية مدنية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ

بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ

وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

لَا تُحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا

الْقَلَائِدَ وَلَا آمِّينَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ

رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ

شَنَآنُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا

وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ

وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ

لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ

وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ

عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ

يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي

ورضيت

وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ

غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَسْأَلُونَكَ

مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ

مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ

فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ

عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ الْيَوْمَ أُحِلَّ

لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ

شما را / کشتنها دهای حلال و پاکیزه / و کشتنها دهای / آن کسهای که / ایشان را داده شد / توریت و انجیل / حلالست

لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ

شما را / و کشتنها دهای شما / حلالست / ایشان را / و آزادزنان حلالست شما را بزنی کردن / از آن / زنان گروندگان بخدای و محمد بروبده باشند

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ اُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَا

او حلالست شما را بزنی کردن / آزادزنان / از آن کسهای ایشان را / داده شد / توریت و انجیل / از پیش شما / آن وقت

آتَيْتُمُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا

بخداید چه باشید / ایشان را با اقرار داده باشید نشان / کابینهاشان / زنا ناشونده بنکاح / نه / بی‌شما ماند کاوان و زنانیان / و نه

مُتَّخِذِي اَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْاِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ

گوشنکار دارندگان / و هر که / کافر بود / ببرویش بخدای و محمد و قرآن / هلاک و نیست شد هیچ / گیرداند برجهان

وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اِذَا

او / اندران جهان / از / زیانکاران بود / ای مومنان / گبی

قمتم

قُمْتُمْ اِلَى الصَّلٰوةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ اِلَى

برخیزید / بنماز کردن و بطهارت خواستید کردن / بشوئید / رویهاتان را / و دستهاتان را / تا

الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُؤُسِكُمْ وَاَرْجُلَكُمْ اِلَى الْكَعْبَيْنِ

وارنجها / او مسح کنید / بسرهاتان / او بشوئید پایهاتان / تا / واهرد و بزول

وَاِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَاِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى اَوْ عَلٰى

او گر / باشید / جنبا بی بسیار کان / سروتن بشوئید باب / او گر / باشید / بیماران یا خسته‌گان / بر

سَفَرٍ اَوْ جَاءَ اَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ اَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ

سفری / یا بیامده باشید / یکی / از شما / از / تحوباجت / یا بسوده باشید / زنان را خلوت

فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا

نیافته باشید / آبی / همی قصد کنید دشت یا زمین / خاکی / پاکیزه / دستهاتان فرود آرید

بِوُجُوهِكُمْ وَاَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ

او بر روی‌تان / و دستهاتان / ازاز خاک / نمی خواهد / خدای / کند / برشما

من حرج ولكن يريد ليطهركم وليتم نعمته عليكم

لعلكم تشكرون واذكروا نعمة الله عليكم وميثاقه

الذي واثقكم به اذ قلتم سمعنا واطعنا واتقوا

الله ان الله عليم بذات الصدور يا ايها الذين

آمنوا كونوا قوامين لله شهداء بالقسط ولا يجرمنكم

شنآن قوم على الا تعدلوا اعدلوا هو اقرب للتقوى

واتقوا

واتقوا الله ان الله خبير بما تعملون وعد الله الذين

آمنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة واجر عظيم

والذين كفروا وكذبوا بآياتنا اولئك اصحاب

الجحيم يا ايها الذين آمنوا اذكروا نعمة الله عليكم

اذ هم قوم ان يبسطوا اليكم ايديهم فكف ايديهم

عنكم واتقوا الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ
اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ
الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ
وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ
سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ فَبِمَا

نقضهم

نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ
الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ
وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَىٰ خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ
عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَمِنَ الَّذِينَ
قَالُوا إِنَّا نَصَارَىٰ أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا
ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَىٰ

يوم القيامة وسوف ينبئهم الله بما كانوا يصنعون

يا اهل الكتاب قد جاءكم رسولنا يبين لكم كثيرا

مما كنتم تخفون من الكتاب ويعفوا عن كثير قد جاءكم

من الله نور وكتاب مبين يهدي به الله من اتبع

رضوانه سبل السلام ويخرجهم من الظلمات الى

النور باذنه ويهديهم الى صراط مستقيم لقد

الله وعن الصلوة فهل انتم منتهون واطيعوا الله واطيعوا

الرسول واحذروا فان توليتم فاعلموا انما على رسولنا

البلاغ المبين ليس على الذين آمنوا وعملوا الصالحات

جناح فيما طعموا اذا ما اتقوا وآمنوا وعملوا

الصالحات ثم اتقوا وآمنوا ثم اتقوا واحسنوا

والله يحب المحسنين يا ايها الذين آمنوا ليبلونكم

الله بشيء من الصيد تناله أيديكم ورماحكم ليعلم الله من
يخافه بالغيب فمن اعتدى بعد ذلك فله عذاب أليم
يا أيها الذين آمنوا لا تقتلوا الصيد وأنتم حرم ومن
قتله منكم متعمدا فجزاء مثل ما قتل من النعم يحكم
به ذوا عدل منكم هديا بالغ الكعبة أو كفارة
طعام مساكين أو عدل ذلك صياما ليذوق وبال

نبإ مستقر وسوف تعلمون وإذا رأيت الذين يخوضون
في آياتنا فأعرض عنهم حتى يخوضوا في حديث
غيره وإما ينسينك الشيطان فلا تقعد بعد الذكرى
مع القوم الظالمين وما على الذين يتقون من حسابهم
من شيء ولكن ذكرى لعلهم يتقون وذر الذين اتخذوا
دينهم لعبا ولهوا وغرتهم الحياة الدنيا وذكر به

أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَلَا

شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ مِنْهَا أُولٰئِكَ

الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ

أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ قُلْ أَنَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا

لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ

هَدَانَا اللّٰهُ كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ

فی الارض

فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهُ أَصْحَابٌ يَدْعُونَهُ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا

قُلْ إِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ

الْعَالَمِينَ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوهُ وَهُوَ الَّذِي

إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ

بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ

الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ

وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ وَإِذْ قَالَ إِبْرٰهِيمُ لِأَبِيهِ آزَرَ أَتَتَّخِذُ

او اوست حکیم اندر امر و فضا ... دانا و بینا ... او گفت ابرهیم پدرش را آزر را ...

أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرٰيكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

بتان را خدایی من می بینم ترا او گروه ترا اندر بی راهی هویدا

وَكَذٰلِكَ نُرِي إِبْرٰهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ

او همچنین می نمودیم ابرهیم را پادشاهی هفت آسمان و هفت زمین

وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأٰى كَوْكَبًا

و از بهر آن تا بود از بی گمانان چون تاریک شد بر وی شب بدید ستاره ای

قَالَ هٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَا أُحِبُّ الْآفِلِينَ فَلَمَّا

گفت این هستا چون فرو شد گفت دوست ندارم ... چون

رَأَى الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَمْ

ماه را بدید برآمده گفت این هستا چون فرو شد گفت اگر

يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسَ

... از بیراهان ... چون بدید آفتاب را

بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّي هٰذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ

برآمده گفت این هستا این مهتر است چون آفتاب فرو شد گفت

يَا قَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي

ای گروه من بیزارم از آنچ شما انباز میگیرید من روی کردم ... مر آن خدای را که

فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

بیافرید آسمانها را و زمین را مسلمان و نیستم من از مشرکان و کافران

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِّي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدٰىنِ

و حجت آوردند گروه وی گفت ... اندر خدای ... او راه نمود

وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ

او نترسم از آنچ انباز ... مگر خواهد ...

ربي كل شيء علما أفلا تتذكرون وكيف أخاف ما أشركتم

آفریدگار من همه چیزی را دانستی جواب به نصیحت و پند کرد آیا پند نگیرید و چگونه بترسم از آنچه شما انبازی کرده بوی

ولا تخافون أنكم أشركتم بالله ما لم ينزل به عليكم

و نمی ترسید شما که انبازی گرفتید آن خدای را آنچه فرو نفرستاد بوی شما

سلطانا فأي الفريقين أحق بالأمن إن كنتم تعلمون

حجتی و دستوری کدام از دو گروه سزاوارتر بود به ایمنی اگر هستید شما که دانید

الذين آمنوا ولم يلبسوا إيمانهم بظلم أولئك لهم

آن کسانی که بگرویدند و نپوشیدند ایمان شان را به ستم ایشان را آن ایشان بود

الأمن وهم مهتدون وتلك حجتنا آتيناها إبراهيم

ایمنی بود از عذاب و ایشان راه یافتگان باشند و این حجت ما بود دادیم آن ابراهیم را

على قومه نرفع درجات من نشاء إن ربك حكيم

بر گروه خویش برداشتیم درجه ها آنکس که خواهیم آفریدگار تو حکیم است

عليم ووهبنا له إسحق ويعقوب كلا هدينا ونوحا

دانا است و ببخشیدیم او را اسحق و یعقوب هر یکی را راه نمودیم به دین مسلمانی و نبوت و نوح را

هدينا من قبل ومن ذريته داود وسليمان وأيوب

راه نمودیم از پیش و از فرزندان او داود و سلیمان و ایوب

ويوسف وموسى وهرون وكذلك نجزي المحسنين

و یوسف و موسی و هرون و همچنین پاداش دهیم نیکوکاران را

وزكريا ويحيى وعيسى وإلياس كل من الصالحين

و زکریا و یحیی و عیسی و الیاس همه از شایستگان بودند

وإسماعيل واليسع ويونس ولوطا وكلا فضلنا

و اسمعیل و الیسع و یونس و لوط و هر یکی را افزونی دادیم

على العالمين ومن آبائهم وذرياتهم وإخوانهم

بر جهانیان و از پدران شان و فرزندان شان و برادران شان

واجتبيناهم وهديناهم الى صراط مستقيم ذلك

او ورا برگزیدیم شان او ورا نمودیم شان به راهی داشت دین مسلمانانی آن دین مسلمانانی

هدى الله يهدي به من يشاء من عباده ولو اشركوا

دین خدایست راه داشت راه نماید بدان دین اسلام آن را که خواهد از بندگان خویش آن را که گشتند آوردند

لحبط عنهم ما كانوا يعملون اولئك الذين آتيناهم

باطل گشتندی از ایشان آنچه ایشان کرده بودندی از طاعتها ایشان آن پیغامبران اند که دادیم ایشان را

الكتاب والحكم والنبوة فان يكفر بها هؤلاء فقد

کتابها و علم و فهم و نبوت دادیم شان اگر کافر باشند بملت و دین این پیغامبران این کافران و مشرکان

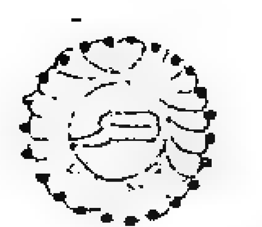
وكلنا بها قوما ليسوا بها بكافرين اولئك الذين

ما بر گماشته ایم ملت و دین پیغامبران گروهی را که نه اند کافران و مشرکان آن اند که

هدى الله فبهداهم اقتده قل لا اسألكم عليه اجرا

راه داشت خدا بدان راه داشت ایشان بپیوند بگو یا محمد کافران را نمی خواهم از شما بر توحید مزدی

راه داشت و نبوت داد شان بدان راه داشت ایشان و نیکوییهای ایشان

ان هو الا ذكرى للعالمين وما قدروا الله حق قدره

نیست این قرآن مگر پندی جهانیان را و نشناختند خدای را سزای صفت او

اذ قالوا ما انزل الله على بشر من شيء قل من انزل

چون گفتند که نفرستاد خدای بر هیچ مردمی چیزی بگو یا محمد کی فرستاد

الكتاب الذي جاء به موسى نورا وهدى للناس

آن نوشته که بیاورد موسی روشنی و راه نمودنی مردمان را

تجعلونه قراطيس تبدونها وتخفون كثيرا وعلمتم

میکنید آن را کاغذها آشکارا میکنید و پنهان میکنید بسیاری و بیاموختند شما را

ما لم تعلموا انتم ولا آباؤكم قل الله ثم ذرهم في

آنچه ندانستید شما و نه پدران شما بگو یا محمد خدای پس بگذار شان در

خوضهم يلعبون وهذا كتاب انزلناه مبارك

جنگ و بیهوده شان بازی میکنند و این کتابیست فرستادیم آن را با برکت

مصدق الذي بين يديه ولتنذر أم القرى ومن حولها

موافق وراست دارنده آن کتابرا که پیش از اوست و تا بیم کنی اهل مکه را و آن مردمان را که گرد اوست

والذين يؤمنون بالآخرة يؤمنون به وهم على صلاتهم

و آن مومنانرا که می‌گروند بروز پسین می‌گروند بدان قرآن و ایشان بر نماز خویش

يحافظون ومن أظلم ممن افترى على الله كذبا أو قال

نگاه دارندگان اند و کیست ستمکارتر از آن که فرو بافت بر خدا دروغ را یا گفت

أوحي إلي ولم يوح إليه شيء ومن قال سأنزل مثل

وحی فرستاده شده بمن و نه فرستاده شده باو هیچ چیز و از آن کس که گفت زود باشد که فرو فرستم مثل

ما أنزل الله ولو ترى إذ الظالمون في غمرات

آنچه فرو فرستاده خدا و اگر ببینی آن وقت که کافران اند در سختیهای

الموت والملائكة باسطوا أيديهم أخرجوا

مرگ و فرشتگان گشاینده باشند دستهای خویش را بیرون کنید

أنفسكم اليوم تجزون عذاب الهون بما كنتم

جانهای خود امروز جزا داده شوید عذاب خواری بسبب آنچه بودید

تقولون على الله غير الحق وكنتم عن آياته تستكبرون

می‌گفتید بر خدا غیر راست و بودید از آیتهای او سرکشی می‌کردید

ولقد جئتمونا فرادى كما خلقناكم أول مرة وتركتم

و بتحقیق آمدید بما تنها چنانکه بیافریدیم شما را اول بار و بگذاشتید

ما خولناكم وراء ظهوركم وما نرى معكم شفعاءكم

آنچه دادیم شما را پس پشتهای شما و نمی‌بینیم با شما شفیعان شما را

الذين زعمتم أنهم فيكم شركاء لقد تقطع بينكم

آنانکه گمان بردید که ایشان در شما شریکان اند بتحقیق بریده شد میان شما

وضل عنكم ما كنتم تزعمون إن الله فالق الحب

و گم شد از شما آنچه بودید گمان می‌بردید بدرستی که خدا شکافنده دانه است

والنوى يخرج الحي من الميت ومخرج الميت من الحي

ذلكم الله فأنى تؤفكون فالق الإصباح وجاعل

الليل سكنا والشمس والقمر حسبانا ذلك تقدير

العزيز العليم وهو الذي جعل لكم النجوم لتهتدوا

بها في ظلمات البر والبحر قد فصلنا الآيات لقوم

يعلمون وهو الذي أنشأكم من نفس واحدة فمستقر

ومستودع

ومستودع قد فصلنا الآيات لقوم يفقهون وهو

الذي أنزل من السماء ماء فأخرجنا به نبات كل شيء

فأخرجنا منه خضرا نخرج منه حبا متراكبا ومن

النخل من طلعها قنوان دانية وجنات من أعناب

والزيتون والرمان مشتبها وغير متشابه انظروا

إلى ثمره إذا أثمر وينعه إن في ذلكم لآيات لقوم

يؤمنون وجعلوا لله شركاء الجن وخلقهم وخرقوا

له بنين وبنات بغير علم سبحانه وتعالى عما

يصفون بديع السموات والارض انى يكون له ولد

ولم تكن له صاحبة وخلق كل شيء وهو بكل شيء

عليم ذلكم الله ربكم لا اله الا هو خالق

كل شيء فاعبدوه وهو على كل شيء وكيل لا تدركه

الابصار

الابصار وهو يدرك الابصار وهو اللطيف الخبير

قد جاءكم بصائر من ربكم فمن ابصر فلنفسه ومن

عمي فعليها وما انا عليكم بحفيظ وكذلك نصرف

الايات وليقولوا درست ولنبينه لقوم يعلمون

اتبع ما اوحي اليك من ربك لا اله الا هو واعرض

عن المشركين ولو شاء الله ما اشركوا وما جعلناك

عليهم حفيظا وما انت عليهم بوكيل ولا تسبوا

بر ایشان یعنی بر مشرکان نگه دارنده و نه تو ای بر ایشان موکل و کارساز و دشنام مدهید

الذين يدعون من دون الله فيسبوا الله عدوا بغير

آن کسانی که می پرستند و می خوانند ایشان بجز خدای پس دشنام دهند خدای را از ستم کاری بی دانش

علم كذلك زينا لكل امة عملهم ثم الى ربهم

همچنین آراسته کردیم هر گروهی را کارشان پس با پروردگارشان

مرجعهم فينبئهم بما كانوا يعملون واقسموا

باز گشت ایشان است پس آگاه کند ایشان را بآنچه بودند که می کردند و سوگند خوردند

بالله جهد ايمانهم لئن جاءتهم اية ليؤمنن بها قل

بخدای سخت ترین سوگند هاشان اگر بیاید بدیشان آیتی بگروند بدان بگو

انما الايات عند الله وما يشعركم انها اذا جاءت

جز این نیست که آیتها نزدیک خدایست و چه دانا کند شما مومنان را که آن آیتها چون بیاید

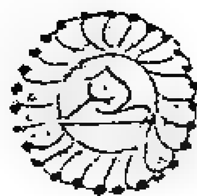
لا يؤمنون

لا يؤمنون ونقلب افئدتهم وابصارهم كما لم يؤمنوا

نگروند و بگردانیم دلهاشان را و چشمهاشان را همچنانکه ایشان نگرویدند

به اول مرة ونذرهم في طغيانهم يعمهون ولو اننا

بدین قرآن نخستین بار و فرو گذاریم ایشان را در گمراهی شان که سرگشته می باشند و اگر ما

نزلنا اليهم الملائكة وكلمهم الموتى وحشرنا

فرو فرستیم بایشان فریشتگان را و سخن گویند با ایشان مردگان و گرد آوریم

عليهم كل شيء قبلا ما كانوا ليؤمنوا الا ان يشاء

بر ایشان همه چیزی را معاینه نباشند که بگروند مگر که خواهد

الله ولكن اكثرهم يجهلون وكذلك جعلنا لكل

خدای ولیکن بیشترشان جاهلی و نادانی کنند و همچنین کردیم هر

نبي عدوا شياطين الانس والجن يوحي بعضهم الى

پیغامبری را دشمنانی دیوان مردمان را و دیوان پریان را می آموزند برخی شان برخی را

بعضٍ زخرف القول غرورا ولو شاء ربك ما فعلوه

سخنان آراسته بنگارین فریبندن را او کرو خواستی خدای تو نه کردندی ایشان

فذرهم وما يفترون ولتصغى اليه افئدة الذين لا يؤمنون

دست بدار ازیشان و آنچه می دروغ آراستند و تا میل کند بدان سخنان دلهای آن کسان که نمی گروند

بالآخرة وليرضوه وليقترفوا ما هم مقترفون

بآن جهان و تا بپسندند آن را و تا کسب کنند آنچه ایشان کسب کننده اند

افغير الله ابتغي حكما وهو الذي انزل اليكم الكتاب

آیا جز خدای جویم حاکمی و اوست آن خدای که فرستاد بشما قرآن را

مفصلا والذين آتيناهم الكتاب يعلمون انه منزل

فصل فصل کرده و آن کسان که بدادیم ایشان را کتاب میدانند که قرآن فرستاده است

من ربك بالحق فلا تكونن من الممترين وتمت كلمة

از خدای تو براستی پس مباش از شک کنندگان و تمام شد سخن

ربك صدقا وعدلا لا مبدل لكلماته وهو السميع

خدای تو براستی و داد نیست بدل کننده سخنان او را و اوست شنوا

العليم وان تطع اكثر من في الارض يضلوك عن

دانا و اگر فرمان بری بیشتر آن کسها که در زمین اند بی راه کنند ترا از

سبيل الله ان يتبعون الا الظن وان هم الا يخرصون

راه دین خدای متابعت نمی کنند الا اندیشه را و نیستند ایشان مگر دروغ زنان

ان ربك هو اعلم من يضل عن سبيله وهو اعلم

بدرستی که خدای تو او داناتر است بآنکه گمراه شود از راه او و او داناتر است

بالمهتدين فكلوا مما ذكر اسم الله عليه ان كنتم

براه یافتگان پس بخورید از آنچه یاد کرده باشند نام خدای را بر آن اگر هستید

بآياته مؤمنين وما لكم الا تاكلوا مما ذكر اسم

بآیتهای قرآن گرویدگان و چه بود شما را که نخورید از آنچه یاد کرده باشند نام

اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرِرْتُمْ

خدای را بر کشتن آن و بدرستی که بیان کرد خدای شما را آنچه حرام بکرد بر شما مگر آنچه بیچاره کشته او بسختی رسیده باشید

إِلَيْهِ وَإِنَّ كَثِيرًا لَيُضِلُّونَ بِأَهْوَائِهِمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ رَبَّكَ

فا خوردن آن و حقا که بسیاری از کافران بی راه می کنند بهواهای دلهاشان و اخوردن مردار خوانند نه بعلم و نه بحجت حقا که آفریدگار تو

هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ وَذَرُوا ظَاهِرَ الْإِثْمِ وَبَاطِنَهُ

بسه داناتر او بگذرندگان آن داری از حلال بحرام گذرند او بر مومنان بر دروغ بندد او دست بدارید زنا آشکارا و زنای پنهان را او دوستی گرفتن مردان و زنان با هم را

إِنَّ الَّذِينَ يَكْسِبُونَ الْإِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ

حقا که آن کسها که زنا کنند نهان و آشکارا او دوستکانی گیرند زنان و امردان ناجوم زود بود که پاداش دهندشان اندر آتش دوزخ بدان زنا نهان با آشکارا و بر دوستکانی که میکنند او مردان و زنان ناجوم

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ

و نخورید از آنچه یاد نکرده باشند نام خدای را بر آن از کشتنها عمدا فسقی خوردن آن

لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ

معصیت بود او حلال داشتن آن با نکار قرآن کفر بود او حقا که دیوان می آموزند و می فرمایند دوستان خویش را

لیجادلوکم

لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ أَوَمَنْ كَانَ

تا پیکار و خصومت کنند و اشما و اگر شما فرمان برید ایشان را در حلالی مردار حقا که شما مشرکان باشید آن کس که بود

مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ

مرده بکفر و شرک و معصیتها زنده کردیم او را بدان کی دانش بمعرفت و توحید عمار بن یاسر او پدید کردیم وی را روشنی معرفت و ایمان و قرآن که همی رود بدان اندر میان مردمان اندرین جهان و بر صراط اندر آن جهان همچنان

مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَٰلِكَ زُيِّنَ

کسی بود که وی صفت او اندر تاریکیها بی راهی کفر و شرک و معصیتها بود اندرین جهان نه بیرون آینده است از آن تاریکیها یعنی بو جهل و یاران کافران همچنین آراسته کرده شد

لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ

کافران را و مشرکان و منافقان را آنچه ایشان می کنند و می گویند و می سگالند و هم ایدر چنین پدید کردیم اندر هر

قَرْيَةٍ أَكَابِرَ مُجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا وَمَا يَمْكُرُونَ

شهری مهتران او بزهکاران کافران و مشرکان آن شهر را تا کید ها و مکرها سازند اندر آن شهر بمعصیتها و فسادها او نه ساخته باشند

إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا

مگر بتن خویش و ایشان نه دانند و آگه نه اند عذاب و عقوبت آن و اهر گه که بیامد ایشان را آیتی از قرآن حجتها و معجزه گویند

لَنْ نُؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَا اُوتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ اَللّٰهُ اَعْلَمُ

ما بنه خواهيم گرويدن تا آنكه بي دهند ما كنائي هم چنانكي داده شدند پيغامبران خداى را قرآن محمد را اونيز خداى داناتر است

حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَاتِهِ سَيُصِيبُ الَّذِينَ اَجْرَمُوا

كي كجا فرستد پيغامها وكتابها ومعجزها او بيشتر را فا زاند كي بزودى رسد شرك وكفر آوردند

صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ

ذل وخوارى بنزديك خداى وعذاب سخت بزانكي كيد ومكر ساختند

فَمَنْ يُرِدِ اللّٰهُ اَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْاِسْلَامِ

هر كس كي خواهد خداى كي راه راست نمايد وى را بگشايد دلش را دين مسلماني را

وَمَنْ يُرِدْ اَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا

او هر كرا خواهد كي بي راه كند بگرداند دلش تنگ بسته وتنگ

كَاَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ

همچنان كي بآسمان برشد همچنين ميكند خداى پليدى وعذاب

عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ وَهٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ

بر آنهاكي نگروند واين راه خداى تو است راست وپاينده

فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ

بيان كرديم ما آيتهاى قرآن را گروهى را كي پند گيرند ايشان را سراى سلامت بنزديك خداى

رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ

خداى ايشان واو دوست ايشان بدانچه ايشان كردند وروزى كي برانگيزد ايشان را

جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِنَ الْاِنْسِ وَقَالَ

همه را جمله اى گروه ديوان وپريان بسيار گرفتيد از مردمان وگويند

اَوْلِيَاؤُهُمْ مِنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا

دوستان ديوان وپريان از مردمان اى بار خداى ما برخوردار شد بعضى از ما از بعضى ورسيديم

اَجَلَنَا الَّذِي اَجَّلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوٰيكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا

آن اجل ما را كي زمان داده بودى ما را گويد خداى آتش منزلگاه شماست جاويدان در آنجا

الا ما شاء الله ان ربك حكيم عليم وكذلك نولى

بعض الظالمين بعضا بما كانوا يكسبون يا معشر الجن

والانس الم يأتكم رسل منكم يقصون عليكم آياتى وينذرونكم

لقاء يومكم هذا قالوا شهدنا على انفسنا وغرتهم

الحيوة الدنيا وشهدوا على انفسهم انهم كانوا

كافرين ذلك ان لم يكن ربك مهلك القرى بظلم

واهلها

واهلها غافلون ولكل درجات مما عملوا وما ربك

بغافل عما يعملون وربك الغنى ذو الرحمة ان يشأ

يذهبكم ويستخلف من بعدكم ما يشاء كما انشأكم

من ذرية قوم آخرين ان ما توعدون لآت وما انتم

بمعجزين قل يا قوم اعملوا على مكانتكم انى عامل

فسوف تعلمون من تكون له عاقبة الدار انه لا يفلح

الظَّالِمُونَ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ

مشرکان و کافران از عذاب خدای — و کردند — خدای را — از آنچه بیافرید — از کشت — و ستوران و گاوان و شتران

نَصِيبًا فَقَالُوا هَٰذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَٰذَا لِشُرَكَائِنَا

بهره — گفتند — این خدای را — بدعوی ایشان — و این — هنبازان و بت خودان — بتان ما را یعنی

فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ

هرچه بود — هنبازان و بت خودان و بتان ایشان را — پس نرسد — به خدای — و هرچه بود

لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَىٰ شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ وَكَذَٰلِكَ

خدای را — آن — می رسد — به هنبازان و بت خودان — بد است آنچه حکم می کنند — و همچنین

زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَاؤُهُمْ

بیاراستند — بسیاری را از مشرکان و کافران — کشتن فرزندان ایشان — هنبازان و بت خودان ایشان

لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا

تا هلاک کنند ایشان را — و تا بپوشانند بر ایشان دین ایشان اسمعیل و ابرهیم — و اگر خواستی خدای

فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ وَقَالُوا هَٰذِهِ أَنْعَامٌ وَحَرْثٌ

نکردندی آن را — پس دست بدار ایشان را — و آنچه دروغ می گویند — و گفتند — این — اشتران و گوسپندان — و کشت

حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ

حرام است — نخورد آن را — مگر — آنکه ما خواهیم — بدعوی ایشان — و اشتران — حرام کرده شد

ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءً

پشتهای ایشان — و اشتران — یاد نکنند — نام — خدای را — بر آن — دروغ گفتن

عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ

بر وی — زود بود که جزا دهد ایشان را — بدانچه — دروغ می گفتند — و گفتند — آنچه در — شکمهای

هَٰذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا

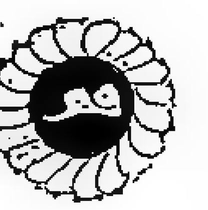
این — اشتران و گوسپندان — خاصه — مردان ما راست — و حرام کرده شده — بر — زنان ما

وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ

و اگر باشد — مرده — ایشان در آن — انبازان — زود بود که جزا دهد ایشان را — صفت ایشان — که خدای

حكيم عليم قد خسر الذين قتلوا اولادهم سفها بغير

علم وحرموا ما رزقهم الله افتراء على الله قد ضلوا

وما كانوا مهتدين وهو الذي انشا جنات معروشات

وغير معروشات والنخل والزرع مختلفا اكله

والزيتون والرمان متشابها وغير متشابه كلوا

من ثمره اذا اثمر واتوا حقه يوم حصاده ولا

تسرفوا انه لا يحب المسرفين ومن الانعام حمولة

وفرشا كلوا مما رزقكم الله ولا تتبعوا خطوات

الشيطان انه لكم عدو مبين ثمانية ازواج من الضان

اثنين ومن المعز اثنين قل الذكرين حرم ام الانثيين

اما اشتملت عليه ارحام الانثيين نبئوني بعلم ان كنتم

صادقين ومن الابل اثنين ومن البقر اثنين قل الذكرين

حَرَّمَ أَمِ الْأُنثَيَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيَيْنِ

أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّاكُمُ اللَّهُ بِهَٰذَا فَمَنْ أَظْلَمُ

مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ قُل لَّا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ

إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَىٰ طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَن يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا

مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ

لغير

لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ

غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي

ظُفُرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا

إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ

بِعَظْمٍ ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُم بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ فَإِن

كَذَّبُوكَ فَقُل رَّبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ

عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ

مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَٰلِكَ

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ

مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ

إِلَّا تَخْرُصُونَ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ

أَجْمَعِينَ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَاءَكُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ

حَرَّمَ هَٰذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ

أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ

عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ

وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا

تقتلوا النفس التي حرم الله الا بالحق ذلكم وصاكم به

لعلكم تعقلون ولا تقربوا مال اليتيم الا بالتي هي احسن

ناشما بدانید توحید و امر و نهی وی را

حتى يبلغ اشده واوفوا الكيل والميزان بالقسط لا

نكلف نفسا الا وسعها واذا قلتم فاعدلوا ولو كان

ذا قربى وبعهد الله اوفوا ذلكم وصاكم به

این شما را خدای فرموده است اندر قرآن

لعلكم تذكرون وان هذا صراطي مستقيما فاتبعوه

ولا

ولا تتبعوا السبل فتفرق بكم عن سبيله ذلكم وصاكم

این شما را خدای فرموده است اندر قرآن

به لعلكم تتقون ثم آتينا موسى الكتاب تماما على الذي

احسن وتفصيلا لكل شيء وهدى ورحمة لعلهم بلقاء

ربهم يؤمنون وهذا كتاب انزلناه مبارك فاتبعوه

واتقوا لعلكم ترحمون ان تقولوا انما انزل الكتاب

على طائفتين من قبلنا وان كنا عن دراستهم لغافلين

ایشان هیچ علم و آگاهی نداشتیم
ونه ما بشنیدیم که ایشان چه میخواندند

أو تقولوا لو أنا أنزل علينا الكتاب لكنا أهدى منهم فقد

جاءكم بينة من ربكم وهدى ورحمة فمن أظلم ممن

كذب بآيات الله وصدف عنها سنجزي الذين

يصدفون عن آياتنا سوء العذاب بما كانوا يصدفون

هل ينظرون إلا أن تأتيهم الملائكة أو يأتي ربك أو يأتي

بعض آيات ربك يوم يأتي بعض آيات ربك لا ينفع

نفسا

نفسا إيمانها لم تكن آمنت من قبل أو كسبت في إيمانها

خيرا قل انتظروا إنا منتظرون إن الذين فرقوا

دينهم وكانوا شيعا لست منهم في شيء إنما أمرهم

إلى الله ثم ينبئهم بما كانوا يفعلون من جاء بالحسنة

فله عشر أمثالها ومن جاء بالسيئة فلا يجزى إلا مثلها

وهم لا يظلمون قل إنني هداني ربي إلى صراط

مستقيما دينا قيما ملة ابرهيم حنيفا وما كان من المشركين

قل ان صلاتي ونسكي ومحياي ومماتي لله رب العالمين

لا شريك له وبذلك امرت وانا اول المسلمين قل

اغير الله ابغي ربا وهو رب كل شيء ولا تكسب كل

نفس الا عليها ولا تزر وازرة وزر اخرى ثم الى

ربكم مرجعكم فينبئكم بما كنتم فيه تختلفون وهو

الذي جعلكم خلائف الارض ورفع بعضكم فوق بعض

درجات ليبلوكم في ما آتاكم ان ربك سريع

العقاب وانه لغفور رحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

المص كتاب انزل اليك فلا يكن في صدرك حرج

مِنْهُ لِتُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ

از آن تا بیم کنی بدان و پند مؤمنان را از پس روی کنید آنچه فرستاده شد بشما

مِنْ رَبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ

از خدای شما و پس روی مکنید از جز او دوستانی اندکی پند گیرید

وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيَاتًا أَوْ هُمْ

و بسیار از شهرها هلاک کردیم ایشان را بیامد بایشان عذاب ما بشب یا ایشان

قَائِلُونَ فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ

خفته بودند نبود گفتار ایشان چون بیامد بایشان عذاب ما مگر آن کی

قَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ

گفتند ما بودیم ستمکاران بپرسیم آن کسها کی فرستاده شد بایشان پیغامبران

وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ فَلَنَقُصَّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ

و بپرسیم پیغامبران را و قصه کنیم بر ایشان بعلم و ما نبودیم غایبان

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ

و سنجیدن آن روز درست است هر کی گران آید ترازوهای وی ایشان

الْمُفْلِحُونَ وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا

رستگاران اند و هر کی سبک آید ترازوهای وی ایشان اند کی زیان کرده باشند

أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي

خویشتن را بدانکی بودند بآیتهای ما ستم کاری و بدرستی جای دادیم شما را در

الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ

زمین و ساختیم شما را اندر آن زندگانیها اندکی شکر کنید

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا

و بیافریدیم شما را پس نگاشتیم شما را پس گفتیم فریشتگان را سجده کنید

لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ قَالَ

آدم را سجده کردند مگر ابلیس نبود از سجود کنان گفت

ما منعك الا تسجد اذ امرتك قال انا خير منه خلقتني

چه وا داشت ترا که سجده نکردی که فرمودم ترا سجده کردن آدم را ابلیس گفت من بهترم از وی بیافریدی مرا

من نار وخلقته من طين قال فاهبط منها فما يكون

از آتش و بیافریدی او را از گل خدای گفت فرو رو از بهشت نه سزاوار است ترا

لك ان تتكبر فيها فاخرج انك من الصاغرين قال

گردن کشی در آن بیرون رو از آن که تو از خواران ابلیس گفت

انظرني الى يوم يبعثون قال انك من المنظرين

مهلت ده مرا تا آن روز که برانگیخته شوند خدای گفت تو از مهلت دادگانی تا آن وقت که همه خلق بمیرند

قال فبما اغويتني لاقعدن لهم صراطك المستقيم

ابلیس گفت بدانچه بی راه کردی مرا بنشینم ایشان را بر راه راست دین مسلمانی

ثم لاتينهم من بين ايديهم ومن خلفهم وعن ايمانهم

پس بیایم بدیشان از پیش ایشان و از پس ایشان و از سوی دست راست ایشان

وعن شمائلهم ولا تجد اكثرهم شاكرين قال اخرج

و از دست چپ ایشان و نیابی بیشتر ایشان را مؤمنان و فرمان برداران خدای گفت بیرون رو

منها مذءوما مدحورا لمن تبعك منهم لاملان جهنم

از بهشت نکوهیده رانده هر که متابعت کند ترا از فرزندان آدم پر کنم دوزخ را

منكم اجمعين ويا آدم اسكن انت وزوجك الجنة

از شما همه ای آدم بنشین تو و زن تو حوا اندر بهشت

فكلا من حيث شئتما ولا تقربا هذه الشجرة

بخورید از هر جا که خواهید و نزدیک مشوید بدین درخت

فتكونا من الظالمين فوسوس لهما الشيطان ليبدي

تا باشید از ستمکاران وسوسه کرد ایشان را ابلیس تا پدید کند

لهما ما ووري عنهما من سوآتهما وقال ما نهاكما

ایشان را آنچه پوشیده بود از ایشان از عورتهای ایشان و گفت ابلیس نهی نکرد شما را

رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ
الْخَالِدِينَ ۝ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ۝ فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ
فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ
عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ
تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ
مُبِينٌ ۝ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا

لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝ قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ
وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ۝ قَالَ فِيهَا
تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ۝ يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا
عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ
خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝ يَا بَنِي آدَمَ لَا
يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ

عنهما لباسهما ليريهما سوآتهما انه يريكم هو

وقبيله من حيث لا ترونهم انا جعلنا الشياطين اولياء

للذين لا يؤمنون واذا فعلوا فاحشة قالوا وجدنا

عليها آباءنا والله امرنا بها قل ان الله لا يأمر بالفحشاء

أتقولون على الله ما لا تعلمون قل امر ربي بالقسط

واقيموا وجوهكم عند كل مسجد وادعوه مخلصين

له الدين كما بدأكم تعودون فريقا هدى وفريقا

حق عليهم الضلالة انهم اتخذوا الشياطين اولياء

من دون الله ويحسبون انهم مهتدون يا بني آدم خذوا

زينتكم عند كل مسجد وكلوا واشربوا ولا تسرفوا

انه لا يحب المسرفين قل من حرم زينة الله التي

اخرج لعباده والطيبات من الرزق قل هي للذين

آمنوا في الحيوة الدنيا خالصة يوم القيامة كذلك

گرويده‌اند ويژه باشند بحمد و قرآن — اندر زندگانی — اندر جهانی — خاصه و پاکيزه و بی‌تبه خود بود — قيامت — هم چنين

نفصل الآيات لقوم يعلمون قل انما حرم ربي الفواحش

پيدا کنيم — آيتهای قرآن را حلال و حرام — گروهی را که — می‌دانند — بگوی يا محمد — حرام کرده است — خدای من — زشتيها

ما ظهر منها وما بطن والاثم والبغي بغير الحق وان

آنچه آشکارا بود — از وی — و آنچه نهان بود — و گناه — و ستم کردن — بناحق — و اينکه

تشركوا بالله ما لم ينزل به سلطانا وان تقولوا على

شرک آوردن را بخدای — آنچه نفرستاد بدان — برهان — و اينکه گوئيد — بر

الله ما لا تعلمون ولكل امة اجل فاذا جاء اجلهم لا

خدای — آنچه ندانيد — و هر گروهی را — وقتی است — چون بيايد — اجل ايشان — نه

يستأخرون ساعة ولا يستقدمون يا بني آدم اما

باز پس توانند شد — يک ساعت — و نه پيش توانند شد — ای فرزندان آدم — اگر

ياتينكم

يأتينكم رسل منكم يقصون عليكم آياتي فمن اتقى واصلح

آيد بشما — پيغامبرانی — هم از شما — می‌خوانند — بر شما — آيتهای من — هر که بترسيد — و نيکوکاری کرد

فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون والذين كذبوا بآياتنا

هيچ بيم نبود — بر ايشان — و نه ايشان — اندوهگين شوند — و آن کسها که — دروغ داشتند — آيتهای ما را

واستكبروا عنها اولئك اصحاب النار هم فيها

و گردن کشيدند — از آن — ايشان — ياران آتش‌اند — ايشان — اندر دوزخ

خالدون فمن اظلم ممن افترى على الله كذبا او كذب

جاودان باشند — کيست ستمکارتر — از آن کس که — فرا بافت — بر خدای — دروغی — يا دروغ داشت

بآياته اولئك ينالهم نصيبهم من الكتاب حتى اذا

آيتهای او را — ايشان — برسد بايشان — بهره ايشان — از کتاب — تا آنگه که

جاءتهم رسلنا يتوفونهم قالوا اين ما كنتم تدعون

آيند بايشان — فرستادگان ما — جان ايشان بستانند — گويند — کجا‌اند آنچه — بوديد که — می‌خوانديد

دون الله قالوا ضلوا عنا وشهدوا على أنفسهم أنهم

بجز خدای گویند گم شدند از ما و گواهی دهند بر خویشتن که ایشان مستحق آتش بودند

كانوا كافرين قال ادخلوا في أمم قد خلت من قبلكم

بودند کافران خدای گوید درآیید در امتهایی که گذشتند پیش از شما یعنی کافران خدای و محمد و قرآن

من الجن والإنس في النار كلما دخلت أمة لعنت

از پریان و آدمیان در آتش دوزخ هر گاه درآید گروهی لعنت کنند گروه کافران اندر دوزخ

أختها حتى إذا اداركوا فيها جميعا قالت أخراهم

هم جنس خویش را تا آن وقت که اندر یابند همه یکدیگر را اندر آتش دوزخ گویند واپسینان

لأولاهم ربنا هؤلاء أضلونا فآتهم عذابا ضعفا من

پیشینیان را ای بار خدای ما این پیشینیان گمراه کردند ما را بده ایشان را عذابی دو چند از

النار قال لكل ضعف ولكن لا تعلمون وقالت

آتش دوزخ خدای گوید هر یکی را عذاب و عقوبت دو چند است ولیکن شما نمی دانید و گویند

أولاهم لأخراهم فما كان لكم علينا من فضل فذوقوا

پیشینیان واپسینان را هیچ نبود شما را بر ما افزونی و فضل پس بچشید

العذاب بما كنتم تكسبون إن الذين كذبوا بآياتنا

عذاب و عقوبت را بدانچه شما بودید که می کردید آن کسها که دروغ داشتند آیات ما را

واستكبروا عنها لا تفتح لهم أبواب السماء ولا

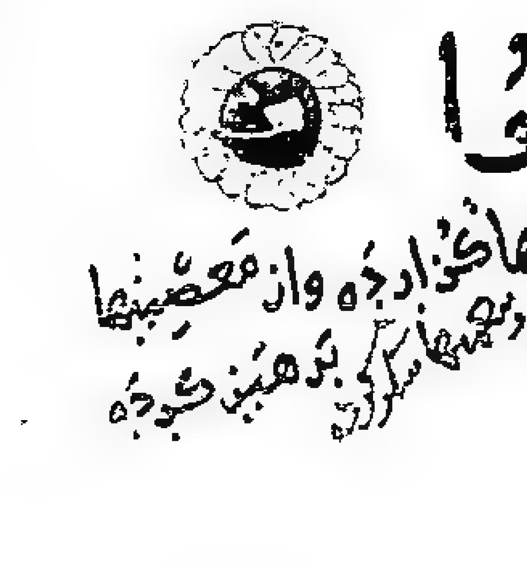
و گردن کشی کردند از آن نگشایند ایشان را درهای آسمان و نه

يدخلون الجنة حتى يلج الجمل في سم الخياط وكذلك

درآیند اندر بهشت تا آنگه که درآید اشتر در سوراخ سوزن و همچنین

نجزي المجرمين لهم من جهنم مهاد ومن فوقهم غواش

باداشت دهیم مشرکان و منافقان را ایشان را از دوزخ بستری بود و از زبر ایشان پوششی بود

وكذلك نجزي الظالمين والذين آمنوا وعملوا

و همچنین باداشت دهیم مشرکان و کافران را و آن کسها که بگرویدند و کارهای نیکو کردند

الصالحات لا نكلف نفسا الا وسعها اولئك اصحاب

بهشتیان باشند · آن مؤمنان · مگر · آن گروه

الجنة هم فيها خالدون ونزعنا ما في صدورهم من غل

ابستان · اندر آن بهشت · جاودان باشند · و بیرون کرده باشیم · از دلهاشان بود · از کینه و حسد

تجري من تحتهم الانهار وقالوا الحمد لله الذي هدانا

می‌رود · زیر درختان · و مجلسهاشان · جویها · و گفتند · سپاس و ستایش · خدای را · که راه نمود ما را

لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله لقد جاءت

بدین نعمت بهشت · و ما نبودیم · راه یافتمانی · اگر نه آن بودی · که راه نمود ما را · خدای · بدرستی که آمدند

رسل ربنا بالحق ونودوا ان تلكم الجنة اورثتموها

پیغامبران · خدای ما · بحق · و آواز دهند ایشان را · که این بهشت · میراث داده شد شما را

بما كنتم تعملون ونادى اصحاب الجنة اصحاب النار

بدانچه · می‌کردید · و آواز دهند · بهشتیان · دوزخیان را

ان قد

ان قد وجدنا ما وعدنا ربنا حقا فهل وجدتم ما وعد

که · یافتیم · آنچه · وعده کرده بود · ما را · خداوند ما · درست · هیچ یافتید شما · آنچه وعده کرده بود

ربكم حقا قالوا نعم فاذن مؤذن بينهم ان لعنة الله

خداوند شما · درست · گفتند · آری · پس آواز دهد آواز دهنده · میان ایشان · که لعنت خدای

على الظالمين الذين يصدون عن سبيل الله ويبغونها

بر ستمکاران · آنانکه · باز دارند · از راه خدای · و می‌جویند آنرا

عوجا وهم بالاخرة كافرون وبينهما حجاب وعلى

کژی · و ایشان · بدان جهان · کافران اند · و میان ایشان · پرده ای بود · و بر

الاعراف رجال يعرفون كلا بسيماهم ونادوا

اعراف · مردانی اند · که می‌شناسند · همه را · بنشانهای ایشان · و آواز دهند

اصحاب الجنة ان سلام عليكم لم يدخلوها وهم

بهشتیان را · که · درود · بر شما · نه اندر بهشت شده باشند · و ایشان

يَطْمَعُونَ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ

امید کنی و چون بگردانیده شود ایشان در بهشت او هر که جی واکرده شود چشمهاشان واسوی دوزخیان

قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَنَادَى أَصْحَابُ

گویند ای بار خدای ما مکن ما را وا کافران اندر دوزخ او آواز دهند آن مردمان کی

الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَى

خداوندان اعراف با مشتند مردمانی را از کافران و از منافقان وا دانندشان بنشانهای روی هاشان و اندر چشمهاشان گویند هیچ سود و منفعت نداشت

عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ

شما را گرد آوردن و خادمان او آن کی بودی اوردی و بزرگ منشی کردن آیا این بهشتیان آنند

أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ

کی سوگند خوردید کی نرساندشان خدای برحمت اندر روید با بهشت اندر هیچ بیم نبود

عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ

بر شما و نه شما اندوهگن شید او آواز دهند دوزخیان بهشتیان را

الجنة

الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا

بهشتیان کی بریزید بر ما از آب یا از آنچه روزی کرد شما را خدای گویند

إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ

کی خدای حرام کرد آب و میوه بهشت بر کافران و منافقان آن کسها کی گرفتند دین خویش را

لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنْسَاهُمْ

بازی و بیهوده و فریفته کردشان زندگانی این جهانی امروز فرو گذاریم شان بدوزخ اندر

كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ

همچنان کی فراموش کردند دیدار روز ایشان این و نبودند آیتهای ما را کافران و منکران

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً

و بدرستی کی آوردیم بایشان کتابی کی پیدا کردیم بدانش راه نمای و رحمتی

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي

مر قومی را کی بگروند هیچ چشم می دارند مگر سرانجام آن روزی کی بیاید

تأويله يقول الذين نسوه من قبل قد جاءت رسل ربنا

عاقبت وعيد قرآن گويند آن كسها كه فراموش كرده باشند آن را پيش از بتحقيق آمد پيغمبران خداى ما

بالحق فهل لنا من شفعاء فيشفعوا لنا أو نرد فنعمل

براستى ودرستى پس هيچ هست ما را از شفيعان وخواهش گويان تا شفاعت كنند ما را يا باز گردانيده شويم تا كارها كنيم

غير الذي كنا نعمل قد خسروا أنفسهم وضل عنهم

بجز آنچه كه بوديم مى كرديم بتحقيق زيان كردند خويشتن را وناپديد وگم شده ازيشان

ما كانوا يفترون إن ربكم الله الذي خلق السموات

آن دروغ كه بافتند وساختند بدرستى كه خداى شما آن خداست كه آفريد آسمانها را

والأرض في ستة أيام ثم استوى على العرش

و زمين را در شش روز پس قصد كرد بر عرش

يغشي الليل النهار يطلبه حثيثا والشمس

بپوشد شب روز را مى جويد آن را بشتاب و آفتاب را

والقمر والنجوم مسخرات بأمره ألا له الخلق

و ماه را و ستارگان را فرمان برده بفرمان وى بدانيد هيچ آفريدن

والأمر تبارك الله رب العالمين ادعوا ربكم تضرعا

و امر بزرگست خداى پروردگار همه خلق بخوانيد خداى خود را بزارى

وخفية إنه لا يحب المعتدين ولا تفسدوا في

و پنهانى بدرستى كه او دوست ندارد از حد گذرندگان را و تباه مكنيد در

الأرض بعد إصلاحها وادعوه خوفا وطمعا إن

زمين پس از صلاح كردن آن و بخوانيد او را ترسيدن و اميد داشتن بدرستى كه

رحمت الله قريب من المحسنين وهو الذي يرسل

رحمت خداى نزديك است از نيكوكاران و او آن است كه بفرستد

الرياح بشرا بين يدي رحمته حتى إذا أقلت سحابا

بادها را مژده دهنده پيش باران تا آن وقت كه بردارد ابرها را

ثقالا سقناه لبلد ميت فانزلنا به الماء فاخرجنا به

من كل الثمرات كذلك نخرج الموتى لعلكم تذكرون

والبلد الطيب يخرج نباته باذن ربه والذي خبث

لا يخرج الا نكدا كذلك نصرف الآيات لقوم

يشكرون لقد ارسلنا نوحا الى قومه فقال يا قوم

اعبدوا الله ما لكم من اله غيره اني اخاف عليكم

عذاب

عذاب يوم عظيم قال الملأ من قومه انا لنريك

في ضلال مبين قال يا قوم ليس بي ضلالة ولكني

رسول من رب العالمين ابلغكم رسالات ربي

وانصح لكم واعلم من الله ما لا تعلمون اوعجبتم ان جاءكم

ذكر من ربكم على رجل منكم لينذركم ولتتقوا ولعلكم

ترحمون فكذبوه فانجيناه والذين معه في الفلك

وأغرقنا الذين كذبوا بآياتنا إنهم كانوا قوما عمين

وإلى عاد أخاهم هودا قال يا قوم اعبدوا الله

ما لكم من إله غيره أفلا تتقون قال الملأ الذين

كفروا من قومه إنا لنراك في سفاهة وإنا لنظنك

من الكاذبين قال يا قوم ليس بي سفاهة ولكني

رسول من رب العالمين أبلغكم رسالات ربي وأنا

لكم ناصح أمين أوعجبتم أن جاءكم ذكر من ربكم على

رجل منكم لينذركم واذكروا إذ جعلكم خلفاء من

بعد قوم نوح وزادكم في الخلق بسطة فاذكروا

آلاء الله لعلكم تفلحون قالوا أجئتنا لنعبد الله

وحده ونذر ما كان يعبد آباؤنا فأتنا بما تعدنا إن

كنت من الصادقين قال قد وقع عليكم من ربكم

رجس وغضب أتجادلونني في أسماء سميتموها أنتم

وآباؤكم ما نزل الله بها من سلطان فانتظروا إني

معكم من المنتظرين فأنجيناه والذين معه برحمة

منا وقطعنا دابر الذين كذبوا بآياتنا وما كانوا

مؤمنين وإلى ثمود أخاهم صالحا قال يا قوم اعبدوا

الله ما لكم من إله غيره قد جاءتكم بينة من ربكم

هذه ناقة الله لكم آية فذروها تأكل في أرض الله

ولا تمسوها بسوء فيأخذكم عذاب أليم واذكروا

إذ جعلكم خلفاء من بعد عاد وبوأكم في الأرض

تتخذون من سهولها قصورا وتنحتون الجبال بيوتا

فاذكروا آلاء الله ولا تعثوا في الأرض مفسدين قال

الملأ الذين استكبروا من قومه للذين استضعفوا

لمن آمن منهم أتعلمون أن صالحا مرسل من ربه قالوا

إنا بما أرسل به مؤمنون قال الذين استكبروا إنا

بالذي آمنتم به كافرون فعقروا الناقة وعتوا

عن أمر ربهم وقالوا يا صالح ائتنا بما تعدنا إن كنت

من المرسلين فأخذتهم الرجفة فأصبحوا في دارهم

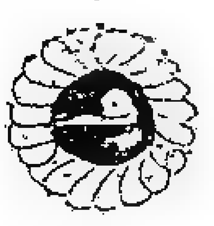
جاثمين فتولى عنهم وقال يا قوم لقد أبلغتكم

رسالة

رسالة ربي ونصحت لكم ولكن لا تحبون الناصحين

ولوطا إذ قال لقومه أتأتون الفاحشة ما سبقكم

بها من أحد من العالمين إنكم لتأتون الرجال

شهوة من دون النساء بل أنتم قوم مسرفون وما كان

جواب قومه إلا أن قالوا أخرجوهم من قريتكم

إنهم أناس يتطهرون فأنجيناه وأهله إلا امرأته كانت

من الغابرين وأمطرنا عليهم مطرا فانظر كيف كان
عاقبة المجرمين وإلى مدين أخاهم شعيبا قال يا قوم
اعبدوا الله ما لكم من إله غيره قد جاءتكم
بينة من ربكم فأوفوا الكيل والميزان ولا تبخسوا
الناس أشياءهم ولا تفسدوا في الأرض بعد إصلاحها
ذلكم خير لكم إن كنتم مؤمنين ولا تقعدوا

الجزء الثامن

بكل صراط توعدون وتصدون عن سبيل الله من
آمن به وتبغونها عوجا واذكروا إذ كنتم قليلا
فكثركم وانظروا كيف كان عاقبة المفسدين
وإن كان طائفة منكم آمنوا بالذي أرسلت به
وطائفة لم يؤمنوا فاصبروا حتى يحكم الله بيننا
وهو خير الحاكمين قال الملأ الذين استكبروا

من قومه لنخرجنك يا شعيب والذين آمنوا معك

من قريتنا او لتعودن في ملتنا قال اولو كنا كارهين

قد افترينا على الله كذبا ان عدنا في ملتكم

بعد اذ نجانا الله منها وما يكون لنا ان نعود فيها

الا ان يشاء الله ربنا وسع ربنا كل شيء علما على

الله توكلنا ربنا افتح بيننا وبين قومنا بالحق وانت

خیر

خير الفاتحين وقال الملأ الذين كفروا من قومه لئن

اتبعتم شعيبا انكم اذا لخاسرون فأخذتهم الرجفة

فأصبحوا في دارهم جاثمين الذين كذبوا شعيبا كأن

لم يغنوا فيها الذين كذبوا شعيبا كانوا هم

الخاسرين فتولى عنهم وقال يا قوم لقد ابلغتكم

رسالات ربي ونصحت لكم فكيف آسى على قوم

كافرين وما ارسلنا فى قرية من نبى الا اخذنا اهلها

بالبأساء والضراء لعلهم يضرعون ثم بدلنا مكان السيئة

الحسنة حتى عفوا وقالوا قد مس اباءنا الضراء

والسراء فاخذناهم بغتة وهم لا يشعرون ولو ان

اهل القرى امنوا واتقوا لفتحنا عليهم بركات من

السماء والارض ولكن كذبوا فاخذناهم بما كانوا

يكسبون افامن اهل القرى ان يأتيهم بأسنا بياتا وهم

نائمون او امن اهل القرى ان يأتيهم بأسنا ضحى وهم

يلعبون افامنوا مكر الله فلا يأمن مكر الله الا

القوم الخاسرون اولم يهد للذين يرثون الارض

من بعد اهلها ان لو نشاء اصبناهم بذنوبهم ونطبع

على قلوبهم فهم لا يسمعون تلك القرى نقص عليك

مِنْ أَنْبَائِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا

از خبرهای ایشان و هر آینه بیامد بایشان پیغامبران ایشان با دلیلها و حجتها پس نبودند

لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ

که ایمان آرند بدانچه تکذیب کرده بودند از پیش همچنین مهر می‌نهد خدای

عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ

بر دلهای کافران و نیافتیم بیشترین ایشان را از وفا

وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ

و بدرستی یافتیم بیشترین ایشان را فاسقان پس فرستادیم از پس ایشان

مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا فَانْظُرْ

موسی را با آیتهای ما بسوی فرعون و گروه وی پس ستم کردند بدان پس بنگر

كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ

چگونه بود سرانجام مفسدان و گفت موسی یا فرعون

إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ

بدرستی من پیغامبرم از پروردگار جهانیان سزاوار است بر من که نگویم

عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ

بر خدای مگر راست بدرستی آوردم بشما حجتی از پروردگار شما پس بفرست

مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ

با من فرزندان یعقوب را گفت اگر هستی آورده آیتی پس بیار

بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ

آن را اگر هستی از راستگویان پس بیفکند عصای خود پس آنگاه اژدهائی

مُبِينٌ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ قَالَ الْمَلَأُ

هویدا و بیرون کشید دست خود پس آنگاه سپید نورانی بود مر بینندگان را گفتند گروه

مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ يُرِيدُ أَنْ

از گروه فرعون بدرستی این جادوگری داناست می‌خواهد که

يُخرِجَكُم مِن أرضِكُم فَماذا تأمُرونَ قالوا أرجِه وأخاه

بیرون کند تان از زمین هاتان پس چه می فرمایید گفتند باز دار اورا و برادرش هرون را

وأرسِل فِي المدائن حاشِرين يأتوك بِكُلِّ ساحِرٍ عليم

و بفرست در شهرها گرد کنندگان تا بیارند نزدیک تو هر جادوی دانا

وجاء السَّحَرة فرعون قالوا إنَّ لنا لأجرا إن كُنّا نحن

و آمدند جادوان بنزدیک فرعون گفتند که ما را مزدی باشد اگر ما

الغالِبين قال نعم وإنّكم لمن المقرّبين قالوا يا موسى

غالب آییم گفت آری و شما از نزدیکان باشید گفتند جادوان یا موسی

إمّا أن تُلقِي وإمّا أن نكون نحن الملقين قال ألقوا

یا تو بیفکنی یا ما بیفکنیم موسی گفت شما بیفکنید

فلمّا ألقوا سحروا أعين النّاس واسترهبوهم وجاءو

چون بیفکندند جادویی کردند چشمهای مردمان را و بترسانیدند ایشان را و آوردند

بِسِحرٍ عظيم وأوحينا إلى موسى أن ألقِ عصاك فإذا

جادویی بزرگ و وحی فرستادیم به موسی که بیفکن عصای خود را پس ناگاه

هي تلقف ما يأفكون فوقع الحقّ وبطل ما كانوا

آن عصا فرو می برد آنچه دروغ ساخته بودند پس پیدا شد حق و باطل شد آنچه

يعملون فغُلبوا هنالك وانقلبوا صاغرين وأُلقي

می کردند پس مغلوب شدند آنجا و بازگشتند خوار شدگان و افکنده شدند

السَّحَرة ساجدين قالوا آمنّا بربّ العالمين ربّ

آن جادوان سجده کنان گفتند ایمان آوردیم به پروردگار جهانیان پروردگار

موسى وهرون قال فرعون آمنتم به قبل أن آذن

موسی و هرون گفت فرعون ایمان آوردید بدو پیش از آنکه دستوری دهم

لكم إنّ هذا لمكر مكرتموه في المدينة لتُخرجوا منها

شما را این مکری است که ساختید در شهر تا بیرون کنید از آن

أهلها فسوف تعلمون لأقطعن أيديكم وأرجلكم من

خلاف ثم لأصلبنكم أجمعين قالوا إنا إلى ربنا منقلبون

وما تنقم منا إلا أن آمنا بآيات ربنا لما جاءتنا ربنا

أفرغ علينا صبرا وتوفنا مسلمين وقال الملأ من قوم

فرعون أتذر موسى وقومه ليفسدوا في الأرض ويذرك

وآلهتك قال سنقتل أبناءهم ونستحيي نساءهم

وإنا

وإنا فوقهم قاهرون قال موسى لقومه استعينوا

بالله واصبروا إن الأرض لله يورثها من يشاء من عباده

والعاقبة للمتقين قالوا أوذينا من قبل أن تأتينا

ومن بعد ما جئتنا قال عسى ربكم أن يهلك

عدوكم ويستخلفكم في الأرض فينظر كيف

تعملون ولقد أخذنا آل فرعون بالسنين ونقص

مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ فَإِذَا جَاءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا

از میوه‌ها تا ایشان پند گیرند هرگاه که آمد ایشان فراخی سال و نعمت بسیار گفتند ما را این چیز واجبست ما راست

هَٰذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا

این و اگر رسیدی ایشان را قحطی و خشکی و سختی فال بد گرفتندی بموسی و کسی که با وی بودند آگاه باشید جز این نیست که

طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ وَقَالُوا

فراخی سال و تنگی ایشان از نزدیک خدای بود ولیکن بیشتر ایشان نمی‌دانستند و گفتند مر موسی را

مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

هرگاه که آری ما را از آیتی و علامتی و معجزتی تا جادویی کنی بر ما بدان پس ما ترا باور نخواهیم داشتن

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ

پس گماشتیم بر ایشان آب باران و ملخ بسیار و بر ایشان گماشتیم شپش و غوک را

وَالدَّمَ آيَاتٍ مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ

و خون را آیتهایی فصل فصل پیدا کرده پس گردن‌کشی کردند و بودند گروهی بزه‌کاران و بی‌وفا

ولما

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا

و چون واجب گشتی بر ایشان عذاب گفتندی یا موسی بخوان ای پیغامبر خدای از بهر ما خداوند خویش را بدان

عَهِدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ

عهدی که او با تو بسته است اگر ببری از ما این عذاب را باور داریم ترا

وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الرِّجْزَ

و هر آینه بفرستیم با تو فرزندان یعقوب را چون برداشتیم از ایشان عذاب را

إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بَالِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ

تا وقتی که ایشان رسیدندی بدان هم ایشان عهد بشکستندی پس کینه بکشیدیم از ایشان

فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا

پس غرقه کردیم ایشان را در دریا بدان که ایشان دروغ داشتند آیتهای ما را و گشتند

عَنْهَا غَافِلِينَ وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ

از آن غافل و بیدار کار و میراث ایشان فادان گروه دادیم یعنی گروه فرعون ایشان را ضعیف و خوار گرفته بودند

مشارق الارض ومغاربها التي باركنا فيها وتمت كلمة
ربك الحسنى على بني اسرائيل بما صبروا ودمرنا ما
كان يصنع فرعون وقومه وما كانوا يعرشون
وجاوزنا ببني اسرائيل البحر فاتوا على قوم يعكفون
على اصنام لهم قالوا يا موسى اجعل لنا الها كما لهم
الهة قال انكم قوم تجهلون ان هؤلاء متبر ما هم

فيه وباطل ما كانوا يعملون قال اغير الله ابغيكم
الها وهو فضلكم على العالمين واذ انجيناكم من ال
فرعون يسومونكم سوء العذاب يقتلون ابناءكم
ويستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم
وواعدنا موسى ثلثين ليلة واتممناها بعشر فتم ميقات
ربه اربعين ليلة وقال موسى لاخيه هرون اخلفني

قومي وأصلح ولا تتبع سبيل المفسدين ولما جاء موسى

لميقاتنا وكلمه ربه قال رب أرني أنظر إليك قال لن

تراني ولكن انظر إلى الجبل فإن استقر مكانه فسوف

تراني فلما تجلى ربه للجبل جعله دكا وخر موسى صعقا

فلما أفاق قال سبحانك تبت إليك وأنا أول المؤمنين

قال يا موسى إني اصطفيتك على الناس برسالاتي

وبكلامي

وبكلامي فخذ ما آتيتك وكن من الشاكرين وكتبنا له في

الألواح من كل شيء موعظة وتفصيلا لكل شيء فخذها

بقوة وأمر قومك يأخذوا بأحسنها سأوريكم

دار الفاسقين سأصرف عن آياتي الذين يتكبرون

في الأرض بغير الحق وإن يروا كل آية لا يؤمنوا بها وإن

يروا سبيل الرشد لا يتخذوه سبيلا وإن يروا سبيل

الغي يتخذوه سبيلا ذلك بأنهم كذبوا بآياتنا وكانوا

عنها غافلين والذين كذبوا بآياتنا ولقاء الآخرة

حبطت أعمالهم هل يجزون إلا ما كانوا يعملون

واتخذ قوم موسى من بعده من حليهم عجلا جسدا

له خوار ألم يروا أنه لا يكلمهم ولا يهديهم سبيلا

اتخذوه وكانوا ظالمين ولما سقط في أيديهم

ورأوا

ورأوا أنهم قد ضلوا قالوا لئن لم يرحمنا ربنا ويغفر لنا

لنكونن من الخاسرين ولما رجع موسى إلى قومه

غضبان أسفا قال بئسما خلفتموني من بعدي أعجلتم

أمر ربكم وألقى الألواح وأخذ برأس أخيه يجره إليه

قال ابن أم إن القوم استضعفوني وكادوا يقتلونني

فلا تشمت بي الأعداء ولا تجعلني مع القوم الظالمين

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ

أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ

مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ

رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى

الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَفِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ

لِلَّذِينَ

لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ

رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ

شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِيَّايَ أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ

السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ

تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا

هُدْنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي

توبه کردیم گفت خدای عذاب خود فا برسانم وهلاک کنم آن کسی را که خواهم از ان اورحمت

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ

فا بنویسم آن کسانی را که پرهیز کنند وبدهند

الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ

زکوة فریضه وآن کسانی را کایشان بر ویده باشند آن کسانی که پیروی کنند این پیغامبر

النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَاةِ

این پیغامبر آن پیغامبر که نبشته نزدیک ایشان اندر توریت

وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ

او انجیل می فرماید ایشان بتوحید و باز دارد از کفر

وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ

وحلال کند ایشان را پاکیها وحرام کند برایشان پلیدیها وفرو نهد از ایشان

إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا

بارگران وبندها که بود برایشان پس آن کسانی که بگرویدند

بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ

بوی وبا بزرگ داشتند ویاری کردند اورا وپیروی کردند نوری را که فرستادند با وی

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ

ایشان ایشانند رستگاران بگوی ای مردمان من پیغامبر

اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

خدای ام بشما همه آن خدای که او راست پادشاهی آسمانها وزمین

لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ

نیست خدای مگر او زنده کند وبمیراند پس بگروید بخدای وپیغامبر

النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ

آن پیغامبر نا نبشتهکار آن پیغامبر که بگرود بخدای و بکلمات او وپیروی کنید اورا تا شما

تهتدون ومن قوم موسى امة يهدون بالحق وبه يعدلون

وقطعناهم اثنتى عشرة اسباطا امما واوحينا الى

موسى اذ استسقيه قومه ان اضرب بعصاك الحجر

فانبجست منه اثنتا عشرة عينا قد علم كل اناس

مشربهم وظللنا عليهم الغمام وانزلنا عليهم المن

والسلوى كلوا من طيبات ما رزقناكم وما ظلمونا

ولكن

ولكن كانوا انفسهم يظلمون واذ قيل لهم اسكنوا هذه

القرية وكلوا منها حيث شئتم وقولوا حطة وادخلوا

الباب سجدا نغفر لكم خطيئاتكم سنزيد المحسنين

فبدل الذين ظلموا منهم قولا غير الذى قيل لهم

فارسلنا عليهم رجزا من السماء بما كانوا يظلمون وسئلهم

عن القرية التى كانت حاضرة البحر اذ يعدون فى

السبت اذ تأتيهم حيتانهم يوم سبتهم شرعا ويوم
روز شنبه ماهی و غوک — آن وقت که می آمدندشان — ماهیانشان — روز — شنبه شان — جمله جمله از میان آب — و آن روز

لا يسبتون لا تأتيهم كذلك نبلوهم بما كانوا يفسقون
که شنبه نمیکردندی — نیامدندی شان — همچنین — آزمایش کردیم شان — بدانکی — ایشان — فسق و معصیت و نافرمانی می کردند

واذ قالت امة منهم لم تعظون قوما الله مهلكهم
و آن وقت که — گفتند — گروهی — از ایشان — چرا — پند دهید — گروهی را — که خدای — هلاک خواهد کردشان

او معذبهم عذابا شديدا قالوا معذرة الى ربكم
یا — عذاب خواهد کردشان — عذابی — سخت — گفتند این پند دادن ما عذریست — بنزدیک — آفریدگار شما

ولعلهم يتقون فلما نسوا ما ذكروا به انجينا الذين ينهون
و تا ایشان — بپرهیزند از صید ماهی — چون — فراموش کردند — آنچه — پند داده بودند — نجات دادیم آن کسها را — که — نهی می کردند

عن السوء واخذنا الذين ظلموا بعذاب بئيس بما كانوا
از ماهی گرفتن روز شنبه — و بگرفتیم آن کسها را — که ستم کردند — بعذابی — سخت — بدانکی — ایشان

يفسقون فلما عتوا عما نهوا عنه قلنا لهم كونوا
نافرمانی و فسق می کردند — چون — گردن کشی کردند — از آن که نهی کردند — گفتیم — ایشان را — بباشید

قردة خاسئين واذ تأذن ربك ليبعثن عليهم الى يوم
بوزینگان — خوار — و آن وقت که — آگاه کرد — آفریدگار تو — بفرستد — بر ایشان — تا روز

القيامة من يسومهم سوء العذاب ان ربك لسريع
رستاخیز — کسی که — عذاب کند ایشان را — سخت ترین — عذابی — که — آفریدگار تو — زود

العقاب وانه لغفور رحيم وقطعناهم في الارض
عقوبتست — و وی — آمرزگار — بخشاینده است — و پراکنده کردیم شان — در — زمین

امما منهم الصالحون ومنهم دون ذلك وبلوناهم
گروه گروه — از ایشان — نیکوکارانند — و از ایشان — فروتر از آن — و آزمودیم شان

بالحسنات والسيئات لعلهم يرجعون فخلف من بعدهم
بنیکیها — و بدیها — تا ایشان — باز گردند — پس بماندند — از پس ایشان

خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ

سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ

عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ

وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالدَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ

أَفَلَا تَعْقِلُونَ وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا

الصَّلَوٰةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ

فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آ

تَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ وَإِذْ

أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ

وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى

شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا

غَافِلِينَ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا

ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ وَكَذَلِكَ

فرزندان او بودند از پس ایشان آیا هلاک کنی ما را بدانچه کردند کافران و مشرکان و همچنین

نُفَصِّلُ الْآيَاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي

آیتهای قرآن را و بود که ایشان باز گردند بخوان بر ایشان یا محمد خبر آن کس که

آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ

بدادیم او را آیتهای خویش را بیرون آمد از آن در پی او رفت دیو

فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ

گشت از گمراهان و اگر خواستیمی برداشتیمی او را بدان و لیکن او

أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ

میل کرد بزمین و در پی رفت هوای خویش را مثل او چون مثل سگ است

إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ

اگر حمله بری بر وی زبان از دهن او آویخته دارد یا دست بداری زبان از دهن آویخته دارد این است مثل

القوم

الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ

آن مردمان که دروغ داشتند آیتهای ما را برخوان قصه را بر ایشان بود که ایشان

يَتَفَكَّرُونَ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا

اندیشه کنند بد است مثل آن گروه که دروغ داشتند آیتهای ما را

وَأَنْفُسَهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِي

و بر خویشتن ستم کردند هر که را راه نماید خدای او است راه یافته

وَمَنْ يُضْلِلْ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ

و هر که را گمراه کند ایشان اند زیانکاران و بیافریدیم دوزخ را

كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ

بسیاری از پریان و مردمان ایشان را دلها است که نه دریابند بدان و ایشان را

أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ

چشمها است که نه بینند بدان و ایشان را گوشها است که نه شنوند بدان ایشان

كالأنعام بل هم أضل أولئك هم الغافلون ولله الأسماء
الحسنى فادعوه بها وذروا الذين يلحدون في أسمائه
سيجزون ما كانوا يعملون وممن خلقنا أمة يهدون بالحق
وبه يعدلون والذين كذبوا بآياتنا سنستدرجهم
من حيث لا يعلمون وأملي لهم إن كيدي متين أولم
يتفكروا ما بصاحبهم من جنة إن هو إلا نذير مبين

أولم

أولم ينظروا في ملكوت السماوات والأرض وما خلق الله
من شيء وأن عسى أن يكون قد اقترب أجلهم فبأي حديث
بعده يؤمنون من يضلل الله فلا هادي له ويذرهم
في طغيانهم يعمهون يسألونك عن الساعة أيان
مرساها قل إنما علمها عند ربي لا يجليها لوقتها
إلا هو ثقلت في السماوات والأرض لا تأتيكم إلا بغتة

يسألونك كأنك حفي عنها قل إنما علمها عند الله

ولكن أكثر الناس لا يعلمون قل لا أملك لنفسي نفعا

ولا ضرا إلا ما شاء الله ولو كنت أعلم الغيب

لاستكثرت من الخير وما مسني السوء إن أنا إلا

نذير وبشير لقوم يؤمنون هو الذي خلقكم من نفس

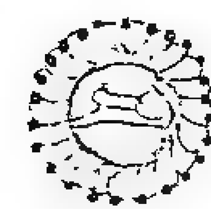
واحدة وجعل منها زوجها ليسكن إليها فلما

تغشاها حملت حملا خفيفا فمرت به فلما أثقلت

دعوا الله ربهما لئن آتيتنا صالحا لنكونن من الشاكرين

فلما آتاهما صالحا جعلا له شركاء فيما آتاهما فتعالى

الله عما يشركون أيشركون ما لا يخلق شيئا وهم

يخلقون ولا يستطيعون لهم نصرا ولا أنفسهم

ينصرون وإن تدعوهم إلى الهدى لا يتبعوكم سواء

عليكم أدعوتموهم أم أنتم صامتون إن الذين تدعون

من دون الله عباد أمثالكم فادعوهم فليستجيبوا

لكم إن كنتم صادقين ألهم أرجل يمشون بها أم لهم

بدان هم چون شما

أيد يبطشون بها أم لهم أعين يبصرون بها أم لهم

آذان يسمعون بها قل ادعوا شركاءكم ثم كيدون

فلا تنظرون إن وليي الله الذي نزل الكتاب وهو

يتولى

يتولى الصالحين والذين تدعون من دونه لا يستطيعون

نصركم ولا أنفسهم ينصرون وإن تدعوهم إلى الهدى

لا يسمعوا وتراهم ينظرون إليك وهم لا يبصرون

خذ العفو وأمر بالعرف وأعرض عن الجاهلين

وإما ينزغنك من الشيطان نزغ فاستعذ بالله

إنه سميع عليم إن الذين اتقوا إذا مسهم طائف

من الشيطان تذكروا فاذا هم مبصرون واخوانهم

يمدونهم في الغي ثم لا يقصرون واذا لم تاتهم باية

قالوا لولا اجتبيتها قل انما اتبع ما يوحى الي من

ربي هذا بصائر من ربكم وهدى ورحمة لقوم يؤمنون

واذا قرئ القران فاستمعوا له وانصتوا لعلكم

ترحمون واذكر ربك في نفسك تضرعا وخيفة ودون

الجهر من القول بالغدو والاصال ولا تكن من الغافلين

ان الذين عند ربك لا يستكبرون عن عبادته

ويسبحونه وله يسجدون

الانفال

بسم الله الرحمن الرحيم

يسالونك عن الانفال قل الانفال لله والرسول

فاتقوا الله واصلحوا ذات بينكم واطيعوا الله

ورسوله ان كنتم مؤمنين انما المؤمنون الذين اذا

ذكر الله وجلت قلوبهم واذا تليت عليهم آياته

زادتهم ايمانا وعلى ربهم يتوكلون الذين يقيمون

الصلوة ومما رزقناهم ينفقون اولئك هم المؤمنون

حقا لهم درجات عند ربهم ومغفرة ورزق كريم

كما اخرجك ربك من بيتك بالحق وان فريقا من المؤمنين

لكارهون يجادلونك في الحق بعد ما تبين كانما يساقون

الى الموت وهم ينظرون واذ يعدكم الله احدى

الطائفتين انها لكم وتودون ان غير ذات الشوكة

تكون لكم ويريد الله ان يحق الحق بكلماته

ويقطع دابر الكافرين ليحق الحق ويبطل الباطل ولو

كره المجرمون اذ تستغيثون ربكم فاستجاب لكم انى

ممدكم بالف من الملئكة مردفين وما جعله الله

الا بشرى ولتطمئن به قلوبكم وما النصر الا من

عند الله ان الله عزيز حكيم اذ يغشيكم النعاس

امنة منه وينزل عليكم من السماء ماء ليطهركم

به ويذهب عنكم رجز الشيطان وليربط على

قلوبكم ويثبت به الاقدام اذ يوحى ربك الى الملئكة

انى معكم فثبتوا الذين آمنوا سالقى فى قلوب الذين

كفروا الرعب فاضربوا فوق الاعناق واضربوا

منهم كل بنان ذلك بانهم شاقوا الله ورسوله

ومن يشاقق الله ورسوله فان الله شديد العقاب

ذلكم فذوقوه وان للكافرين عذاب النار يا ايها

الذين آمنوا اذا لقيتم الذين كفروا زحفا فلا

تولوهم الادبار ومن يولهم يومئذ دبره الا

متحرفا لقتال او متحيزا الى فئة فقد باء بغضب

من الله ومأواه جهنم وبئس المصير فلم تقتلوهم

ولكن الله قتلهم وما رميت اذ رميت ولكن

الله رمى وليبلي المؤمنين منه بلاء حسنا ان الله سميع

عليم ذلكم وان الله موهن كيد الكافرين ان تستفتحوا

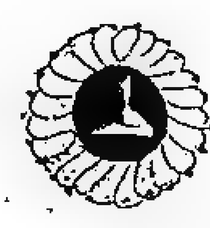
فقد جاءكم الفتح وان تنتهوا فهو خير لكم

وان تعودوا نعد ولن تغني عنكم فئتكم شيئا ولو

كثرت وان الله مع المؤمنين يا ايها الذين آمنوا

اطيعوا الله ورسوله ولا تولوا عنه وانتم

تسمعون ولا تكونوا كالذين قالوا سمعنا وهم لا

يسمعون ان شر الدواب عند الله الصم البكم

الذين لا يعقلون ولو علم الله فيهم خيرا لاسمعهم

ولو اسمعهم لتولوا وهم معرضون

يا ايها الذين آمنوا استجيبوا لله وللرسول اذا

دعاكم لما يحييكم واعلموا ان الله يحول بين

المرء وقلبه وانه اليه تحشرون واتقوا فتنة لا

تصيبن الذين ظلموا منكم خاصة واعلموا ان الله

شديد العقاب واذكروا اذ انتم قليل مستضعفون

في الارض تخافون ان يتخطفكم الناس فآواكم

وايدكم بنصره ورزقكم من الطيبات لعلكم

تشكرون يا ايها الذين آمنوا لا تخونوا الله

والرسول وتخونوا اماناتكم وانتم تعلمون

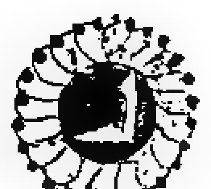
واعلموا انما اموالكم واولادكم فتنة وان الله

عنده اجر عظيم يا ايها الذين آمنوا ان تتقوا ا

لله يجعل لكم فرقانا ويكفر عنكم سيئاتكم

ويغفر لكم والله ذو الفضل العظيم واذ يمكر

بك الذين كفروا ليثبتوك او يقتلوك او يخرجوك

 ويمكرون ويمكر الله والله خير الماكرين واذا

تتلى عليهم آياتنا قالوا قد سمعنا لو نشاء لقلنا مثل هذا

ان هذا الا اساطير الاولين واذ قالوا اللهم ان كان

هذا هو الحق من عندك فامطر علينا حجارة من

السماء او ائتنا بعذاب اليم وما كان الله ليعذبهم

وانت فيهم وما كان الله معذبهم وهم يستغفرون

وما لهم الا يعذبهم الله وهم يصدون عن المسجد

الحرام وما كانوا أولياءه إن أولياؤه إلا المتقون ولكن

أكثرهم لا يعلمون وما كان صلاتهم عند البيت إلا مكاء

وتصدية فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون إن

الذين كفروا ينفقون أموالهم ليصدوا عن سبيل

الله فسينفقونها ثم تكون عليهم حسرة ثم

يغلبون والذين كفروا إلى جهنم يحشرون ليميز

الله الخبيث من الطيب ويجعل الخبيث بعضه على

بعض فيركمه جميعا فيجعله في جهنم أولئك هم

الخاسرون قل للذين كفروا إن ينتهوا يغفر لهم ما

قد سلف وإن يعودوا فقد مضت سنت الأولين

وقاتلوهم حتى لا تكون فتنة ويكون الدين كله

لله فإن انتهوا فإن الله بما يعملون بصير وإن تولوا

فَاعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ مَوْلٰيكُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيرُ وَاعْلَمُوا

اَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَاَنَّ لِلّٰهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي

الْقُرْبٰى وَالْيَتَامٰى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ اِنْ كُنْتُمْ

اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ

الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ

الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوٰى وَالرَّكْبُ اَسْفَلَ

مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلٰكِنْ

لِيَقْضِيَ اللّٰهُ اَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ

بَيِّنَةٍ وَيَحْيٰى مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَاِنَّ اللّٰهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ

اِذْ يُرِيكَهُمُ اللّٰهُ فِي مَنَامِكَ قَلِيلًا وَلَوْ اَرٰيكَهُمْ

كَثِيرًا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ

سَلَّمَ اِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ وَاِذْ يُرِيكُمُوهُمْ

إذ التقيتم في أعينكم قليلا ويقللكم في أعينهم

ليقضي الله أمرا كان مفعولا وإلى الله ترجع الأمور

يا أيها الذين آمنوا إذا لقيتم فئة فاثبتوا واذكروا

الله كثيرا لعلكم تفلحون وأطيعوا الله ورسوله

ولا تنازعوا فتفشلوا وتذهب ريحكم واصبروا

إن الله مع الصابرين ولا تكونوا كالذين خرجوا

من ديارهم بطرا ورئاء الناس ويصدون عن سبيل

الله والله بما يعملون محيط وإذ زين لهم الشيطان

أعمالهم وقال لا غالب لكم اليوم من الناس وإني

جار لكم فلما تراءت الفئتان نكص على عقبيه وقال

إني بريء منكم إني أرى ما لا ترون إني أخاف الله

والله شديد العقاب إذ يقول المنافقون والذين

في قلوبهم مرض غر هؤلاء دينهم ومن يتوكل على الله

دلهاشان بیماری شک و خلاف و نفاق بود غره کرد این‌ها را دین ایشان و هر که توکل کند بر خدای

فإن الله عزيز حكيم ولو ترى إذ يتوفى الذين كفروا

خدای ‌ی بی‌همتاست حکیمست و اگر ببینی آن وقت که جان می‌ستانند کافران را

الملائكة يضربون وجوههم وأدبارهم وذوقوا

فریشتگان می‌زنند روی‌هاشان و پشتهاشان و می‌گویند بچشید

عذاب الحريق ذلك بما قدمت أيديكم وأن الله

عذاب سوزان آن عذاب بدان است که پیش فرستاد دستهای شما و خدای

ليس بظلام للعبيد كدأب آل فرعون والذين من

نیست ستمکار بندگان را همچنان که گروه فرعون کردند و آنها که

قبلهم كفروا بآيات الله فأخذهم الله بذنوبهم

پیش ایشان بودند کافر شدند بکتاب خدای و فرو گرفت ایشان را خدای بگناهان‌شان

إن الله قوي شديد العقاب ذلك بأن الله لم يك

خدای قویست سخت عذابست آن عذاب بدانست که خدای نبود

مغيرا نعمة أنعمها على قوم حتى يغيروا ما بأنفسهم

که بگرداند نعمتی که داده است بر گروهی تا بگردانند آنچه در تنهای ایشانست

وأن الله سميع عليم كدأب آل فرعون والذين

و خدای شنواست داناست همچنان که گروه فرعون کردند و آنها که

من قبلهم كذبوا بآيات ربهم فأهلكناهم بذنوبهم

پیش از ایشان بودند دروغ داشتند کتاب خدای‌شان را هلاک کردیم‌شان بگناهانشان

وأغرقنا آل فرعون وكل كانوا ظالمين إن شر

و غرق کردیم گروه فرعون را و همه بودند ستمکاران بتر

الدواب عند الله الذين كفروا فهم لا يؤمنون

جنبندگان نزدیک خدای کافرانند ایشان نگروند

الذين عاهدت منهم ثم ينقضون عهدهم في كل
مرة وهم لا يتقون فاما تثقفنهم في الحرب فشرد
بهم من خلفهم لعلهم يذكرون واما تخافن من قوم
خيانة فانبذ اليهم على سواء ان الله لا يحب
الخائنين ولا يحسبن الذين كفروا سبقوا انهم
لا يعجزون واعدوا لهم ما استطعتم من قوة

ومن

ومن رباط الخيل ترهبون به عدو الله وعدوكم
وآخرين من دونهم لا تعلمونهم الله يعلمهم وما تنفقوا
من شيء في سبيل الله يوف اليكم وانتم لا تظلمون
وان جنحوا للسلم فاجنح لها وتوكل على الله انه
هو السميع العليم وان يريدوا ان يخدعوك
فان حسبك الله هو الذي ايدك بنصره

وبالمؤمنين وألف بين قلوبهم لو أنفقت ما في الأرض
او مومنان باران واوس وخزرج — او ساخت کار بکرد — دلهای ایشان با یک دیگر — هرچه در زمین

جميعا ما ألفت بين قلوبهم ولكن الله ألف بينهم
جمله — ساخت کار نکردی — دلهای ایشان و ایک دیگر — خدای — ساخت کار کرد ایشان را

إنه عزيز حكيم يا أيها النبي حسبك الله ومن
حقا که وی — ای پیغامبر — خدای بسنده است

اتبعك من المؤمنين يا أيها النبي حرض المؤمنين
متابعت کردند — از مومنان — ای پیغامبر — مومنان را

على القتال إن يكن منكم عشرون صابرون يغلبوا
بر کارزار — اگر بود — از شما — بیست مرد — مومنان شکیبا — ایشان غلبه کنند

مائتين وإن يكن منكم مائة يغلبوا ألفا من
دویست — و اگر بود — از شما — صد مرد — غلبه کنند — هزار مرد را — دویست کافر را

الذين كفروا بأنهم قوم لا يفقهون الآن خفف
آنکه کافر شدند — کافران او به آنکه — گروهی اند — که نمی دانند — اکنون سبک کرد

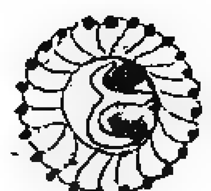
الله عنكم وعلم أن فيكم ضعفا فإن يكن منكم
خدای — از شما — و دانست — اندر شما — سستی و ضعیفی — اگر بود — از شما

مائة صابرة يغلبوا مائتين وإن يكن منكم ألف
صد مرد — صبر کننده و شکیبا — غلبه کنند — دویست — اگر بود — از شما — هزار مرد

يغلبوا ألفين بإذن الله والله مع الصابرين ما كان
غلبه کنند — دو هزار کافر را — بفرمان خدای — و خدای — با صابران و شکیبایان است — نه سزا بود

لنبي أن يكون له أسرى حتى يثخن في الأرض تريدون
هیچ پیغامبر را — که بود وی را — اسیران از کافران — تا — غلبه نکرد — در زمین — میخواهید شما

عرض الدنيا والله يريد الآخرة والله عزيز حكيم
کالای این جهان — و خدای — میخواهد — آخرت — و خدای — قوی است — حکیم

لولا كتاب من الله سبق لمسكم فيما اخذتم عذاب
عظيم فكلوا مما غنمتم حلالا طيبا واتقوا الله

ان الله غفور رحيم يا ايها النبي قل لمن في ايديكم
من الاسرى ان يعلم الله في قلوبكم خيرا يؤتكم
خيرا مما اخذ منكم ويغفر لكم والله غفور
رحيم وان يريدوا خيانتك فقد خانوا الله من قبل

فامكن

فامكن منهم والله عليم حكيم ان الذين امنوا وهاجروا
وجاهدوا باموالهم وانفسهم في سبيل الله والذين
اووا ونصروا اولئك بعضهم اولياء بعض والذين امنوا
ولم يهاجروا ما لكم من ولايتهم من شيء حتى
يهاجروا وان استنصروكم في الدين فعليكم النصر
الا على قوم بينكم وبينهم ميثاق والله بما تعملون

بنصر والذين كفروا بعضهم أولياء بعض الا تفعلوه

داناو بیناست — و آنکه کافران اند ایشان مهربانان یکدیگر اند اگر نکنید چنین

تكن فتنة في الارض وفساد كبير والذين آمنوا

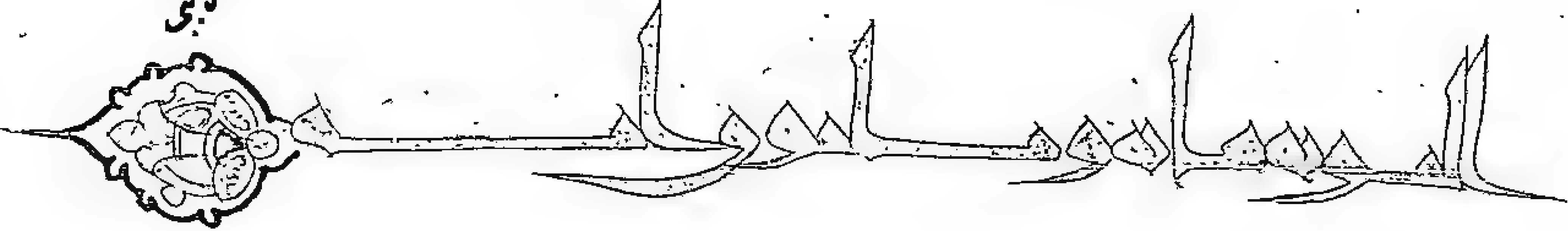
وهاجروا وجاهدوا في سبيل الله والذين آووا

ونصروا أولئك هم المؤمنون حقا لهم مغفرة

ورزق كريم والذين آمنوا من بعد وهاجروا

وجاهدوا معكم فأولئك منكم وأولوا الارحام

بعضهم أولى ببعض في كتاب الله إن الله بكل شيء عليم

براءة من الله ورسوله إلى الذين عاهدتم من المشركين

فسيحوا في الارض أربعة أشهر واعلموا أنكم

غير معجزي الله وأن الله مخزي الكافرين وأذان

من الله ورسوله إلى الناس يوم الحج الاكبر

أَنَّ اللَّهَ بَرِيٓءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِن تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ
لَّكُمْ وَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوٓا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ
وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدتُّم
مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنقُصُوكُمْ شَيْـًٔا وَلَمْ يُظَاهِرُوا
عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُّوٓا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ

فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ
وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِن تَابُوا
وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُا الزَّكَوٰةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَإِنْ أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ
فَأَجِرْهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَٰلِكَ
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَّا يَعْلَمُونَ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ

عِندَ اللّهِ وَعِندَ رَسُولِهِ اِلّا الَّذِينَ عاهَدتُّم عِندَ المَسجِدِ

نزدیک خدای و نزدیک پیغامبر او مگر آنکسها که عهد کردید با ایشان نزدیک مسجد

الحَرامِ فَمَا استَقامُوا لَكُم فَاستَقِيمُوا لَهُم اِنَّ

حرام پس تا ایشان عهد و وفا راست باشند شما عهد و وفا راست باشید مر ایشان را بدرستی که

اللّهَ يُحِبُّ المُتَّقِينَ كَيفَ وَاِن يَظهَرُوا عَلَيكُم لا

خدای دوست دارد پرهیزکاران را چگونه و اگر ظفر یابند بر شما نه

يَرقُبُوا فِيكُم اِلًّا وَلا ذِمَّةً يُرضُونَكُم بِاَفواهِهِم

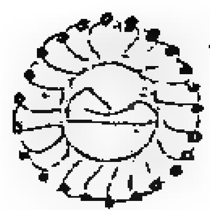
نگه دارند در شما خویشی و نه عهد خشنود می کنند شما را بسخنهاشان و زفانهاشان

وَتَأبى قُلُوبُهُم وَاَكثَرُهُم فاسِقُونَ اِشتَرَوا بِاياتِ

و وا می زند دلهای ایشان و بیشتر ایشان بیرون شوندگانند بخریدند بنشانهای

اللّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَن سَبِيلِهِ اِنَّهُم ساءَ ما كانُوا

خدای بهای اندک پس باز داشتند از راه او بدرستی که ایشان بد است آنچه بودند

يَعمَلُونَ لا يَرقُبُونَ فِي مُؤمِنٍ اِلًّا وَلا ذِمَّةً وَاُولئِكَ هُمُ

که می کردند نگه نمی دارند در مؤمنی خویشی و نه عهد و ایشان

المُعتَدُونَ فَاِن تابُوا وَاَقامُوا الصَّلوةَ وَاتَوُا الزَّكوةَ

از حد گذرندگانند پس اگر توبه کنند و بپای دارند نماز و بدهند زکوة

فَاِخوانُكُم فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الاياتِ لِقَومٍ يَعلَمُونَ

پس برادران شما اند در دین و پیدا می کنیم نشانها را گروهی را که می دانند

وَاِن نَكَثُوا اَيمانَهُم مِن بَعدِ عَهدِهِم وَطَعَنُوا فِي

و اگر بشکنند سوگندان ایشان از پس عهد ایشان و طعنه زنند در

دِينِكُم فَقاتِلُوا اَئِمَّةَ الكُفرِ اِنَّهُم لا اَيمانَ لَهُم

دین شما پس کارزار کنید با پیشوایان کافری بدرستی که ایشان سوگندان نیست ایشان را

لَعَلَّهُم يَنتَهُونَ اَلا تُقاتِلُونَ قَومًا نَكَثُوا اَيمانَهُم وَهَمُّوا

تا ایشان باز ایستند آیا کارزار نمی کنید گروهی را که بشکستند سوگندان ایشان و قصد کردند

یعملون

بإخراج الرسول وهم بدؤكم أول مرة أتخشونهم

فالله أحق أن تخشوه إن كنتم مؤمنين قاتلوهم

يعذبهم الله بأيديكم ويخزهم وينصركم عليهم

ويشف صدور قوم مؤمنين ويذهب غيظ قلوبهم

ويتوب الله على من يشاء والله عليم حكيم أم حسبتم

أن تتركوا ولما يعلم الله الذين جاهدوا منكم ولم

يتخذوا من دون الله ولا رسوله ولا المؤمنين وليجة

والله خبير بما تعملون ما كان للمشركين أن يعمروا

مساجد الله شاهدين على أنفسهم بالكفر أولئك

حبطت أعمالهم وفي النار هم خالدون إنما يعمر

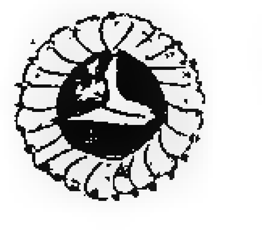
مساجد الله من آمن بالله واليوم الآخر وأقام

الصلوة وآتى الزكوة ولم يخش إلا الله فعسى

اولئك ان يكونوا من المهتدين اجعلتم سقاية الحاج

وعمارة المسجد الحرام كمن آمن بالله واليوم

الآخر وجاهد في سبيل الله لا يستوون عند الله

والله لا يهدي القوم الظالمين الذين آمنوا وهاجروا

وجاهدوا في سبيل الله باموالهم وانفسهم اعظم

درجة عند الله واولئك هم الفائزون يبشرهم

ربهم برحمة منه ورضوان وجنات لهم فيها نعيم

مقيم خالدين فيها ابدا ان الله عنده اجر عظيم

يا ايها الذين آمنوا لا تتخذوا آباءكم واخوانكم

اولياء ان استحبوا الكفر على الايمان ومن يتولهم

منكم فاولئك هم الظالمون قل ان كان آباؤكم

وابناؤكم واخوانكم وازواجكم وعشيرتكم

وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا

وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ

وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللّٰهُ بِأَمْرِهِ

وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ

فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ

فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا

رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ثُمَّ أَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ

رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ثُمَّ يَتُوبُ اللّٰهُ

مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَا أَيُّهَا

الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ

الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَٰذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ

يغنيكم الله من فضله إن شاء إن الله عليم حكيم قاتلوا

الذين لا يؤمنون بالله ولا باليوم الآخر ولا يحرمون

ما حرم الله ورسوله ولا يدينون دين الحق من

الذين أوتوا الكتاب حتى يعطوا الجزية عن يد وهم

صاغرون وقالت اليهود عزير ابن الله وقالت

النصارى المسيح ابن الله ذلك قولهم بأفواههم

يضاهون

يضاهون قول الذين كفروا من قبل قاتلهم الله

أنى يؤفكون اتخذوا أحبارهم ورهبانهم أربابا

من دون الله والمسيح ابن مريم وما أمروا إلا

ليعبدوا إلها واحدا لا إله إلا هو سبحانه عما

يشركون يريدون أن يطفئوا نور الله بأفواههم

ويأبى الله إلا أن يتم نوره ولو كره الكافرون

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ

عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ

أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ يَوْمَ يُحْمَىٰ

عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ

وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا

كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ

اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا

تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا

يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ إِنَّمَا

النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ

عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا لِيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ

اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوءُ أَعْمَالِهِمْ

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ

فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ إِلَّا

تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا

غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا

ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ

إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ

لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ

اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ انْفِرُوا خِفَافًا

وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا

وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ

وسيحلفون

وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ

أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ

أَذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

وارتابت قلوبهم فهم في ريبهم يترددون ولو أرادوا

الخروج لأعدوا له عدة ولكن كره الله

انبعاثهم فثبطهم وقيل اقعدوا مع القاعدين لو

خرجوا فيكم ما زادوكم إلا خبالا ولأوضعوا

خلالكم يبغونكم الفتنة وفيكم سماعون لهم

والله عليم بالظالمين لقد ابتغوا الفتنة من قبل

وقلبوا لك الأمور حتى جاء الحق وظهر أمر الله وهم

كارهون ومنهم من يقول ائذن لي ولا تفتني ألا

في الفتنة سقطوا وإن جهنم لمحيطة بالكافرين

إن تصبك حسنة تسؤهم وإن تصبك مصيبة

يقولوا قد أخذنا أمرنا من قبل ويتولوا وهم

فرحون قل لن يصيبنا إلا ما كتب الله لنا هو مولانا

وَعَلَى اللهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى

الْحُسْنَيَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمُ اللهُ بِعَذَابٍ مِنْ

عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ قُلْ

أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَّلَ مِنْكُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ

قَوْمًا فَاسِقِينَ وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ

إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللهِ وَبِرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَوةَ

الا

إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ فَلَا تُعْجِبْكَ

أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا

فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ وَيَحْلِفُونَ

بِاللهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ

لَوْ يَجِدُونَ مَلْجَأً أَوْ مَغَارَاتٍ أَوْ مُدَّخَلًا لَوَلَّوْا إِلَيْهِ

وَهُمْ يَجْمَحُونَ وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا

أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطَوْا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ

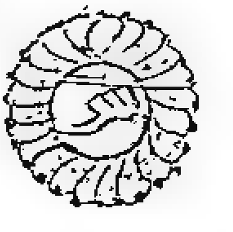
اگر بدهند ایشان را از آن صدقها خشنود شوند و خشم گیرند · ایشان خشم گیرند · هم ایشان · وا گر نه · ندهند ایشان را از آن صدقها

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا

و اگر ایشان خشنود شدندی بدانچه داده است ایشان را خدای و پیغامبر او از صدقها · و گفتندی · بسنده است ما را

اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ

خدای · زود بدهد ما را خدای · از فضل و روزی و نعمت خویش · و پیغامبر او · ما بخدای

رَاغِبُونَ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ

خواهیم · صدقها · درویشان · و درویشان که بدین حاجت دارند · و کارکنان

عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي

بر آن · و آنها که · دلهای ایشان · و آزاد کردن بندگان · و وامداران · و در

سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

سبیل و راه خدای · و راه گذریان · واجب کرده از خدای · و خدای داناست

حکیم

حَكِيمٌ وَمِنْهُمُ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ

و از منافقان کسانی اند که می رنجانند پیغامبر را · و میگویند او گوش است

قُلْ أُذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ

بگو گوش نیکی است شما را · بگرود بخدای · و باور دارد مؤمنان را · و بخشایش است

لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ

آن را که ایمان آوردند از شما · و آنها که می رنجانند پیغامبر خدای را · ایشان را

عَذَابٌ أَلِيمٌ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضُوكُمْ وَاللَّهُ

عذابی دردناک · سوگند میخورند بخدای · شما را · تا خشنود کنند شما را · و خدای

وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرْضُوهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ أَلَمْ

و پیغامبر او سزاوارتر · که خشنود کنند او را · اگر هستند گروندگان · آیا

يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ

ندانستند · که هر که خلاف کند خدای و پیغامبر او را · پس او را آتش دوزخ بود

خالدا فيها ذلك الخزي العظيم يحذر المنافقون أن

جاوید اندران دوزخ باشند — آنست عذابی بزرگ — می ترسند منافقان

تنزل عليهم سورة تنبئهم بما في قلوبهم قل استهزءوا

فرو فرستاده شود برایشان — که آگاه کند ایشان را — بگوی یا محمد — افسوس کنید

إن الله مخرج ما تحذرون ولئن سألتهم ليقولن إنما

که خدای — آشکارا کننده — آنچه می ترسید — و اگر بپرسی از ایشان — گویند جز این نیست

كنا نخوض ونلعب قل أبالله وآياته ورسوله كنتم

بودیم — بازی می کردیم — بگوی یا محمد — بخدای — و آیات او — و پیغامبر او — شما

تستهزءون لا تعتذروا قد كفرتم بعد إيمانكم

افسوس می کردید — عذر میارید — کافر گشتید — از پس ایمان آوردن تان

إن نعف عن طائفة منكم نعذب طائفة بأنهم كانوا

اگر عفو کنیم — از گروهی — از شما — عذاب کنیم گروهی را — بدان که ایشان بودند

الموج من كل مكان وظنوا أنهم أحيط بهم دعوا

موج — از — هر جایگاهی — و بیقین بدانند — که بایشان را — هلاک کنند — خوانند

الله مخلصين له الدين لئن أنجيتنا من هذه لنكونن

خدای را — خالص کنندگان — مر او را — دین را — اگر برهانی ما را — از این — هر آینه باشیم

من الشاكرين فلما أنجاهم إذا هم يبغون في الأرض

از شکر کنندگان — چون برهانید ایشان را — ایشان — ستم کنند — در زمین

بغير الحق يا أيها الناس إنما بغيكم على أنفسكم متاع

بنا حق — ای مردمان — جز این نیست — ستم شما — بر خویشتن شما — برخورداری

الحياة الدنيا ثم إلينا مرجعكم فننبئكم بما كنتم

زندگانی — این جهان — پس بسوی ما — بازگشت شما — آگاه کنیم شما را — بدانچه بودید

تعملون إنما مثل الحياة الدنيا كماء أنزلناه

می کردید — جز این نیست — مثل — زندگانی — این جهان — چون آب — فرو فرستادیم آن را

مِنَ السَّمَآءِ فَاخْتَلَطَ بِهٖ نَبَاتُ الْاَرْضِ مِمَّا يَاْكُلُ النَّاسُ

از آسمان اندر آمیزد گیاه زمین از آنچه خورند مردمان

والْاَنْعَامُ حَتّٰى اِذَآ اَخَذَتِ الْاَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ

و چارپایان تا آنگه که گرفته بود زمین نیکوی خویش و آراسته شد

وَظَنَّ اَهْلُهَآ اَنَّهُمْ قَادِرُوْنَ عَلَيْهَآ اَتٰىهَآ اَمْرُنَا لَيْلًا

و پنداشتند اهل آن که ایشان قادرند بر آن آمد بدان فرمان ما به شب

اَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنٰهَا حَصِيْدًا كَاَنْ لَّمْ تَغْنَ بِالْاَمْسِ كَذٰلِكَ

یا به روز پس کردیم آن را درویده گویی که نبود دیروز همچنین

نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ وَاللّٰهُ يَدْعُوْٓا اِلٰى

پیدا می‌کنیم آیتهای قرآن را گروهی را که اندیشه کنند و خدای می‌خواند

دَارِ السَّلٰمِ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَآءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ

بهشت خدای و راه نماید آن را که خواهد به راه راست دین مسلمانی

لِلَّذِيْنَ اَحْسَنُوا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوْهَهُمْ

آن کسها را که نیکی کردند بهشت بود و افزونی دیدار خدای و نرسد بر رویهای ایشان

قَتَرٌ وَّلَا ذِلَّةٌ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ

هیچ سیاهی و نه خواری ایشان بهشتیان باشند ایشان اندر بهشت جاودان باشند

وَالَّذِيْنَ كَسَبُوا السَّيِّاٰتِ جَزَآءُ سَيِّئَةٍ ۭ بِمِثْلِهَا وَتَرْهَقُهُمْ

و آن کسها که کفر و معصیتهای کبایر کرده باشند پاداشت بدی همچند او برسد ایشان را

ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ مِنْ عَاصِمٍ كَاَنَّمَآ اُغْشِيَتْ

خواری نباشد ایشان را از عذاب خدای هیچ بازدارنده گویی که پوشیده است

وُجُوْهُهُمْ قِطَعًا مِّنَ الَّيْلِ مُظْلِمًا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ

رویهای ایشان پاره‌ای از شب تاریک ایشان دوزخیان باشند

النَّارِ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ

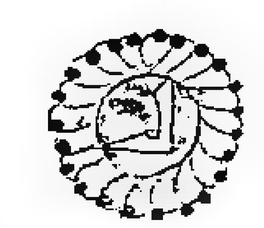
ایشان اندر آتش دوزخ جاوید باشند و آن روز که برانگیزیم همه را پس گوییم

لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ

وَقَالَ شُرَكَاؤُهُم مَّا كُنتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ فَكَفَىٰ بِاللَّهِ

شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِن كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغَافِلِينَ هُنَالِكَ

تَبْلُوا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ

الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ قُلْ مَن يَرْزُقُكُم

مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَمَن يُخْرِجُ

الحی

الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَن يُدَبِّرُ الْأَمْرَ

فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ فَذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمُ

الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ كَذَٰلِكَ

حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

قُلْ هَلْ مِن شُرَكَائِكُم مَّن يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ

يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّىٰ تُؤْفَكُونَ قُلْ هَلْ مِن شُرَكَائِكُم

مَن يَهدي إلى الحقّ قل الله يهدي للحقّ أفمن يهدي إلى الحقّ

کیست که راه داشت نماید … بگوی یا محمد … خدای …

أحقّ أن يُتّبع أمّن لا يَهِدّي إلّا أن يُهدى فما لكم كيف

تحكمون وما يتّبع أكثرهم إلّا ظنًّا إنّ الظنّ لا يغني

من الحقّ شيئًا إنّ الله عليم بما يفعلون وما كان هذا

القرآن أن يُفترى من دون الله ولكن تصديق الذي بين

يديه وتفصيل الكتاب لا ريب فيه من ربّ العالمين

أم

أم يقولون افتراه قل فأتوا بسورة مثله وادعوا من

بگوی یا محمد …

استطعتم من دون الله إن كنتم صادقين بل كذّبوا

بما لم يحيطوا بعلمه ولمّا يأتهم تأويله كذلك كذّب

الذين من قبلهم فانظر كيف كان عاقبة الظالمين ومنهم

من يؤمن به ومنهم من لا يؤمن به وربّك أعلم

بالمفسدين وإن كذّبوك فقل لي عملي ولكم عملكم

… کافران و مشرکان …

أنتم بريئون مما أعمل وأنا بريء مما تعملون ومنهم من

يستمعون إليك أفأنت تسمع الصم ولو كانوا لا يعقلون

ومنهم من ينظر إليك أفأنت تهدي العمي ولو كانوا

لا يبصرون إن الله لا يظلم الناس شيئا ولكن الناس

أنفسهم يظلمون ويوم يحشرهم كأن لم يلبثوا

إلا ساعة من النهار يتعارفون بينهم قد خسر الذين

كذبوا

كذبوا بلقاء الله وما كانوا مهتدين وإما نرينك بعض

الذي نعدهم أو نتوفينك فإلينا مرجعهم ثم الله

شهيد على ما يفعلون ولكل أمة رسول فإذا جاء

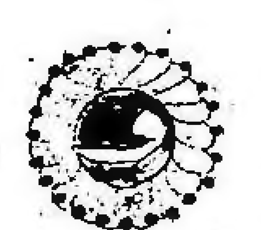
رسولهم قضي بينهم بالقسط وهم لا يظلمون ويقولون

متى هذا الوعد إن كنتم صادقين قل لا أملك لنفسي

ضرا ولا نفعا إلا ما شاء الله لكل أمة أجل إذا جاء

أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ قُلْ

أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيَاتًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِلُ

مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ آلْآنَ وَقَدْ كُنْتُمْ

بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ

الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ وَيَسْتَنْبِئُونَكَ

أَحَقٌّ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ وَلَوْ

أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ وَأَسَرُّوا

النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلَا

إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ هُوَ يُحْيِي

وَيُمِيتُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَتْكُمْ

مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى

وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَٰلِكَ فَلْيَفْرَحُوا

و بخشش از عذاب — مؤمنان را بگوی یا محمد — بفضل خدای و محمد و قرآن — و برحمت وی که مسلمانی است — بدان قرآن و مسلمانی — شادی کنید ای مسلمانان

هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ

این قرآن و مسلمانی — بهتر — از آنچ این کافران جمع می کنند — خواستها — بگوی یا محمد اهل مکه را — خبر دهید — آنچ فرستاده است — خدای — شما را

مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ آللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ

از روزی — بکردید — از آن برخی — حرام بودن — و حلال — بگوی یا محمد — خدای — فرمود شما را

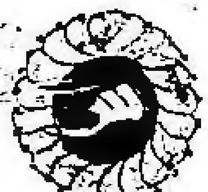
از روزی از کشت و بز و اشتران منفعت آن بعضی بحیره و سائبه و وصیله و حام

أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ

یا بر خدای — دروغ می گویند — و چه پندارید — این کسها که — دروغ سازند — بر خدای

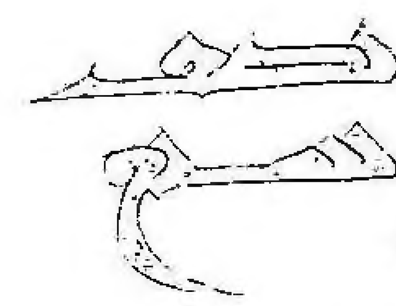
الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ

دروغ — روز — قیامت — خدای — خداوند — فضل و منت — بر مردمان

وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ

بیک — بیشترین ایشان — شکر نکنند — و نباشی یا محمد — اندر هیچ کاری

وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ

و نه — خوانی — از وی — قرآن — و نکنید — هیچ کاری — مگر که بودیم — بر شما

شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ

گواه — آنگه — که شما — اندر آن — و غایب نه بود — از خدای تو — هیچ

مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ

همسنگ — مورچه خرد — اندر زمین — و نه اندر آسمان — و نه کمتر — از آن

ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ

و نه بیشتر — مگر اندر لوح محفوظ — آگاه — دوستان خدای

لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا

نه بیم بود — بر ایشان — و نه — ایشان — اندوهگین باشند — آن کسها که — بگرویدند — و ایشان

يَتَّقُونَ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ

پرهیزکاران — ایشان را بود — مژدگانی — اندر این جهان — و اندر آن جهان

لا تبديل لكلمات الله ذلك هو الفوز العظيم ولا

يحزنك قولهم ان العزة لله جميعا هو السميع العليم

الا ان لله من في السموات ومن في الارض وما يتبع

الذين يدعون من دون الله شركاء ان يتبعون الا

الظن وان هم الا يخرصون هو الذي جعل لكم الليل

لتسكنوا فيه والنهار مبصرا ان في ذلك لايات

لقوم

لقوم يسمعون قالوا اتخذ الله ولدا سبحانه هو الغني

له ما في السموات وما في الارض ان عندكم من سلطان

بهذا اتقولون على الله ما لا تعلمون قل ان الذين

يفترون على الله الكذب لا يفلحون متاع في الدنيا

ثم الينا مرجعهم ثم نذيقهم العذاب الشديد بما

كانوا يكفرون واتل عليهم نبا نوح اذ قال لقومه

يَا قَوْمِ إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ

ای گروه من اگر بزرگ و گران و دشخوار می آید بر شما ایستادن من و بیم کردن من شما را به آیتهای خدای از عذاب خدای

فَعَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجْمِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا

پس بر خدای توکل کردم و آن کارها به خدای واگذاشتم شما را بایستاند کار خویش و خدایان خویش معبودان و هنبازان خویش را پس تا

يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ

نباشد کار شما بر شما پوشیده پس بگذارید به من آنچه همه تدبیر هلاک من کردید و مرا مهلت مدهید

فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ

اگر روی گردانید از من پس نخواستم از شما هیچ مزدی نیست مزد و ثواب من مگر بر خدای

وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَكَذَّبُوهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ

و فرموده اند مرا که باشم از مسلمانان پس دروغ زن داشتند نوح را پس برهانیدیم وی را از غرق طوفان و آن را که با وی بود

مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ

با وی بود در کشتی و ایشان را خلیفتان کردیم و غرقه کردیم آن کسانی را